M02067

CONVENŢIE
internaţională pentru simplificarea şi armonizarea regimurilor vamale, adoptată la Kyoto, la 18 mai 1973, şi Protocolul de modificare a Convenţiei internaţionale pentru simplificarea şi armonizarea regimurilor vamale, adoptat la Bruxelles, la 26 iunie 1999

Kyoto, 18 mai 1973

TRADUCERE OFICIALĂ

PROTOCOL DE MODIFICARE A CONVENŢIEI INTERNAŢIONALE PENTRU SIMPLIFICAREA ŞI ARMONIZAREA REGIMURILOR VAMALE

(adoptat la Bruxelles, 26 iunie 1999)

Părţile contractante la Convenţia internaţională pentru simplificarea şi armonizarea regimurilor vamale (adoptată la Kyoto la 18 mai 1973 şi intrată în vigoare la 25 septembrie 1974), denumită în continuare „convenţia", încheiată sub auspiciile Consiliului de Cooperare Vamală, denumit în continuare „Consiliul",

Având în vedere faptul că, în vederea atingerii obiectivelor care vizează:

- eliminarea diferenţelor dintre procedurile vamale şi practicile vamale ale părţilor contractante care pot împiedica comerţul internaţional şi alte schimburi internaţionale;

- să răspundă nevoilor comerţului internaţional şi ale controlului vamal în ceea ce priveşte facilitarea, simplificarea şi armonizarea regimurilor şi a practicilor vamale;

- să asigure stabilirea unor standarde adecvate în domeniul controlului vamal şi

- să permită administraţiei vamale să facă faţă schimbărilor majore care au intervenit în domeniul comerţului şi în cadrul metodelor şi tehnicilor administrative.

convenţia trebuie modificată,

Având în vedere faptul că, de asemenea, convenţia modificată:

- trebuie să garanteze că principiile fundamentale care reglementează această simplificare şi armonizare au un caracter obligatoriu pentru părţile contractante la convenţie;

- trebuie să permită administraţiei vamale să instituie proceduri eficiente, susţinute de metode de control adecvate şi eficiente; şi

- va permite atingerea unui nivel înalt de simplificare şi de armonizare a procedurilor şi practicilor vamale, ceea ce constituie un obiectiv esenţial al Consiliului, aducând astfel o contribuţie majoră la facilitarea comerţului internaţional,

Convin după cum urmează:

Articolul 1

Preambulul şi articolele convenţiei se modifică în conformitate cu textul din apendicele I la prezentul protocol.

Articolul 2

Anexele la convenţie se înlocuiesc cu anexa generală din apendicele II şi cu anexele specifice din apendicele III la prezentul protocol.

Articolul 3

(1) Orice parte contractantă la convenție își poate exprima consimțământul de a fi parte la prezentul protocol, inclusiv la apendicele I și II:

(a) semnându-l fără rezerva ratificării;

(b) depunând un instrument de ratificare după semnarea protocolului sub rezerva ratificării; sau

(c) aderând la protocol.

(2) Prezentul protocol este deschis până la 30 iunie 2000 pentru semnarea de către părțile contractante la convenție, la sediul Consiliului din Bruxelles. După această dată, protocolul va fi deschis pentru aderare.

(3) Prezentul protocol, inclusiv apendicele I și II, intră în vigoare la trei luni de la data la care patruzeci de părți contractante au semnat protocolul, fără rezerva ratificării, sau au depus instrumentele de ratificare sau de aderare.

(4) După ce patruzeci de părți contractante și-au exprimat consimțământul de a fi parte la prezentul protocol, în conformitate cu alineatul (1), o parte contractantă la convenție acceptă modificările aduse convenției numai devenind parte la prezentul protocol. Protocolul intră în vigoare pentru partea contractantă vizată la trei luni după ce l-a semnat fără rezerva ratificării sau după ce a depus un instrument de ratificare sau de aderare.

Articolul 4

În momentul în care își exprimă consimțământul de a fi parte la prezentul protocol, o parte contractantă la convenție poate accepta una sau mai multe din anexele specifice sau din capitolele acestora prevăzute în apendicele III, informând Secretarul general al Consiliului cu privire la această acceptare, precum și cu privire la practicile recomandate față de care a emis rezerve.

Articolul 5

După intrarea în vigoare a prezentului protocol, secretarul general al Consiliului nu acceptă nici un instrument de ratificare sau de aderare la convenție.

Articolul 6

În cadrul relațiilor dintre părțile la prezentul protocol, prezentul protocol și apendicele sale se substituie convenției.

Articolul 7

Secretarul general al Consiliului este depozitarul prezentului protocol și își asumă responsabilitățile prevăzute în articolul 19 din apendicele I la prezentul protocol.

Articolul 8

Prezentul protocol va fi deschis pentru semnare de către părțile contractante la convenție, la sediul Consiliului din Bruxelles, de la 26 iunie 1999.

Articolul 9

În conformitate cu articolul 102 din Carta Organizației Națiunilor Unite, prezentul protocol și apendicele sale vor fi înregistrate la Secretariatul Organizației Națiunilor Unite la cererea secretarului general al Consiliului.

Drept care, subsemnații, autorizați corespunzător, au semnat prezentul protocol.

Adoptat la Bruxelles, la douăzeci și șase iunie o mie nouă sute nouăzeci și nouă, în limbile franceză și engleză, ambele texte fiind autentice în egală măsură, într-un singur exemplar ce va fi depus la secretarul general al Consiliului care va transmite copii certificate pentru conformitate ale acestuia tuturor entităților menționate la articolul 8 alineatul (1) din apendicele I la prezentul protocol.

Apendicele I

CONVENȚIA INTERNAȚIONALĂ CU PRIVIRE LA SIMPLIFICAREA ȘI ARMONIZAREA REGIMURILOR VAMALE

(modificată)

PREAMBUL

Părțile contractante la prezenta convenție, întocmită sub auspiciile Consiliului de Cooperare Vamală,

Depunând eforturi pentru a elimina diferențele dintre procedurile și practicile vamale ale părților contractante, care pot obstrucționa comerțul internațional și alte schimburi internaționale,

Dorind să aducă o contribuție eficientă la dezvoltarea comerțului și a acestor schimburi prin simplificarea și armonizarea regimurilor și a practicilor vamale și prin favorizarea cooperării internaționale,

Constatând că avantajele semnificative determinate de facilitarea comerțului internațional pot fi obținute fără a aduce atingere standardelor care reglementează controlul vamal,

Recunoscând faptul că simplificarea și armonizarea vizate se pot realiza în special prin aplicarea principiilor expuse în continuare:

— punerea în aplicare a unor programe în vederea modernizării constante a regimurilor și practicilor vamale și a ameliorării eficienței și randamentului acestora;

— aplicarea regimurilor și practicilor vamale în mod previzibil, coerent și transparent;

— punerea la dispoziția părților interesate a tuturor informațiilor necesare privind acte cu putere de lege, norme administrative, regimurile și practicile vamale;

— adoptarea tehnicilor moderne, cum ar fi sistemele de management al riscurilor și controalele prin audit, precum și utilizarea pe scară cât mai largă a tehnologiei informației;

— cooperarea, dacă este cazul, cu celelalte autorități naționale, cu alte autorități vamale și cu mediile comerciale;

— punerea în aplicare a standardelor internaționale relevante;

— deschiderea, pentru părțile vătămate, a unor căi de recurs administrative și judiciare ușor accesibile,

Convinse de faptul că un instrument internațional care reia obiectivele și principiile de mai sus, pe care părțile contractante se angajează să le pună în aplicare, poate determina un grad înalt de simplificare și de armonizare a regimurilor și practicilor vamale, ceea ce constituie unul dintre scopurile principale ale Consiliului de Cooperare Vamală, aducând astfel o contribuție majoră la facilitarea comerțului internațional,

Convin după cum urmează:

CAPITOLUL I
Definiții

Articolul 1

În sensul prezentei convenții, se definesc următorii termeni:

(a)„Standard": o dispoziție a cărei punere în aplicare se consideră a fi necesară pentru realizarea armonizării și simplificării regimurilor și practicilor vamale;

(b)„Standard tranzitoriu": un standard din anexa generală, pentru care se acordă un termen mai lung de punere în aplicare;

(c)„Practică recomandată": o dispoziție dintr-o anexă specifică, recunoscută ca fiind un progres în calea armonizării și simplificării regimurilor și practicilor vamale și a cărei aplicare pe scară cât mai largă este recomandată;

(d)„Legislație națională": actele cu putere de lege, normele administrative și alte măsuri impuse de o autoritate competentă a unei părți contractante și aplicabile pe întregul teritoriu al părții contractante în cauză sau tratatele în vigoare care angajează partea respectivă;

(e)„Anexă generală": totalitatea dispozițiilor aplicabile tuturor regimurilor și practicilor vamale menționate de prezenta convenție;

(f)„Anexă specifică": o serie de dispoziții aplicabile unuia sau mai multor regimuri și practici vamale menționate de prezenta convenție;

(g)„Directive": o serie de explicații ale dispozițiilor anexei generale, anexelor specifice și ale capitolelor acestora, care indică anumite linii de conduită ce pot fi urmate pentru aplicarea standardelor, standardelor tranzitorii și a practicilor recomandate și care precizează practicile recomandate, precum și exemple de facilități mai mari recomandate;

(h) „Comitet tehnic permanent": comitetul tehnic permanent al Consiliului;

(i)„Consiliu": organizația înființată prin Convenția de instituire a unui Consiliu de Cooperare Vamală, încheiată la Bruxelles la 15 decembrie 1950;

(j)„Uniune vamală sau economică": o uniune constituită și formată din statele care au competența de a adopta propriile reglementări obligatorii pentru aceste state în domeniile vizate de prezenta convenție și de a decide, conform procedurilor lor interne, semnarea sau ratificarea prezentei convenții sau aderarea la aceasta.

CAPITOLUL II
DOMENIUL DE APLICARE ȘI STRUCTURA

Domeniul de aplicare a convenției

Articolul 2

Fiecare parte contractantă se angajează să promoveze simplificarea și armonizarea regimurilor vamale și, în acest scop, să se conformeze, în condițiile prevăzute de prezenta convenție, standardelor, standardelor tranzitorii și practicilor recomandate

care fac obiectul anexelor la prezenta convenție. Cu toate acestea, fiecare parte contractantă poate acorda facilități mai mari decât cele prevăzute în convenție, iar fiecărei părți contractante i se recomandă să acorde astfel de facilități în cea mai mare măsură posibilă.

Articolul 3

Dispozițiile prezentei convenții nu aduc atingere aplicării legislației naționale în ceea ce privește interdicțiile sau restricțiile privind mărfurile supuse unui control vamal.

Structura convenției

Articolul 4

(1) Convenția conține un cuprins, o anexă generală și anexe specifice.

(2) Anexa generală și fiecare anexă specifică la prezenta convenție sunt formate din capitole care constituie o subdiviziune a anexei și conțin:

(a) Definiții; și

(b) Standarde, dintre care unele, cuprinse în anexa generală, sunt tranzitorii.

(3) Fiecare anexă specifică conține, de asemenea, practici recomandate.

(4) Fiecare anexă este însoțită de directive ale căror texte nu sunt obligatorii pentru părțile contractante.

Articolul 5

În sensul prezentei convenții, anexele specifice și capitolele acestora în vigoare pentru o parte contractantă se consideră ca făcând parte integrantă din convenție și, în ceea ce privește partea contractantă vizată, orice trimitere la convenție se consideră ca făcând trimitere, de asemenea, la aceste anexe și capitole.

CAPITOLUL III
ADMINISTRAREA CONVENȚIEI

Comitetul de gestionare

Articolul 6

(1) Se instituie un Comitet de gestionare pentru a examina punerea în aplicare a prezentei convenții și a studia orice măsură care are scopul de a asigura o interpretare și o aplicare uniformă a acesteia, precum și orice modificare propusă.

(2) Părțile contractante sunt membre ale Comitetului de gestionare.

(3) Administrația competentă a oricărei entități care, în sensul articolului 8, îndeplinește condițiile necesare pentru a deveni parte contractantă la prezenta

convenție sau a oricărui membru al Organizației Mondiale a Comerțului poate asista la ședințele Comitetului de gestionare în calitate de observator. Statutul și drepturile acestor observatori sunt definite printr-o decizie a Consiliului. Drepturile menționate anterior nu se pot exercita înainte de intrarea în vigoare a deciziei.

(4) Comitetul de gestionare poate invita reprezentanți ai organizațiilor internaționale, guvernamentale și neguvernamentale să asiste la ședințele Comitetului de gestionare în calitate de observatori.

(5) Comitetul de gestionare:

(a) recomandă părților contractante:

(i) modificările care trebuie aduse corpului prezentei convenții;

(ii) modificările care trebuie aduse anexei generale, anexelor specifice și capitolelor acestora, adăugarea unor capitole noi la anexa generală și

(iii) adăugarea de noi anexe specifice și de noi capitole la anexele specifice;

(b) poate decide să modifice practicile recomandate sau să includă noi practici recomandate în anexele specifice sau capitolele acestora, în conformitate cu articolul 16;

(c) planifică punerea în aplicare a dispozițiilor prezentei convenții în conformitate cu articolul 13 alineatul (4);

(d) efectuează revizuiri și actualizări ale directivelor;

(e) ia în considerare orice altă problemă care este supusă atenției sale în legătură cu prezenta convenție;

(f) informează comitetul tehnic permanent și Consiliul cu privire la deciziile sale.

(6) Administrațiile competente ale părților contractante comunică secretarului general al Consiliului propunerile menționate la prezentul articol alineatul (5) literele (a), (b), (c) sau (d) și motivele care le justifică, precum și cererile de înscriere a punctelor pe ordinea de zi a ședințelor Comitetului de gestionare. Secretarul general al Consiliului aduce propunerile de modificări la cunoștința administrațiilor competente ale părților contractante și a observatorilor menționați în prezentul articol alineatele (2), (3) și (4).

(7) Comitetul de gestionare se reunește cel puțin o dată pe an. Comitetul își alege anual președintele și vicepreședintele. Secretarul general al Consiliului distribuie invitația și proiectul de ordine de zi administrațiilor competente ale părților contractante și observatorilor menționați la prezentul articol alineatele (2), (3) și (4) cu cel puțin șase săptămâni înainte de ședința Comitetului de gestionare.

(8) În cazul în care o decizie nu se poate lua prin consens, problemele înaintate Comitetului de gestionare se supun votului părților contractante prezente. Propunerile făcute în conformitate cu alineatul (5) literele (a), (b) sau (c) din prezentul articol se aprobă cu o majoritate de două treimi din voturile exprimate. Comitetul de gestionare decide asupra tuturor celorlalte probleme cu majoritatea voturilor exprimate.

(9) În cazul aplicării articolului 8 alineatul (5) din prezenta convenție, uniunile vamale sau economice care sunt părți contractante dispun, în caz de vot, doar de un

număr de voturi egal cu numărul total de voturi care pot fi acordate membrilor acestora care sunt părți contractante.

(10) Comitetul de gestionare adoptă un raport înainte de închiderea ședinței. Acest raport se transmite Consiliului, precum și părților contractante și observatorilor menționați la alineatele (2), (3) și (4).

(11) În absența dispozițiilor specifice la prezentul articol, se aplică regulamentul de procedură al Consiliului, cu excepția cazului în care Comitetul de gestionare decide altfel.

Articolul 7

În sensul votului din cadrul Comitetului de gestionare, se votează separat pe fiecare anexă specifică și fiecare capitol al unei anexe specifice.

(a)Fiecare parte contractantă are competența de a vota cu privire la aspecte legate de interpretarea, aplicarea și modificarea cuprinsului și anexei generale ale convenției.

(b)În ceea ce privește problemele referitoare la o anexă specifică sau la un capitol al unei anexe specifice deja în vigoare, au competența de a vota numai părțile contractante care au acceptat anexa în cauză sau capitolul în cauză.

(c)Fiecare parte contractantă are competența de a vota cu privire la proiecte de noi anexe specifice sau de noi capitole ale unei anexe specifice.

CAPITOLUL IV
PARTEA CONTRACTANTĂ

Ratificarea convenției

Articolul 8

(1) Orice membru al Consiliului sau orice membru al Organizației Națiunilor Unite sau al instituțiilor sale specializate poate deveni parte contractantă la prezenta convenție:

(a) semnând-o, fără rezerva ratificării;

(b) depunând un instrument de ratificare după semnarea sub rezerva ratificării; sau

(c) aderând la aceasta.

(2) Prezenta convenție este deschisă pentru semnare de către membrii menționați la alineatul (1) din prezentul articol până la 30 iunie 1974 la sediul Consiliului, la Bruxelles. După această dată, ea va fi deschisă pentru aderarea acestor membri.

(3) Fiecare parte contractantă precizează, în momentul semnării sau ratificării prezentei convenții sau al aderării la aceasta, anexa sau anexele specifice sau capitolele acestora pe care le acceptă. Fiecare parte contractantă poate notifica ulterior depozitarul cu privire la acceptarea uneia sau mai multor alte anexe specifice sau capitole ale acestora.

(4) Părțile contractante care acceptă o nouă anexă specifică sau un nou capitol al unei anexe specifice notifică acest fapt depozitarului, în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol.

(5)(a)Orice uniune vamală sau economică poate deveni, în conformitate cu dispozițiile alineatelor (1), (2) și (3) din prezentul articol, parte contractantă la prezenta convenție. Ea informează depozitarul cu privire la competența sa în raport cu domeniile vizate de prezenta convenție. Ea informează, de asemenea, depozitarul cu privire la orice modificare semnificativă adusă sferei sale de competență.

(b)Uniunile vamale sau economice părți contractante la prezenta convenție exercită, pentru problemele ce țin de competența lor, în nume propriu, drepturile și se achită de responsabilitățile pe care le conferă prezenta convenție membrilor acestor uniuni care sunt părți contractante la prezenta convenție. În asemenea cazuri, membrii acestor uniuni nu au competența de a exercita individual aceste drepturi, inclusiv dreptul la vot.

Articolul 9

(1) Orice parte contractantă care ratifică prezenta convenție sau aderă la aceasta este angajată prin modificările aduse prezentei convenții, inclusiv la anexa generală, intrate în vigoare la data depunerii instrumentului său de ratificare sau de aderare.

(2) Orice parte contractantă care acceptă o anexă specifică sau un capitol al acesteia este angajată prin modificările aduse standardelor prevăzute în anexa specifică vizată sau în capitolul vizat, intrate în vigoare la data la care partea contractantă notifică acceptarea depozitarului. Orice parte contractantă care acceptă o anexă specifică sau un capitol din aceasta este angajată de modificările aduse practicilor recomandate prevăzute în anexa specifică sau capitolul în cauză, care au intrat în vigoare la data la care partea contractantă notifică acceptarea depozitarului, cu excepția cazului în care aceasta formulează rezerve, în conformitate cu articolul 12 din prezenta convenție, cu privire la una sau mai multe dintre practicile recomandate.

Aplicarea convenției

Articolul 10

(1) Orice parte contractantă poate, în momentul semnării fără rezerva ratificării, al ratificării sau al aderării sau ulterior, să notifice depozitarului că prezenta convenție se extinde asupra tuturor sau asupra anumitor teritorii ale căror relații internaționale se află în răspunderea sa. Această notificare intră în vigoare la trei luni de la data primirii de către depozitar. Cu toate acestea, convenția nu se poate aplica teritoriilor desemnate în notificare înainte să fi intrat în vigoare pentru partea contractantă în cauză.

(2) Orice parte contractantă care a notificat, în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol, faptul că prezenta convenție se extinde asupra unui teritoriu ale cărui relații internaționale se află în responsabilitatea sa, poate notifica depozitarului, în

condițiile prevăzute la articolul 19 din prezenta convenție, că teritoriul în cauză va înceta să aplice convenția.

Articolul 11

În sensul aplicării prezentei convenții, uniunile vamale și economice care sunt părți contractante notifică secretarului general al Consiliului teritoriile care intră în componența uniunii vamale sau economice, iar aceste teritorii trebuie considerate ca fiind un singur teritoriu.

Acceptarea dispozițiilor și formularea rezervelor

Articolul 12

(1) Anexa generală angajează fiecare parte contractantă.

(2) O parte contractantă poate accepta una sau mai multe anexe specifice sau doar unul sau mai multe capitole dintr-o anexă specifică. O parte contractantă care acceptă o anexă specifică sau unul sau mai multe capitole din aceasta se angajează să respecte toate standardele cuprinse în anexa sau capitolele menționate. O parte contractantă care acceptă o anexă specifică sau unul sau mai multe capitole din aceasta se angajează să respecte toate practicile recomandate cuprinse în anexa sau capitolul sau capitolele menționate, cu excepția cazului în care partea contractantă notifică depozitarului, în momentul acceptării sau ulterior, practica sau practicile recomandate pentru care formulează rezerve, indicând diferențele care există între dispozițiile din legislația națională și cele prevăzute în practica sau practicile recomandate în cauză. Orice parte contractantă care a formulat rezerve poate să le retragă în orice moment, total sau parțial, prin notificarea depozitarului, indicând data la care rezervele au fost retrase.

(3) Fiecare parte contractantă care este angajată în temeiul unei anexe specifice sau a unuia sau mai multor capitole din aceasta examinează posibilitatea de a renunța la rezervele formulate cu privire la practicile recomandate în conformitate cu alineatul (2), și notifică secretarului general al Consiliului rezultatele acestei examinări la sfârșitul fiecărei perioade de trei ani începând cu intrarea în vigoare a prezentei convenții pentru partea contractantă vizată, precizând care sunt dispozițiile din legislația națională care se opun, în opinia sa, retragerii rezervelor formulate.

Punerea în aplicare a dispozițiilor

Articolul 13

(1) Fiecare parte contractantă pune în aplicare standardele din anexa generală, precum și din anexele specifice sau capitolele din acestea pe care le-a acceptat, în termen de treizeci și șase de luni de la intrarea în vigoare a acestor anexe sau capitole pentru acea parte contractantă.

(2) Fiecare parte contractantă pune în aplicare standardele tranzitorii din anexa generală în termen de șaizeci de luni de la intrarea în vigoare a anexei generale pentru acea parte contractantă.

(3) Fiecare parte contractantă pune în aplicare practicile recomandate din anexele specifice sau din capitolele acestora pe care le-a acceptat, în termen de treizeci și șase de luni de la intrarea în vigoare a anexelor specifice sau a capitolelor pentru acea parte contractantă, cu excepția cazului în care s-au emis rezerve cu privire la una sau mai multe din aceste practici recomandate.

(4)(a)În cazul în care perioada prevăzută la alineatul (1) sau (2) din prezentul articol s-ar putea dovedi, în practică, insuficientă pentru o parte contractantă care dorește să pună în aplicare dispozițiile anexei generale, partea contractantă în cauză poate, înainte de sfârșitul perioadei menționate la alineatul (1) sau (2) din prezentul articol, să solicite Comitetului de gestionare prelungirea acestei perioade. În momentul depunerii cererii sale, partea contractantă indică dispoziția sau dispozițiile din anexa generală pentru care se solicită prelungirea termenului, precizând motivele acestei cereri.

(b)În cazuri excepționale, Comitetul de gestionare poate decide să acorde prelungirea solicitată. Orice decizie a Comitetului de gestionare de a acorda prelungirea va conține o descriere a circumstanțelor excepționale care au motivat decizia sa, iar acest termen nu va depăși în nici un caz un an. La expirarea termenului acordat, partea contractantă informează depozitarul cu privire la intrarea în vigoare a dispozițiilor pentru care s-a acordat prelungirea.

Soluționarea litigiilor

Articolul 14

(1) Orice litigiu între două sau mai multe părți contractante în ceea ce privește interpretarea sau aplicarea prezentei convenții se soluționează, în măsura în care este posibil, pe calea negocierii directe între părțile vizate.

(2) Orice litigiu care nu se soluționează pe calea negocierilor directe este înaintat de către părțile contractante în cauză Comitetului de gestionare care îl examinează și formulează recomandări în vederea soluționării litigiului.

(3) Părțile contractante în cauză pot conveni în prealabil să accepte recomandările Comitetului de gestionare și să le considere ca fiind obligatorii.

Modificări la convenție

Articolul 15

(1) Textul oricărei modificări recomandate părților contractante de către Comitetul de gestionare în conformitate cu articolul 6 alineatul (5) litera (a) punctele (i) și (ii) este comunicat de către secretarul general al Consiliului tuturor părților contractante și membrilor Consiliului care nu sunt părți contractante.

(2) Modificările aduse cuprinsului convenţiei intră în vigoare pentru toate părţile contractante la douăsprezece luni de la depunerea instrumentelor de acceptare de către părţile contractante prezente la şedinţa Comitetului de gestionare în cadrul căreia s-au recomandat modificările, cu condiţia ca nici una dintre părţile contractante să nu fi formulat obiecţii în termen de 12 luni de la data comunicării acestor modificări.

(3) Orice modificare recomandată în anexa generală, în anexele specifice şi în capitolele acestora se consideră ca fiind acceptată la şase luni de la data comunicării recomandării de modificare părţilor contractante, cu excepţia cazului în care:

(a)s-a formulat o obiecţie de către o parte contractantă sau, în cazul unei anexe specifice sau al unui capitol, de către o parte contractantă care este angajată în temeiul anexei specifice sau a capitolului în cauză sau

(b)o parte contractantă informează secretarul general al Consiliului că, deşi are intenţia să accepte modificarea recomandată, condiţiile necesare acestei acceptări nu sunt încă îndeplinite.

(4) Atât timp cât o parte contractantă care a adresat comunicarea prevăzută la alineatul (3) litera (b) din prezentul articol nu şi-a notificat acceptarea Secretarului general al Consiliului, ea poate, în termen de optsprezece luni de la expirarea termenului de şase luni prevăzut la alineatul (3) din prezentul articol, să prezinte o obiecţie la modificarea recomandată.

(5) În cazul în care se notifică o obiecţie la modificarea recomandată în condiţiile prevăzute la alineatele (3) litera (a) sau (4) din prezentul articol, se consideră că modificarea nu a fost acceptată şi că nu este aplicabilă.

(6) În cazul în care o parte contractantă a adresat o comunicare în sensul alineatului (3) litera (b) din prezentul articol, se consideră că modificarea a fost acceptată la cea mai apropiată dintre următoarele date:

(a)data la care toate părţile contractante care au adresat o astfel de comunicare au notificat secretarului general al Consiliului acceptarea modificării recomandate, această dată fiind, cu toate acestea, amânată până la expirarea termenului de şase luni menţionat la alineatul (3) din prezentul articol, dacă toate acceptările au fost notificate anterior acestei expirări;

(b)data expirării termenului de 18 luni menţionat la alineatul (4) din prezentul articol.

(7)Orice modificare considerată acceptată, privind anexa generală sau anexele specifice şi capitolele acestora, intră în vigoare la şase luni de la data la care s-a considerat acceptată sau, dacă modificarea recomandată are un termen de intrare în vigoare diferit, la expirarea acestui termen, după data la care a fost considerată acceptată.

(8) Secretarul general al Consiliului notifică părţilor contractante la prezenta convenţie, cât mai curând posibil, orice obiecţie la modificarea recomandată, formulată în conformitate cu alineatul (3) litera (a) din prezentul articol, precum şi orice comunicare adresată în conformitate cu alineatul (3) litera (b). El comunică ulterior părţilor contractante dacă partea sau părţile contractante care au adresat o

astfel de comunicare ridică obiecții față de modificarea recomandată sau dacă o acceptă.

Articolul 16

(1) Indiferent de procedura de modificare prevăzută la articolul 15 din prezenta convenție, Comitetul de gestionare poate, în conformitate cu articolul 6, să decidă modificarea oricărei practici recomandate dintr-o anexă specifică sau dintr-un capitol al acesteia sau introducerea de noi practici recomandate. Secretarul general al Consiliului invită fiecare parte contractantă să ia parte la deliberările Comitetului de gestionare. Secretarul general al Consiliului comunică textul oricărei modificări sau al oricărei practici noi recomandate, adoptat în acest fel, părților contractante și membrilor Consiliului care nu sunt părți contractante la prezenta convenție.

(2) Orice modificare sau adăugare de noi practici recomandate care a făcut obiectul unei decizii în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol intră în vigoare la șase luni de la efectuarea comunicării de către secretarul general al Consiliului. Se consideră că fiecare parte contractantă care este angajată în temeiul unei anexe specifice sau al unui capitol al unei anexe specifice care face obiectul acestor modificări sau adăugări de noi practici recomandate a acceptat modificările sau noile practici recomandate, cu excepția cazului în care formulează rezerve în condițiile prevăzute la articolul 12 din prezenta convenție.

Durata aderării

Articolul 17

(1) Prezenta convenție se încheie pe o durată nelimitată. Cu toate acestea, orice parte contractantă poate să o denunțe în orice moment după data intrării în vigoare prevăzută la articolul 18 din prezenta convenție.

(2) Denunțarea se notifică printr-un instrument scris depus la depozitar.

(3) Denunțarea intră în vigoare la șase luni de la primirea de către depozitar a instrumentului de denunțare.

(4) Dispozițiile alineatelor (2) și (3) din prezentul articol se aplică, de asemenea, în ceea ce privește anexele specifice sau capitolele acestora, cu privire la care orice parte contractantă își poate retrage acceptarea în orice moment după data intrării lor în vigoare.

(5) Se va considera că orice parte contractantă care își retrage acceptarea față de anexa generală denunță convenția. În acest caz, dispozițiile alineatelor (2) și (3) se aplică în egală măsură.

CAPITOLUL V
DISPOZIȚII FINALE

Intrarea în vigoare a convenției

Articolul 18

(1) Prezenta convenție intră în vigoare la trei luni de la data la care cele cinci entități menționate la articolul 8 alineatele (1) și (5) au semnat prezenta convenție fără rezerva ratificării sau și-au depus instrumentul de ratificare sau de aderare.

(2) Prezenta convenție intră în vigoare pentru orice parte contractantă la trei luni după ce aceasta a devenit parte contractantă în conformitate cu dispozițiile articolului 8.

(3) Anexele specifice la prezenta convenție sau capitolele lor intră în vigoare la trei luni după ce au fost acceptate de către cinci părți contractante.

(4) După intrarea în vigoare a unei anexe specifice sau a unui capitol al acesteia în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol, anexa specifică sau capitolul în cauză intră în vigoare pentru orice parte contractantă la trei luni de la notificarea acceptării de către partea contractantă. Cu toate acestea, anexele specifice sau capitolele nu intră în vigoare pentru o parte contractantă decât dacă însăși convenția intră în vigoare pentru partea contractantă în cauză.

Depozitarul convenției

Articolul 19

(1) Prezenta convenție, toate semnăturile sub sau fără rezerva ratificării și toate instrumentele de ratificare sau de aderare se depun la secretarul general al Consiliului.

(2) Depozitarul:

(a) primește textele originale ale prezentei convenții și asigură păstrarea lor;

(b) face copii certificate pentru conformitate ale textelor originale ale prezentei convenții și le transmite părților contractante, membrilor Consiliului care nu sunt părți contractante și secretarului general al Organizației Națiunilor Unite;

(c) primește toate semnăturile sub sau fără rezerva ratificării, ratificările sau aderările la prezenta convenție, primește și asigură păstrarea tuturor instrumentelor, notificărilor și comunicărilor referitoare la prezenta convenție;

(d) examinează dacă semnătura sau orice instrument, notificare sau comunicare referitoare la prezenta convenție sunt formulate în mod corespunzător și, după caz, aduce problema în atenția părții contractante în cauză;

(e) notifică părților contractante, membrilor Consiliului care nu sunt părți contractante și secretarului general al Organizației Națiunilor Unite:

—semnăturile, ratificările, aderările și acceptările anexelor și capitolelor menționate la articolul 8 din prezenta convenție;

—noile capitole din anexa generală și noile anexe specifice sau noile capitole ale acestora pe care Comitetul de gestionare decide să le recomande în vederea

includerii în prezenta convenție;

—data la care prezenta convenție, anexa generală și fiecare anexă specifică sau capitol al acesteia intră în vigoare în conformitate cu articolul 18 din prezenta convenție;

—notificările primite în conformitate cu articolele 8, 10, 11, 12 și 13 din prezenta convenție;

—retragerea acceptării anexelor/capitolelor de către părțile contractante;

—denunțările primite în conformitate cu articolul 17 din prezenta convenție și

—modificările acceptate în conformitate cu articolul 15 din prezenta convenție, precum și data intrării lor în vigoare.

(3) În cazul în care apare o divergență între o parte contractantă și depozitar, în ceea ce privește îndeplinirea funcțiilor acestuia din urmă, depozitarul sau partea contractantă în cauză trebuie să aducă problema în atenția celorlalte părți contractante și a semnatarilor sau, după caz, Comitetului de gestionare sau Consiliului.

Înregistrarea și textele autentice

Articolul 20

În conformitate cu articolul 102 din Carta Organizației Națiunilor Unite, prezenta convenție va fi înregistrată la Secretariatul Organizației Națiunilor Unite la cererea secretarului general al Consiliului.

Drept care subsemnații, autorizați în mod corespunzător, au semnat prezenta convenție.

Adoptată la Kyoto, la optsprezece mai o mie nouă sute șaptezeci și trei, în limbile franceză și engleză, ambele texte fiind autentice în egală măsură, într-un singur exemplar care va fi depus la secretarul general al Consiliului, care va transmite copii certificate pentru conformitate ale acestuia tuturor entităților menționate la articolul 8 alineatul (1) din prezenta convenție.

ANEXA GENERALĂ

ANEXA GENERALĂ

CUPRINS

Capitolul 1: Principii Generale

Capitolul 2: Definiţii

Capitolul 3: Formalităţi de vămuire şi alte formalităţi vamale

Capitolul 4: Drepturi şi taxe

A. Stabilirea, încasarea şi plata drepturilor şi taxelor

B. Amânarea plăţii drepturilor şi taxelor

C. Rambursarea drepturilor şi taxelor

Capitolul 5: Garanţia

Capitolul 6: Controlul vamal

Capitolul 7: Aplicarea tehnologiei informaţiei

Capitolul 8: Relaţii între administraţia vamală şi terţi

Capitolul 9: Informaţii şi decizii comunicate de administraţia vamală

A. Informaţii de interes general

B. Informaţii specifice

C. Decizii

Capitolul 10: Recurs în domeniul vamal

A. Dreptul la recurs

B. Formele şi motivele recursului

C. Examinarea recursului

CAPITOLUL 1

PRINCIPII GENERALE

1.1. Standard

Definițiile, standardele și standardele tranzitorii din prezenta anexă se aplică regimurilor și practicilor vamale reglementate de aceasta și, în măsura în care sunt aplicabile, regimurilor și practicilor reglementate de anexele specifice.

1.2. Standard

Condițiile și formalitățile vamale care trebuie îndeplinite în temeiul regimurilor și practicilor reglementate de prezenta anexă și de anexele specifice sunt definite în legislația națională și sunt cât mai simple cu putință.

1.3. Standard

Vama instituie și întreține oficial relații de consultare cu sectorul comerțului pentru a consolida cooperarea și a facilita participarea, stabilind, în funcție de dispozițiile naționale și de acordurile internaționale, metodele de lucru cele mai eficiente.

CAPITOLUL 2

DEFINIȚII

În sensul anexelor la prezenta convenție, se definesc următorii termeni:

E1./F23.	„Recurs": actul prin care o persoană direct vizată și care se consideră prejudiciată de o decizie sau de o omisiune a administrației vamale se poate adresa unei autorități

	competente;
E2./F19.	„Stabilirea drepturilor şi taxelor": determinarea cuantumului drepturilor şi taxelor care trebuie percepute;
E3./F4.	„Control prin audit": măsuri prin care vama se asigură de exactitatea şi n declaraţiilor, examinând registrele, sistemele contabile şi datele comerciale relevante deţinute de persoanele în cauză;
E4./F15.	„Verificare declaraţiei cu privire la mărfuri": operaţiunile efectuate de vamă pentru a se asigura că declaraţia cu privire la mărfuri este întocmită corect şi că documentele justificative solicitate îndeplinesc condiţiile stabilite;
E5./F9.	„Vămuire": îndeplinirea formalităţilor vamale necesare pentru a plasa mărfurile în circulaţie liberă, pentru exportul lor sau pentru a le plasa sub un alt regim vamal;
E6./F10.	„Vamă": serviciul administrativ care răspunde de aplicarea legislaţiei vamale şi încasarea drepturilor şi taxelor şi care, de asemenea, este responsabil de aplicarea altor acte cu putere de lege şi norme administrative legate de importul, exportul, transportul sau stocarea mărfurilor;
E7./F3.	„Control vamal": totalitatea măsurilor luate de vamă pentru a asigura aplicarea legislaţiei vamale;
E8./F11.	„Drepturi vamale": drepturi înscrise în Tariful Vamal şi care se aplică mărfurilor care intră pe teritoriul vamal sau ies de pe acesta;
E9./F16.	„Formalităţi vamale": totalitatea operaţiunilor care trebuie efectuate de către persoanele în cauză şi de către vamă pentru respectarea legislaţiei vamale;
E10./F18.	„Legislaţie vamală": totalitatea prevederilor şi reglementărilor legale privind importul, exportul, transportul şi stocarea mărfurilor pe care vama are obligaţia expresă de a le aplica şi totalitatea reglementărilor adoptate de vamă în temeiul competenţelor conferite de lege;
E11./F2.	„Birou vamal": unitate administrativă competentă pentru îndeplinirea formalităţilor vamale, precum şi sediile şi alte amplasamente aprobate în acest scop de către autorităţile competente;
E12./F25.	„Teritoriu vamal": teritoriul pe care se aplică legislaţia vamală a unei părţi contractante;
E13./F6.	„Decizie": actul special prin care vama soluţionează o problemă legată de legislaţia vamală;
E14./F7.	„Declarant": orice persoană care face o declaraţie de mărfuri sau în numele căreia se face o astfel de declaraţie;
E15./F5.	„ Dată scadenţă": dată la care plata drepturilor şi taxelor devine exigibilă;
E16./F12.	„Drepturi şi taxe": drepturile şi taxele de import sau drepturile şi taxele de export;
E17./F27	„Controlul mărfurilor": operaţiune prin care vama procedează la controlul fizic al mărfurilor pentru a verifica dacă natura, originea, starea, cantitatea şi valoarea lor corespund datelor din declaraţia cu privire la mărfuri.
E18./F13.	„Drepturi şi taxe de export": drepturile vamale şi orice alte drepturi, taxe sau impozite diverse care sânt încasate la export sau cu ocazia exportului de mărfuri, cu excepţia

	impozitelor a căror cuantumul este limitat la costul aproximativ al serviciilor prestate sau care se încasează de către vamă în contul altei autorități naționale;
E19./F8.	„Declarația cu privire la mărfuri": actul întocmit în forma stabilită de vamă, prin care persoanele în cauză indică regimul vamal sub care trebuie plasate mărfurile şi comunică elementele a căror declarare este solicitată de vamă pentru acordarea acestui regim;
E20./F14.	„Drepturi şi taxe la import": drepturile vamale şi orice alte drepturi, taxe sau impozite diverse care se percep la import sau cu ocazia importului de mărfuri, cu excepția impozitelor al căror cuantumul este limitat la costul aproximativ al serviciilor prestate sau care sânt încasate de vamă în contul altei autorități naționale;
E21./F1.	„Asistență reciprocă administrativă": măsurile luate de o administrație vamală în contul unei alte administrații vamale sau în colaborare cu aceasta, în vederea aplicării corecte a legislației vamale şi a prevenirii, anchetării şi sancționării fraudelor vamale;
E22./F21.	„Omisiune": neluarea sau neîndeplinirea într-un termen rezonabil a măsurilor care sunt impuse de legislația vamală în legătură cu o problemă despre care a fost sesizată vama în mod repetat;
E23./F22.	„Persoană": o persoană fizică sau juridică, dacă în context nu se prevede altfel;
E24./F20	„Liber de vamă": acțiunea prin care vama permite părților în cauză să dispună de mărfurile care fac obiectul unei vămuiri;
E25./F24	„Rambursare": restituirea, totală sau parțială, a drepturilor şi taxelor achitate pentru mărfuri şi scutirea, totală sau parțială, de drepturi şi taxe, în cazul în care acestea nu au fost achitate;
E26./F17.	„Garanție": ceea ce asigură, la solicitarea vămii, îndeplinirea unei obligații față de aceasta. Garanția se consideră „globală" dacă asigură îndeplinirea obligațiilor rezultate din mai multe operațiuni;
E27./F26.	„Terț": orice persoană care, acționând în contul unei alte persoane, tratează direct cu vama în ceea ce privește importul, exportul, transportul sau stocarea mărfurilor;

CAPITOLUL 3

FORMALITĂȚI DE VĂMUIRE ȘI ALTE FORMALITĂȚI VAMALE

Birourile vamale competente

3.1. Standard

Vama desemnează birourile vamale în care mărfurile pot fi prezentate sau vămuite. Ea determină competența și localizarea acestor birouri vamale și stabilește zilele și orele de deschidere, ținând cont, în special, de cerințele comerțului.

3.2. Standard

La cererea persoanei în cauză, din motive considerate valabile de către vamă, aceasta din urmă își îndeplinește funcțiile care îi revin în temeiul unui regim sau al unei practici vamale, în afara orelor de deschidere fixate de administrație sau în alt loc decât biroul vamal, în măsura resurselor disponibile. Eventualele taxe pe care le percepe vama, se limitează la costul aproximativ al serviciilor prestate.

3.3. Standard

În cazul în care birourile vamale sunt situate în același punct de trecere a unei frontiere comune, administrațiile vamale în cauză își armonizează orele de deschidere, precum și competențele acestor birouri.

3.4. Standard tranzitoriu

La punctele de trecere a frontierelor comune, administrațiile vamale în cauză efectuează, ori de câte ori este posibil, controale comune.

3.5. Standard tranzitoriu

În cazul în care vama dorește să stabilească un nou birou vamal sau să transforme un birou existent într-un punct de trecere comun, ea colaborează, ori de câte ori este posibil, cu vama vecină, în vederea stabilirii unui birou vamal juxtapus care să permită facilitarea controalelor comune.

Declarantul

(a) Persoanele care pot acționa în calitate de declarant

3.6. Standard

Legislația națională prevede condițiile în care o persoană este autorizată să acționeze în calitate de declarant.

3.7. Standard

Orice persoană care are dreptul să dispună de mărfuri poate acționa în calitate de declarant.

(b) Responsabilitatea declarantului

3.8. Standard

Declarantul are responsabilitatea față de vamă să furnizeze informații exacte în declarația cu privire la mărfuri și de plată a drepturilor și taxelor.

(c) Drepturile declarantului

3.9. Standard

Înainte de depunerea declarației cu privire la mărfuri și în condițiile stabilite de vamă, declarantul este autorizat:

(a) să verifice mărfurile; și

(b) să preleve eșantioane.

3.10. Standard

Vama nu cere ca eșantioanele a căror prelevare este autorizată sub controlul său să figureze într-o declarație cu privire la mărfuri distinctă, cu condiția ca eșantioanele în cauză să fie indicate în declarația privind mărfuri referitoare la lotul de mărfuri din care sunt originare.

Declarația de mărfuri

(a) Formatul și conținutul declarației cu privire la mărfuri

3.11. Standard

Conținutul declarației cu privire la mărfuri este stabilit de vamă. Declarațiile de mărfuri redactate pe hârtie trebuie să fie conforme cu formatul-cadru al Organizației Națiunilor Unite.

În cazul unei proceduri de vămuire informatizate, formatul declarației cu privire la mărfuri depuse pe cale electronică trebuie stabilit în conformitate cu standardele internaționale care reglementează transmiterea electronică a datelor, în conformitate cu indicațiile din recomandările Consiliului de Cooperare Vamală privind tehnologia informației.

3.12. Standard

Vama trebuie să își limiteze cerințele, în ceea ce privește informațiile care trebuie furnizate în declarația cu privire la mărfuri, la informațiile considerate indispensabile

pentru a permite stabilirea și perceperea drepturilor și taxelor, întocmirea statisticilor și aplicarea legislației vamale.

3.13. Standard

Declarantul care, din motive considerate valabile de către vamă, nu dispune de toate informațiile necesare pentru a întocmi o declarație cu privire la mărfuri, este autorizat să depună o declarație privind mărfuri provizorie sau incompletă, cu condiția ca aceasta să conțină elementele considerate necesare de către vamă, iar declarantul să se angajeze să completeze declarația cu privire la mărfuri într-un termen stabilit.

3.14. Standard

Înregistrarea de către vamă a unei declarații cu privire la mărfuri provizorie sau incompletă nu determină aplicarea unui tratament tarifar diferit de cel care ar fi fost aplicat mărfurilor dacă s-ar fi depus direct o declarație cu privire la mărfuri completă și exactă.

Acordarea liberului de vamă pentru mărfuri nu se amână cu condiția să se fi furnizat garanția eventual solicitată pentru a asigura recuperarea drepturilor și taxelor exigibile.

3.15. Standard

Vama solicită depunerea declarației cu privire la mărfuri în original și numărul minim de exemplare suplimentare necesare.

(b) Documentele justificative în sprijinul declarației cu privire la mărfuri

3.16. Standard

În sprijinul declarației cu privire la mărfuri, vama solicită doar documentele indispensabile pentru a permite controlul operațiunii și pentru a se asigura că s-au respectat toate cerințele referitoare la aplicarea legislației vamale.

3.17. Standard

În cazul în care anumite documente justificative nu pot fi prezentate la depunerea declarației cu privire la mărfuri din motive considerate valabile de către vamă, aceasta din urmă autorizează întocmirea documentelor vizate într-un termen stabilit.

3.18. Standard tranzitoriu

Vama permite depunerea documentelor justificative pe cale electronică.

3.19. Standard

Administrația vamală solicită o traducere a informațiilor cuprinse în documentele justificative numai dacă acest lucru se dovedește a fi necesar pentru a permite procesarea declarației cu privire la mărfuri.

Depunerea, înregistrarea și examinarea declarației de mărfuri

3.20. Standard

Vama permite depunerea declarației cu privire la mărfuri în toate birourile desemnate.

3.21. Standard tranzitoriu

Vama permite depunerea declarației cu privire la mărfuri pe cale electronică.

3.22. Standard

Declarația cu privire la mărfuri trebuie depusă în timpul programului stabilit de administrația vamală.

3.23. Standard

În cazul în care legislația națională prevede ca declarația cu privire la mărfuri să fie depusă într-un termen stabilit, ea fixează acest termen în așa fel încât să permită declarantului să completeze declarația cu privire la mărfuri și să obțină documentele justificative solicitate.

3.24. Standard

La cererea declarantului și din motive considerate valabile de către vamă, aceasta din urmă prelungește termenul stabilit pentru depunerea declarației de mărfuri.

3.25. Standard

Legislația națională prevedere condițiile de depunere și de înregistrare sau de examinare a declarației cu privire la mărfuri și a documentelor justificative înainte de sosirea mărfurilor.

3.26. Standard

În cazul în care vama nu poate înregistra declarația cu privire la mărfuri, ea prezintă declarantului motivele refuzului.

3.27. Standard

Vama permite declarantului să rectifice declarația cu privire la mărfuri care a fost depusă, cu condiția ca, în momentul depunerii cererii, să nu fi început examinarea declarației de mărfuri sau verificarea mărfurilor.

3.28. Standard tranzitoriu

Vama permite declarantului să rectifice declarația de mărfuri dacă el solicită acest lucru după începerea examinării declarației cu privire la mărfuri, dacă vama consideră că motivele invocate de declarant sunt valabile.

3.29. Standard tranzitoriu

Declarantul poate să-și retragă declarația de mărfuri și să solicite aplicarea unui alt regim vamal, cu condiția ca cererea să fie depusă la vamă înainte de acordarea liberului de vamă, iar motivele invocate să fie considerate valabile de către vamă.

3.30. Standard

Examinarea declarației de mărfuri se efectuează în momentul înregistrării sau în cel mai scurt timp după înregistrare.

3.31. Standard

Vama își limitează operațiunile de examinare a declarației de mărfuri la cele pe care le consideră indispensabile pentru a asigura aplicarea legislației vamale.

Proceduri speciale pentru persoanele autorizate

3.32. Standard tranzitoriu

În cazul persoanelor autorizate care îndeplinesc anumite criterii stabilite de vamă, datorită, în special, faptului că au antecedente satisfăcătoare în domeniul vamal și utilizează un sistem eficient de gestiune a registrelor lor comerciale, vama prevede:

—acordarea liberului de vamă pentru mărfuri pe baza unui număr minim de informații necesare pentru a identifica mărfurile și a permite întocmirea ulterioară a declarației definitive cu privire la mărfuri;

—vămuirea mărfurilor la sediul declarantului sau în orice alt loc autorizat de vamă;

și, în plus, în măsura posibilităților, alte proceduri speciale precum:

—depunerea unei singure declarații cu privire la mărfuri pentru toate importurile sau exporturile efectuate într-o perioadă determinată, în cazul în care aceste operațiuni sunt realizate în mod frecvent de aceeași persoană;

—posibilitatea pentru persoanele autorizate de a stabili de sine stătător drepturile și taxele folosind propriile registre comerciale, consultate, după caz, de către vamă pentru a se asigura de conformitatea cu celelalte cerințe vamale;

—depunerea declarației cu privire la mărfuri prin intermediul unei mențiuni în registrele persoanei autorizate, care se completează ulterior cu o declarație cu privire la mărfuri suplimentară.

Controlul mărfurilor

(a) Termenul pentru verificarea mărfurilor

3.33. Standard

În cazul în care vama decide să supună mărfurile declarate unei verificări, aceasta are loc în cel mai scurt timp după înregistrarea declarației cu privire la mărfuri.

3.34. Standard

La planificarea verificărilor mărfurilor, se acordă prioritate verificării animalelor vii și mărfurilor perisabile și a altor mărfuri al căror caracter urgent este acceptat de vamă.

3.35. Standard tranzitoriu

În cazul în care mărfurile trebuie supuse unui control efectuat de către alte autorități competente în același timp cu o verificare prevăzută de vamă, aceasta din urmă ia măsurile necesare pentru o efectuare coordonată și, dacă este posibil, simultană a controalelor.

(b) Prezența declarantului la verificarea mărfurilor

3.36. Standard

Vama ia în considerare cererile declarantului care dorește să fie prezent sau să fie reprezentat la verificarea mărfurilor. Aceste cereri se acceptă, în afara cazurilor excepționale.

3.37. Standard

În cazul în care vama consideră necesar, ea solicită declarantului să asiste la verificarea mărfurilor sau să trimită un reprezentant, pentru a acorda vămii asistența necesară pentru a facilita această verificare.

(c) Prelevarea de eșantioane de către vamă

3.38. Standard

Prelevarea de eșantioane se limitează la cazurile în care vama consideră că această operațiune este necesară pentru a stabili descrierea tarifară sau valoarea mărfurilor declarate sau pentru a asigura aplicarea altor dispoziții ale legislației naționale. Cantitățile din mărfuri care se prelevă în calitate de eșantioane trebuie reduse la minimum.

Erori

3.39. Standard

Vama nu aplică penalizări mari în caz de erori dacă se constată, în beneficiul său, că aceste erori au fost comise de bună credință, fără intenție de fraudă sau neglijență gravă. Dacă se consideră necesar pentru evitarea oricărei recidive, vama poate aplica o penalizare care nu va fi totuși prea mare în raport cu scopul urmărit.

Acordarea liberului de vamă pentru mărfuri

3.40. Standard

Liberul de vamă se acordă pentru mărfurile declarate de îndată ce vama a finalizat verificarea sau a luat decizia de a nu le supune unei verificări, cu condiția:

—să nu se fi constatat vreo fraudă;

—să fi fost prezentate licența de import sau de export sau celelalte documente necesare;

— să fi fost prezentate toate autorizațiile referitoare la regimul în cauză și

—să fi fost plătite toate drepturile și taxele sau să fi fost luate în considerare toate măsurile necesare pentru a asigura recuperarea lor.

3.41. Standard

În cazul în care vama s-a asigurat că toate formalitățile de vămuire vor fi îndeplinite ulterior de către declarant, ea acordă liber de vamă, cu condiția ca declarantul să prezinte un document comercial sau administrativ acceptabil pentru vamă și care să conțină principalele date referitoare la lotul vizat, precum și o garanție, dacă este cazul, pentru a asigura recuperarea drepturilor și taxelor exigibile.

3.42. Standard

În cazul în care vama decide că mărfurile necesită o analiză a eșantioanelor în laborator, o documentare tehnică detaliată sau avizul experților, ea acordă liber de vamă pentru mărfuri înainte să cunoască rezultatele acestei verificări, cu condiția să fi fost depusă garanția cerută în caz de necesitate, după ce s-a asigurat că mărfurile nu fac obiectul vreunei interdicții sau restricții.

3.43. Standard

Dacă s-a constatat o fraudă, vama acordă liberul de vamă fără să aștepte rezolvarea acțiunii administrative sau judiciare cu condiția ca mărfurile să nu fie pasibile de confiscare sau susceptibile să fie prezentate ca probe materiale într-o fază ulterioară a procedurii, iar declarantul achită toate drepturile și taxele și furnizează o garanție pentru a asigura recuperarea tuturor drepturilor și taxelor suplimentare exigibile, precum și a oricărei penalități de care ar putea fi pasibil.

Abandonarea sau distrugerea mărfurilor

3.44. Standard

În cazul în care mărfurile nu au obținut încă liberul de vamă pentru introducerea pe piață sau au fost plasate sub un alt regim vamal și nu s-a constatat nici o fraudă, persoana în cauză este scutită de plata drepturilor și taxelor sau trebuie să poată obține rambursarea lor:

—în cazul în care, la cererea sa și în conformitate cu decizia vămii, aceste mărfuri au fost abandonate în favoarea bugetului statului sau distruse sau tratate astfel încât să își piardă orice valoare comercială, sub controlul vămii. Orice cheltuieli determinate de aceste operațiuni trebuie suportate de persoana în cauză;

—în cazul în care aceste mărfuri sunt distruse sau pierdute iremediabil ca urmare a unui accident sau a unui caz de forță majoră, cu condiția ca această distrugere sau

această pierdere să fie constatată în beneficiul vămii;

—în cazul în care o parte din mărfuri lipsește din motive care țin de natura lor, cu condiția ca această lipsă să fie constatată în beneficiul vămii.

Deșeurile și resturile care rezultă, după caz, din distrugere se supun, în caz de introducere pe piață sau export, drepturilor și taxelor care li s-ar aplica acestor deșeuri și resturi dacă ar fi importate sau exportate în această stare.

3.45. Standard tranzitoriu

În cazul în care vama recurge la vânzarea mărfurilor care nu au fost declarate în termenul stabilit sau pentru care nu s-a putut acorda liberul de vamă, fără să se fi constatat vreo fraudă, veniturile din vânzare se rambursează, după deducerea tuturor drepturilor și taxelor aplicabile, precum și a tuturor cheltuielilor și costurilor generate, persoanelor în drept sau, dacă acest lucru nu este posibil, se păstrează la dispoziția acestora pe o perioadă determinată.

CAPITOLUL 4

DREPTURI ȘI TAXE

A. Stabilirea, încasarea și plata drepturilor și taxelor

4.1. Standard

Legislația națională definește condițiile în care sunt exigibile drepturile și taxele.

4.2. Standard

Termenul acordat pentru stabilirea drepturilor și taxelor exigibile este precizat în legislația națională. Stabilirea se efectuează în cel mai scurt timp după depunerea declarației cu privire la mărfuri sau din momentul în care drepturile și taxele devin exigibile.

4.3. Standard

Elementele care servesc drept bază pentru stabilirea drepturilor și taxelor și condițiile în care trebuie determinate acestea sunt prevăzute în legislația națională.

4.4. Standard

Valoarea drepturilor și taxelor este prevăzută în publicațiile oficiale.

4.5. Standard

Legislația națională prevede momentul care trebuie luat în considerare pentru determinarea sumei drepturilor și taxelor.

4.6. Standard

Legislația națională desemnează modalitățile de plată care pot fi utilizate pentru plata drepturilor și taxelor.

4.7. Standard

Legislația națională precizează persoana sau persoanele care răspund de plata drepturilor și taxelor.

4.8. Standard

Legislația națională determină data scadenței, precum și locul unde trebuie efectuată plata.

4.9. Standard

În cazul în care legislația națională precizează că data scadenței poate fi fixată după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri, această dată trebuie stabilită la cel puțin zece zile după acordarea liberului de vamă. Nu se percepe nicio dobândă pentru perioada scursă între data acordării liberului de vamă și data scadenței.

4.10. Standard

Legislația națională stabilește termenul în care vama poate continua recuperarea drepturilor și taxelor care nu au fost plătite la data scadenței.

4.11. Standard

Legislația națională stabilește rata dobânzii pentru întârziere și condițiile în care se aplică aceasta în cazul în care drepturile și taxele nu au fost plătite la data scadenței.

4.12. Standard

În cazul în care drepturile și taxele au fost plătite, inițiatorului plății i se eliberează o chitanță care constituie dovada plății, cu excepția cazului în care plata este dovedită în alt mod.

4.13. Standard tranzitoriu

Legislația națională stabilește o valoare minimă sau o sumă minimă a drepturilor și taxelor sau ambele, sub care nu se percepe nici un drept sau taxă.

4.14. Standard

În cazul în care vama constată că erorile comise la întocmirea declarației cu privire la mărfuri sau la stabilirea drepturilor și taxelor vor determina sau au determinat perceperea sau recuperarea unei sume de drepturi și taxe mai mică decât cea care este exigibilă legal, ea rectifică erorile și inițiază recuperarea sumei neplătite. Cu toate acestea, în cazul în care suma vizată este mai mică decât suma minimă prevăzută de legislația națională, vama nu întreprinde nicio acțiune pentru perceperea sau recuperarea acesteia.

B. Amânarea plății drepturilor și taxelor

4.15. Standard

În cazul în care legislația națională prevede amânarea plății drepturilor și taxelor, aceasta precizează condițiile în care se acordă această facilitate.

4.16. Standard

Amânarea plăți este acordată, în măsura posibilului, fără a percepe dobânzi.

4.17. Standard

Termenul acordat pentru plata amânată a drepturilor și taxelor este de cel puțin paisprezece zile.

C. Rambursarea drepturilor și taxelor

4.18. Standard

Rambursarea se efectuează în cazul în care se constată că plata excedentară a drepturilor și taxelor rezultă dintr-o eroare comisă la stabilirea valorii drepturilor și taxelor.

4.19. Standard

Rambursarea se efectuează pentru mărfurile importate sau exportate în cazul cărora se constată, în momentul importului sau exportului, că au prezentat defecte sau au fost, din orice alt motiv, neconforme cu caracteristicile prevăzute și care se returnează furnizorului sau unei alte persoane desemnate de furnizor, cu condiția ca:

—mărfurile să fie reexportate într-un termen rezonabil, fără să fi făcut obiectul vreunei prelucrări sau reparații și fără să fi fost utilizate în țara de import;

—mărfurile să fie reimportate într-un termen rezonabil, fără să fi făcut obiectul vreunei prelucrări sau reparații și fără să fi fost utilizate în țara în care au fost exportate.

Cu toate acestea, utilizarea mărfurilor nu interzice rambursarea atunci când aceasta a fost indispensabilă pentru constatarea defectelor mărfurilor sau a altui motiv pentru reexportarea sau reimportarea lor.

În loc să fie reexportate sau reimportate, mărfurile pot fi abandonate, în conformitate cu decizia vămii, în favoarea bugetului statului sau distruse sau tratate astfel încât să își piardă orice valoare comercială sub controlul vămii. Abandonul sau distrugerea în cauză nu trebuie să genereze cheltuieli pentru bugetul statului.

4.20. Standard tranzitoriu

În cazul în care vama permite ca mărfurile care au fost inițial declarate pentru un regim vamal cu plata drepturilor și taxelor să fie plasate sub un alt regim vamal, rambursarea se efectuează pentru drepturile și taxele care depășesc suma datorată în cadrul noului regim.

4.21. Standard

Decizia privind cererea de rambursare se ia şi se notifică în scris persoanei în cauză în cel mai scurt termen, iar rambursarea sumei excedentare se face de îndată ce elementele cererii au fost verificate.

4.22. Standard

În cazul în care vama constată că suma excedentară rezultă dintr-o eroare comisă de către vamă la stabilirea valorii drepturilor şi taxelor, rambursarea se efectuează în mod prioritar.

4.23. Standard

În cazul în care se stabilesc termene după care nu se mai acceptă cereri de rambursare, aceste termene trebuie să fie suficient de extinse pentru a ţine seama de circumstanţele speciale pentru diferite cazuri în care se poate acorda rambursarea drepturilor şi taxelor.

4.24. Standard

Rambursarea nu se acordă în cazul în care suma în cauză este mai mică decât suma minimă stabilită de legislaţia naţională.

CAPITOLUL 5

GARANŢIA

5.1. Standard

Legislaţia naţională prevede cazurile în care se solicită o garanţie şi determină modul în care trebuie constituită această garanţie.

5.2. Standard

Vama determină valoarea garanţiei.

5.3. Standard

Orice persoană care are obligaţia de a constitui o garanţie trebuie să poată alege una dintre formele de garanţie propuse, cu condiţia ca aceasta să fie acceptată de vamă.

5.4. Standard

În cazul în care legislaţia naţională permite acest lucru, vama nu solicită constituirea unei garanţii dacă este convinsă de faptul că persoana în cauză îşi va respecta toate obligaţiile pe care le are faţă de ea.

5.5. Standard

În cazul în care se solicită constituirea unei garanții pentru a asigura îndeplinirea obligațiilor care decurg dintr-un regim vamal, vama acceptă o garanție globală, în special din partea oricărui declarant care declară cu regularitate mărfuri în diferite birouri de pe teritoriul vamal.

5.6. Standard

În cazul în care se solicită constituirea unei garanții, suma acestei garanții este cea mai mică cu putință și, în ceea ce privește plata drepturilor și taxelor, nu depășește suma eventual exigibilă.

5.7. Standard

În cazul în care s-a constituit o garanție, eliberarea acesteia se efectuează în cel mai scurt timp posibil după ce vama a estimat că obligațiile care au impus constituirea garanției au fost îndeplinite în mod corespunzător.

CAPITOLUL 6

CONTROLUL VAMAL

6.1. Standard

Toate mărfurile, inclusiv mijloacele de transport, care se introduc pe teritoriul vamal sau părăsesc acest teritoriu sunt supuse unui control vamal, indiferent dacă sunt pasibile sau nu de plata unor drepturi și taxe.

6.2. Standard

Controalele vamale se limitează la un minim necesar pentru a asigura aplicarea legislației vamale.

6.3. Standard

Pentru aplicarea controalelor vamale, administrația vamală recurge la managementul riscurilor.

6.4. Standard

Vama recurge la analiza riscurilor pentru a desemna persoanele și mărfurile care trebuie examinate, inclusiv mijloacele de transport, precum și amploarea acestei verificări.

6.5. Standard

Vama adoptă, în sprijinul managementului riscurilor, o strategie care constă în măsurarea gradului de aplicare a legislației.

6.6. Standard

Sistemul de control vamal include controalele prin audit.

6.7. Standard

Administrația vamală caută să coopereze cu alte administrații vamale și să încheie acorduri de asistență reciprocă administrativă pentru a ameliora controalele vamale.

6.8. Standard

Vama caută să coopereze cu sectorul comerțului și să încheie memorandumuri de înțelegere pentru a ameliora controalele vamale.

6.9. Standard tranzitoriu

Vama apelează, în măsura posibilităților, la tehnologia informației și la comerțul electronic pentru a ameliora controalele vamale.

6.10. Standard

Vama evaluează sistemele comerciale ale întreprinderilor care au incidență asupra operațiunilor vamale pentru a se asigura că sistemele vizate sunt conforme cu cerințele vamale.

CAPITOLUL 7

APLICAREA TEHNOLOGIEI INFORMAȚIEI

7.1. Standard

Vama utilizează tehnologia informației în sprijinul operațiunilor vamale dacă aceasta este eficientă și rentabilă atât pentru vamă, cât și pentru sectorul comerțului. Vama stabilește condițiile de aplicare a acesteia.

7.2. Standard

În cazul în care administrația vamală adoptă sisteme informatizate, ea utilizează standardele relevante în acest sens, acceptate la nivel internațional.

7.3. Standard

Tehnologia informației se adoptă în colaborare cu toate părțile vizate direct, în măsura în care este posibil.

7.4. Standard

Toate actele legislative naționale noi sau revizuite prevăd:

—metode de comerț electronic ca soluție alternativă la documentele care trebuie întocmite pe hârtie;

—metode de autentificare electronică, precum și metode de autentificare pe hârtie;

—dreptul administrației vamale de a deține informații pentru nevoile sale proprii și, după caz, de a face schimb de astfel de informații cu alte administrații vamale și cu orice altă parte autorizată în condițiile prevăzute de lege, prin intermediul tehnicilor de comerț electronic.

CAPITOLUL 8

RELAȚIILE ÎNTRE ADMINISTRAȚIA VAMALĂ ȘI TERȚI

8.1. Standard

Persoanele în cauză au posibilitatea să comunice cu vama, fie direct, fie prin intermediul unui terț desemnat să acționeze în numele lor.

8.2. Standard

Legislația națională precizează condițiile în care o persoană poate acționa în numele unei alte persoane în relațiile acesteia cu vama și prevede, în special, responsabilitățile terților față de vamă în ceea ce privește plata drepturilor și taxelor și eventualele nereguli.

8.3. Standard

Operațiunile vamale pe care persoana în cauză decide să le efectueze în nume propriu nu fac obiectul unui tratament mai puțin favorabil și nu sunt supuse unor condiții mai riguroase decât operațiunile care sunt efectuate de un terț în numele persoanei în cauză.

8.4. Standard

Orice persoană desemnată în calitate de terț are aceleași drepturi, în ceea ce privește operațiunile de efectuat cu vamă, ca și persoana care a desemnat-o.

8.5. Standard

Vama prevede participarea terților la consultările oficiale pe care le are cu sectorul comerțului.

8.6. Standard

Vama precizează circumstanțele în care nu este dispusă să trateze cu un terț.

8.7. Standard

Vama notifică în scris terților orice decizie de a nu trata cu aceștia.

CAPITOLUL 9

INFORMAȚIILE ȘI DECIZIILE COMUNICATE DE ADMINISTRAȚIA VAMALĂ

A. Informații de interes general

9.1. Standard

Vama procedează astfel încât orice persoană interesată să poată obține fără dificultate orice informație utilă de interes general privind legislația vamală.

9.2. Standard

În cazul în care informațiile deja difuzate trebuie modificate din cauza unor modificări aduse legislației vamale sau dispozițiilor sau cerințelor administrative, vama aduce noile informații la cunoștința publicului într-un termen rezonabil înainte de intrarea lor în vigoare pentru ca persoanele interesate să poată ține seama de acestea, cu excepția cazului în care publicarea lor anticipată nu este permisă.

9.3. Standard

Vama utilizează tehnologia informației pentru a ameliora comunicarea informațiilor.

B. Informații specifice

9.4. Standard

La cererea persoanei în cauză, vama furnizează, în modul cel mai rapid și mai exact posibil, informații cu privire la aspecte speciale aduse în atenție de persoana în cauză care se referă la legislația vamală.

9.5. Standard

Vama furnizează nu numai informații solicitate în mod expres, ci și orice altă informație relevantă pe care o consideră utilă pentru a fi adusă la cunoștința persoanei interesate.

9.6. Standard

În cazul în care vama furnizează informații, ea asigură să nu divulge niciun element al informației cu caracter privat sau confidențial care să afecteze vama sau persoane terțe, cu excepția cazului în care o astfel de divulgare este solicitată sau permisă de legislația națională.

9.7. Standard

În cazul în care vama nu este în măsură să furnizeze informații gratuit, remunerația cerută se limitează la costul aproximativ al serviciilor prestate.

C. Decizii

9.8. Standard

La cererea scrisă a persoanei interesate, vama își comunică decizia în scris, în termenele stabilite de legislația națională. În cazul în care această decizie este defavorabilă persoanei interesate, aceasta este informată cu privire la motivele deciziei și posibilitățile de înaintare a unui recurs.

9.9. Standard

Vama comunică deciziile obligatorii la cererea persoanelor interesate, cu condiția să dispună de toate informațiile pe care le consideră necesare.

CAPITOLUL 10

RECURSUL ÎN DOMENIUL VAMAL

A. Dreptul la recurs

10.1. Standard

Legislația națională prevede un drept la recurs în domeniul vamal.

10.2. Standard

Orice persoană vizată direct de o decizie sau o omisiune a vămii are dreptul la recurs.

10.3. Standard

Persoana interesată direct de o decizie sau o omisiune a vămii este informată, după ce a înaintat o cerere în acest sens către vamă, cu privire la motivele care au stat la baza deciziei sau a omisiunii în termenele stabilite de legislația națională. Ea poate decide să înainteze sau nu recurs în acel moment.

10.4. Standard

Legislația națională prevede dreptul de a înainta primul recurs la administrația vamală.

10.5. Standard

În cazul în care recursul înaintat la administrația vamală este respins, solicitantul are dreptul de a înainta un nou recurs în fața unei autorități independente de administrația vamală.

10.6. Standard

În ultimă instanță, solicitantul are dreptul la recurs în fața unei instanțe judecătorești.

B. Forma și motivele recursului

10.7. Standard

Recursul se înaintează în scris; acesta este motivat.

10.8. Standard

Se stabilește un termen de recurs împotriva unei decizii a vămii, iar acest termen trebuie să fie suficient pentru a permite solicitantului să analizeze decizia contestată și să pregătească recursul.

10.9. Standard

În cazul în care se înaintează un recurs la administrația vamală, aceasta nu solicită prezentarea, din oficiu, a unor eventuale probe în momentul înaintării recursului, ci acordă în acest scop, după caz, un termen rezonabil.

C. EXAMINAREA RECURSULUI

10.10. Standard

Administrația vamală se pronunță cu privire la recurs și își notifică decizia solicitantului, în scris, în cel mai scurt timp posibil.

10.11. Standard

În cazul în care un recurs adresat administrației vamale este respins, aceasta din urmă notifică solicitantului, în scris, și motivele care au stat la baza deciziei sale și îl informează cu privire la dreptul său de a înainta eventual un nou recurs în fața unei autorități administrative sau independente, precizându-i, după caz, termenul înainte de expirarea căruia trebuie înaintat un nou recurs.

10.12. Standard

În cazul în care se acceptă recursul, vama pune în aplicare decizia sau hotărârile autorităților independente sau judecătorești în cel mai scurt timp posibil, cu excepția cazului în care ea însăși înaintează un recurs împotriva hotărârii respective.

ANEXE SPECIALE

CUPRINS

Anexa A **Sosirea mărfurilor pe teritoriul vamal**
Capitolul 1 Formalități vamale anterioare depunerii declarației cu privire la mărfuri
Capitolul 2 Depozitarea temporară a mărfurilor

Anexa B **Importul**
Capitolul 1 Punerea în liberă circulație
Capitolul 2 Reimportul mărfurilor în aceeași stare
Capitolul 3 Scutirea de drepturi şi taxe de import

Anexa C **Exportul**
Capitolul 1 Exportul definitiv

Anexa D **Antrepozite vamale şi zone libere**
Capitolul 1 Antrepozite vamale
Capitolul 2 Zone libere

Anexa E **Tranzitul**
Capitolul 1 Tranzitul vamal
Capitolul 2 Transbordarea
Capitolul 3 Transportul mărfurilor prin cabotaj

Anexa F **Transformarea**
Capitolul 1 Perfecționarea activă
Capitolul 2 Perfecționarea pasivă

Capitolul 3 Drawback
Capitolul 4 Transformarea mărfurilor destinate punerii în liberă circulație

Anexa G Admiterea temporară
Capitolul 1 Admiterea temporară

Anexa H Fraude
Capitolul 1 Fraude vamale

Anexa J Proceduri speciale
Capitolul 1 Călători
Capitolul 2 Traficul poștal
Capitolul 3 Mijloacele de transport de uz comercial
Capitolul 4 Proviziile de bord
Capitolul 5 Loturi de ajutoare

Anexa K Origine
Capitolul 1 Reguli de origine
Capitolul 2 Documente care atestă originea
Capitolul 3 Controlul documentelor care atestă originea

Anexa specială A

Sosirea mărfurilor pe teritoriul vamal

Anexa specifică A

Capitolul 1

Formalități vamale anterioare depunerii declarației cu privire la mărfuri mărfurilor

Anexa specifică A

Capitolul 1

Formalități anterioare depunerii declarației cu privire la mărfuri

Definiții

În scopul aplicării prezentului Capitol, se înțelege:

F1./ E1. **"declarația încărcăturii":** informațiile transmise înainte sau în momentul sosirii sau plecării unui mijloc de transport de uz comercial, care conțin datele cerute de vamă în legătură cu încărcătura introdusă sau scoasă din teritoriul vamal;

E2./ F3. **"transportator":** persoana care transportă efectiv mărfurile, sau care are responsabilitatea privind exploatarea mijlocului de transport.

E3./ **"formalități vamale anterioare depunerii declarației cu privire la**

F2. **mărfuri":** ansamblul operațiunilor efectuate de către persoana interesată și de vamă, din momentul introducerii mărfurilor pe teritoriul vamal până la plasarea acestora sub un regim vamal;

Principii

1. Standard

Formalitățile vamale anterioare depunerii declarației cu privire la mărfuri sunt reglementate de prevederile prezentului Capitol și, în măsura în care se pot aplica, de prevederile Anexei generale.

2. Practică recomandată

Formalitățile vamale anterioare depunerii declarației cu privire la mărfuri trebuie aplicate în mod egal indiferent de țara de origine sau de proveniență a mărfurilor.

Introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal

a) Locurile prin care pot fi introduse mărfurile pe teritoriul vamal

3. Standard

Legislația națională stabilește locurile prin care pot fi introduse mărfurile pe teritoriul vamal. Vama stabilește rutele care trebuie folosite pentru transportarea mărfurilor direct către biroul vamal sau către orice alt loc desemnat în acest sens, numai în cazul în care consideră necesar acest lucru în scopul realizării controlului. Pentru a stabili aceste locuri și rute, se ține cont în special de necesitățile comerțului.

Această normă nu se aplică mărfurilor transportate cu vaporul sau avionul care tranzitează un teritoriu vamal fără să facă escală în vreun port sau aeroport din acest teritoriu vamal.

b) Obligațiile transportatorului

4. Standard

Transportatorul este responsabil față de vamă pentru înscrierea tuturor mărfurilor în declarația încărcăturii sau de a aduce la cunoștința vămii despre informația respectivă prin orice alt mod autorizat.

5. Standard

Introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal impune obligația, pentru transportator, de a le transporta direct, prin folosirea, dacă este cazul, a rutelor stabilite, și imediat, către biroul vamal sau un alt loc desemnat în acest sens de vamă. Procedând astfel ca să nu fie modificată natura mărfurilor sau ambalajul lor, totodată asigurând integritatea sigiliilor vamale.

Acest standard nu se aplică mărfurilor transportate cu vaporul sau avionul, care tranzitează un teritoriu vamal fără să facă escală în vreun port sau aeroport din acest teritoriul vamal.

6. Standard

În cazul în care transportul mărfurilor, din locul introducerii lor pe teritoriul vamal către biroul vamal sau către orice alt loc desemnat în acest sens, este întrerupt din cauza unui accident sau a unui caz de forță majoră, transportatorul are obligația de a lua măsurile cuvenite pentru a preveni circuitul neautorizat al mărfurilor și de a informa vama sau alte autorități competente despre natura accidentului sau a împrejurărilor care au dus la întreruperea transportării mărfurilor.

Prezentarea mărfurilor vămii

a) Documentație

7. Practică recomandată

În cazul în care biroul vamal la care mărfurile trebuie să fie prezentate nu este situat în locul în care mărfurile au fost introduse pe teritoriul vamal, depunerea documentelor la vamă din acel loc se va solicita numai în cazul în care se consideră necesar acest lucru în scopul realizării controlului.

8. Standard

În cazul în care vama solicită un document necesar pentru prezentarea mărfurilor la vamă, acest document nu trebuie să conțină alte informații decât cele necesare identificării mărfurilor și mijlocului de transport.

9. Practică recomandată

Vama trebuie să limiteze informațiile pe care le solicită numai la cele care figurează în documentele obișnuite ale transportatorului și să se bazeze, în acest sens, pe prevederile din acordurile internaționale din domeniul transportului.

10. Practică recomandată

În mod normal, vama trebui să accepte declarația încărcăturii ca unicul document solicitat pentru prezentarea mărfurilor.

11. Practică recomandată

Biroul vamal responsabil de acceptarea documentelor solicitate pentru prezentarea mărfurilor, de asemenea, este abilitat să accepte declarația mărfurilor.

12. Practică recomandată

În cazul în care documentele prezentate la vamă sunt întocmite într-o limbă neacceptată în acest scop, sau în altă limbă decât cea a țării în care sunt introduse mărfurile, nu este obligatoriu ca vama să solicite o traducere a datelor înscrise în aceste documente.

b) Sosirea mărfurilor în afara orelor de program

13. Standard

Vama precizează dispozițiile de care transportatorul trebuie să țină cont, în cazul sosirii mărfurilor la un birou vamal în afara orelor de program, pentru ca acestea să nu circule pe teritoriul vamal în condiții neautorizate.

14. Practică recomandată

La cererea transportatorului și din motive pe care vama le consideră întemeiate, în măsura în care este posibil, vama trebuie să permită ca formalitățile vamale anterioare depunerii declarației mărfurilor să fie îndeplinite în afara orelor de program stabilite de vamă.

Descărcarea

a) Locuri de descărcare

15. Standard

Legislația națională stabilește locurile în care este autorizată operațiunea de descărcare.

16. Practică recomandată

La cererea persoanei interesate şi din motive pe care vama le consideră întemeiate, vama trebuie să permită ca descărcarea să fie efectuată în afara locurilor autorizate în acest sens.

b) Începerea descărcării

17. Standard

Începerea descărcării este autorizată cât mai curând posibil după sosirea mijlocului de transport la locul de descărcare.

18. Practică recomandată

La cererea persoanei interesate şi din motive pe care vama le consideră întemeiate, vama trebuie să autorizeze, în măsura în care este posibil, ca descărcarea să fie efectuată în afara orelor de program stabilite de vamă.

Taxe

19. Standard

Taxe încasate de vamă pentru:

- îndeplinirea formalităţilor anterioare depunerii declaraţiei cu privire la mărfuri în afara orelor de program stabilite de vamă;

- descărcarea mărfurilor în afara locurilor autorizate în acest scop; sau

- descărcarea mărfurilor în afara orelor de program stabilite de vamă;

se limitează la costurile aproximative ale serviciilor prestate.

Anexa specifică A

Capitolul 2

Depozitarea temporară a mărfurilor

Anexa specifică A

Capitolul 2

Depozitarea temporară a mărfurilor

Definiții

În scopul aplicării prezentului Capitol, se înțelege:

E1./ F1. **"declarația încărcăturii":** informațiile transmise înainte sau în momentul sosirii sau plecării unui mijloc de transport de uz comercial, care conțin datele cerute de vamă în legătură cu încărcătura introdusă sau scoasă din teritoriul vamal;

E2./ F2. **"depozitarea temporară a mărfurilor":** stocarea temporară a mărfurilor sub controlul vamal, în locurile și în spațiile, închise sau nu, desemnate de vamă (numite în cele ce urmează depozite temporare), până la depunerea declarației mărfurilor.

Principii

1. Standard

Depozitarea temporară a mărfurilor este reglementată în conformitate cu prevederile prezentului Capitol şi, în măsura în care sunt aplicabile, cu prevederile Anexei generale.

2. Standard

Vama autorizează înfiinţarea depozitelor temporare când consideră necesar, în funcţie de necesităţile comerţului.

3. Practică recomandată

Depozitarea temporară trebuie autorizată pentru toate tipurile de mărfuri, indiferent de cantitatea acestora, de ţara de origine sau de proveniență. Totuși, mărfurile care prezintă un pericol sau care pot afecta alte mărfuri, sau pentru care sunt necesare instalaţii speciale, nu trebuie admise decât în depozite temporare special echipate sau desemnate de autoritățile competente pentru a le depozita.

Documentaţie

4. Standard

Unicul document cerut pentru plasarea mărfurilor într-un depozit temporar este documentul descriptiv al mărfurilor folosit în cazul prezentării acestuia în vamă.

5. Practică recomandată

Vama trebuie să accepte declaraţia încărcăturii sau orice alt document comercial drept unicul document necesar pentru plasarea mărfurilor într-un depozit temporar, cu condiţia ca toate mărfurile menţionate în această declaraţie a încărcăturii sau în orice alt document comercial să fie plasate într-un depozit temporar.

Gestionarea depozitelor temporare

6. Standard

Cerinţele referitoare la construcţia, amenajarea şi gestionarea depozitelor temporare, dispoziţiile aplicabile cu privire la stocarea mărfurilor, evidenţa stocurilor şi a evidenţei contabile, precum şi controlul vamal sunt stabilite de vamă.

Operațiuni autorizate

7. Standard

Din motive pe care vama le consideră întemeiate, mărfurile aflate în depozitul temporar pot fi supuse unor operațiuni normale necesare pentru asigurarea păstrării lor în starea inițială.

8. Practică recomandată

Mărfurile plasate într-un depozit temporar, din motive pe care vama le consideră întemeiate, pot fi supuse unor operațiuni normale necesare, care vor facilita scoaterea din depozitul temporar și transportul lor ulterior.

Durata depozitării temporare

9. Standard

În cazul în care în legislația națională este prevăzut un termen limită pentru depozitarea temporară, acest termen trebuie să fie suficient pentru a permite importatorului să îndeplinească formalitățile necesare plasării mărfurilor sub un alt regim vamal.

10. Practică recomandată

La cererea persoanei interesate, și din motive pe care vama le consideră întemeiate, aceasta ar trebui să prelungească termenul stabilit inițial.

Mărfuri deteriorate sau distruse

11. Practică recomandată

Mărfurile deteriorate, stricate sau distruse în urma unui accident sau a unui caz de forță majoră, înainte de ieșirea lor dintr-un depozit temporar, pot fi vămuite ca și cum ar fi fost importate în starea în care se găsesc, cu condiția ca deteriorarea, stricarea sau distrugerea lor să fie constatate de vamă.

Ieșirea din depozitul temporar

12. Standard

Orice persoană care are dreptul să dispună de mărfuri poate să le scoată dintr-un depozit temporar, sub rezerva îndeplinirii condițiilor și formalităților aplicabile în fiecare caz.

13. Standard

Legislația națională stabilește procedura care trebuie respectată în cazul în care mărfurile nu sunt scoase dintr-un depozit temporar în termen stabilit.

Anexa specifică B

Importul

Anexa specifică B

Capitolul 1

Punerea în liberă circulație

Anexa specifică B

Capitolul 1

Punerea în liberă circulație

Definiții

În scopul aplicării prezentului Capitol, se înțelege:

E1./ F2. **"punerea în liberă circulație":** regimul vamal care permite ca mărfurile importate să fie puse în circulație liberă pe teritoriul vamal în urma achitării drepturilor și taxelor de import eventual exigibile și a îndeplinirii tuturor formalităților vamale necesare.

E2./ F1. **"mărfuri în circulație liberă ":** mărfurile de care se poate dispune fără nici o restricție din punct de vedere vamal;

Principiu

1. Standard

Punerea în liberă circulație este reglementată de prevederile prezentului Capitol și, în măsura în care sunt aplicabile, de prevederile Anexei generale.

Documentație

2. Practică recomandată

Legislația națională ar trebui să prevadă că mărfurile pot fi declarate și sub o altă formă decât declarația standard cu privire la mărfuri, cu condiția ca aceasta să conțină datele necesare în legătură cu mărfurile care urmează să fie puse în liberă circulație.

Anexa specifică B

Capitolul 2

Reimportul mărfurilor în aceeași stare

Anexa specifică B

Capitolul 2

Reimportul mărfurilor în aceeași stare

Definiții

În scopul aplicării prezentului Capitol, se înțelege:

E1./" **punerea în liberă circulației":** regimul vamal care permite ca mărfurile
F3. importate să fie puse în circulație liberă pe teritoriul vamal în urma achitării drepturilor și taxelor de import eventual exigibile și a îndeplinirii tuturor formalităților vamale necesare;

E2./ **"produse compensatoare":** produsele care rezultă din transformarea,
F5. prelucrarea sau repararea mărfurilor pentru care a fost autorizată folosirea regimului de perfecționare activă.

E3./ **"mărfuri exportate sub rezerva reimportului":** mărfurile despre care
F2. declarantul menționează că trebuie să fie reimportate și pentru care vama poate lua unele măsuri de identificare în vederea facilitării reimportului lor în aceeași stare;

F1./E4. **"mărfuri în circulație liberă ":** mărfurile de care se poate dispune fără nici o restricție din punct de vedere vamal;

E5./F4, **"reimportul mărfurilor în aceeași stare":** regimul vamal care prevede, ca mărfurile care au fost exportate, să fie puse în liberă circulație cu scutire de plata drepturilor și taxelor de import, cu condiția ca acestea să nu fi fost supuse în străinătate vreunei transformări, prelucrări sau reparații și cu condiția ca toate sumele exigibile ca urmare a unei restituiri, reduceri, sau suspendări a drepturilor și taxelor, sau ca orice altă subvenție sau suma acordată la export să fi fost plătite. Mărfurile care pot beneficia de un reimport în aceeași stare pot fi mărfurile aflate în circulație liberă sau cele ce constituie produsele compensatoare;

Principiu

1. Standard

Reimportul mărfurilor în aceeași stare este reglementat de prevederile prezentului Capitol și, în măsura în care sunt aplicabile, de prevederile Anexei generale.

Domeniu de aplicare

2. Standard

Reimportul mărfurilor în aceeași stare este acordat chiar și în cazul în care numai o parte din mărfurile exportate este reimportată.

3. Standard

În cazul în care circumstanțele sunt justificate, reimportul mărfurilor în aceeași stare este acordat chiar și dacă mărfurile sunt reimportate de o altă persoană decât cea care le-a exportat.

4. Standard

Reimportul mărfurilor în aceeași stare nu este refuzat pe motiv că mărfurile au fost folosite, avariate sau deteriorate pe durata aflării lor în străinătate.

5. Standard

Reimportul mărfurilor în aceeași stare nu este refuzat pe motivul că pe durata aflării mărfurilor în străinătate, acestea au fost supuse unor operațiuni necesare pentru buna lor menținere pentru păstrare, sau întreținerea lor, cu condiția ca valoarea lor să nu fi devenit, în urma acestor operațiuni, superioară celei pe care au avut-o mărfurile în momentul exportului.

6. Standard

Reimportul mărfurilor în aceeași stare nu se limitează la mărfurile care sunt importate direct din străinătate, dar este acordat, de asemenea, mărfurilor care au fost deja plasate sub un alt regim vamal.

7. Standard

Reimportul mărfurilor în aceeași stare nu este refuzat pentru motivul că mărfurile au fost exportate fără notificarea intenției de returnare.

Termen limită pentru reimportul în aceeași stare

8. Standard

În cazul în care a fost stabilit un termen, dincolo de care reimportul mărfurilor în aceeași stare nu mai poate fi acordat, acest termen trebuie să fie suficient pentru a se putea ține cont de situațiile specifice ale fiecărui caz în parte.

Birouri vamale competente

9. Standard

Vama va cere prezentarea mărfurilor reimportate în aceeași stare la același birou vamal prin care au fost exportate numai în cazul în care se poate facilita astfel reimportul.

Declarația mărfurilor

10. Standard

La reimportul în aceeași stare al ambalajelor, containerelor, paletelor și mijloacelor de transport de uz comercial care sunt în curs de utilizare pentru transportul internațional de mărfuri, nu se solicită o declarare în scris a mărfurilor, în cazul în care, la cerea vămii, s-a putut stabili că ambalajele, containerele, paletele și mijloacele de transport de uz comercial se aflau în circulație liberă în momentul exportului.

Mărfuri exportate sub rezerva returnării

11. Standard

Vama autorizează, la cererea declarantului, ca mărfurile să fie exportate sub rezerva returnării şi ia toate măsurile necesare în vederea facilitării reimportului lor în aceeaşi stare.

12. Standard

Vama stabileşte condiţiile care trebuie îndeplinite în scopul identificării mărfurilor exportate sub rezerva returnării. În acest scop, vama ţine cont de natura mărfurilor şi de importanţa intereselor implicate.

13. Practică recomandată

Mărfurile exportate sub rezerva returnării ar trebui să beneficieze de scutirea plăţii drepturilor şi taxelor de export eventual aplicabile.

14. Standard

La cererea persoanei interesate, vama permite ca exportul sub rezerva returnării să fie transformat în export definitiv, în măsura în care sunt îndeplinite condiţiile şi formalităţile aplicabile în acest caz.

15. Practică recomandată

În cazul în care aceeaşi mărfuri sânt destinate, în mod frecvent, a fi exportate sub rezerva returnării şi reimportului în aceeaşi stare, vama trebuie să permită, la cererea declarantului, ca declaraţia de export sub rezerva returnării, depusă cu ocazia primului export, să fie valabilă pentru a putea acoperi reimporturile şi exporturile ulterioare ale mărfurilor pe o perioadă determinată.

Anexa specifică B

Capitolul 3

Scutirea de drepturi și taxe de import

Anexa specifică B

Capitolul 3

Scutirea de drepturi şi taxe de import

Definiţii

În scopul aplicării prezentului Capitol, se înţelege :

E1./ F2. **" punerea în liberă circulaţie":** regimul vamal care permite ca mărfurile importate să fie puse în circulaţie liberă pe teritoriul vamal în urma achitării drepturilor şi taxelor de import eventual exigibile şi a îndeplinirii tuturor formalităţilor vamale necesare;

E2./ F1. **"scutirea de drepturi şi taxe de import":** punerea în liberă circulaţie, cu scutire de la plata drepturilor şi taxelor de import, indiferent de încadrarea lor tarifară normală sau de suma drepturilor şi taxelor de care acestea sunt pasibile în mod normal, cu condiţia că acestea sunt importate în circumstanţe specifice şi într-un scop determinat.

Principiu

1. Standard

Scutirea de plata drepturilor și taxelor de import, a mărfurilor destinate punerii în liberă circulație este reglementată de prevederile prezentului Capitol și, în măsura în care sunt aplicabile, de prevederile Anexei generale.

Domeniu de aplicare

2. Standard

Legislația națională determină cazurile în care este acordată scutirea de drepturi și taxe de import.

3. Standard

Scutirea de plata drepturilor și taxelor de import nu se limitează la mărfurile importate direct din străinătate, ci este acordată și pentru mărfurile plasate deja sub un alt regim vamal.

4. Practică recomandată

Scutirea de plata drepturilor și taxelor de import trebuie acordată indiferent de țara de origine sau țara de unde au sosit mărfurile cu excepția cazurilor în care instrumentele internaționale prevăd o clauză de reciprocitate.

5. Standard

Legislația națională enumeră cazurile în care scutirea de plata drepturilor și taxelor de import depinde de o autorizație prealabilă și specifică autoritățile abilitate să elibereze o astfel de autorizație. Numărul acestor cazuri trebuie să fie cât mai redus posibil.

6. Practică recomandată

Părțile contractante ar trebui să acorde scutirea de plata drepturilor și taxelor de import mărfurilor specificate în instrumentele internaționale, în condițiile prevăzute în acestea și să examineze cu atenție posibilitatea aderării la aceste instrumente internaționale.

7. Practică recomandată

Scutirea de plata drepturilor și taxelor de import, fără prohibiții sau restricții cu caracter economic, ar trebui acordată următoarelor mărfuri, în condițiile indicate și sub rezerva respectării celor altor prevederi în acest scop din legislația națională:

a) substanțe terapeutice de origine umană și reactivi pentru determinarea grupelor sanguine și țesuturilor, în cazul în care sunt destinate instituțiilor sau unor laboratoare agreate de către autoritățile competente;

b) mostre fără valoare comercială considerate de vamă ca având o valoare neglijabilă și care sunt utilizate pentru comenzi de mărfuri de felul celor reprezentate de acestea;

c) piese demontabile, altele decât cele cu caracter industrial, comercial, sau agricol, destinate uzului personal sau profesional al unei persoane sau al membrilor familiei acesteia, aduse în țară în același timp de persoana în cauză sau separat în scopul transferului reședinței în țara respectivă;

d) bunuri dobândite în urma unei moșteniri de către o persoană care, la data decesului defunctului, își are reședința principală în țara importatoare, cu condiția ca aceste bunuri să fi constituit obiecte de uz personal ale defunctului;

e) cadouri personale, cu excepția alcoolului, băuturilor alcoolice, produselor din tutun, a căror valoare nu depășește o valoare totală stabilită de legislația națională pe baza prețului cu amănuntul;

f) mărfuri, cum ar fi produsele alimentare, medicamentele, îmbrăcămintea și păturile trimise drept donații unor organisme caritabile sau filantropice agreate și care sunt destinate a fi distribuite gratuit sau sub controlul acestor organisme unor persoane care au nevoie de ele;

g) recompensele decernate unor persoane care își au reședința în țara de import, sub rezerva depunerii unor documente justificative considerate necesare de către vamă;

h) materiale destinate unor lucrări de construcții, întreținerii sau decorării de cimitire militare; sicrie, urne funerare și obiecte de ornament funerar importate de organizații agreate de către autoritățile competente;

ij) documente, formulare, publicații, rapoarte și alte articole fără valoare comercială specificate în legislația națională;

k) obiecte religioase utilizate în activitățile de cult; și

l) produse importate în scopul efectuării de probe, cu condiția să nu fie în cantități mai mari decât cele necesare pentru probe și ca produsele să fie consumate în întregime în cursul probelor sau ca produsele rămase neconsumate să fie reexportate sau prelucrate, sub control vamal, astfel încât să nu constituie valoare comercială.

Anexa specifică C

Exportul

Anexa specifică C

Capitolul 1

Exportul definitiv

Anexa specifică C

Capitolul 1

Exportul definitiv

Definiție

În scopul aplicării prezentului Capitol, se înțelege:

E1./ F1. **"export definitiv":** regimul vamal aplicabil mărfurilor aflate în circulație liberă care părăsesc teritoriul vamal și sunt destinate de a rămâne definitiv în afara acestuia.

Principiu

1. Standard

Exportul definitiv este reglementat de prevederile prezentului Capitol și, în măsura în care sunt aplicabile, de prevederile Anexei generale.

Documentație

2. Practică recomandată

Legislația națională trebui să prevadă ca mărfurile să poată fi declarate sub o altă formă decât declarația cu privire la mărfuri după modelul standard, cu condiția

ca aceasta să conțină datele necesare referitoare la mărfurile destinate a fi exportate definitiv.

Dovada sosirii la destinație

3. Standard

Vama nu va cere dovezi cu privire la sosirea mărfurilor într-o țară străină.

Anexa specifică D

Antrepozite vamale și zone libere

Anexa specifică D

Capitolul 1

Antrepozite vamale

Anexa specifică D

Capitolul 1

Antrepozite vamale

Definiție

În scopul aplicării prezentului Capitol, se înțelege:

F1./ E1. **"regim de antrepozitare vamală":** regimul vamal sub care mărfurile importate sunt stocate sub control vamal într-un loc desemnat în acest scop (antrepozit vamal) fără plata drepturilor și taxelor de import.

Principiu

1. Standard

Regimul de antrepozitare vamală este reglementat de prevederile prezentului Capitol și, în măsura în care sunt aplicabile, de prevederile Anexei generale.

Categoriile de antrepozite vamale

2. Standard

Legislația națională prevede că antrepozitele vamale sunt deschise oricărei persoane care are dreptul să dispună de mărfuri (antrepozite vamale publice).

3. Standard

Legislația națională prevede ca antrepozitele vamale să fie rezervate folosirii exclusive numai de către anumite persoane (antrepozite vamale private) când este necesar de a satisface necesitățile specifice ale comerțului.

Înființare, gestiune și control

4. Standard

Vama stabilește condițiile referitoare la înființarea, conformitatea și gestionarea antrepozitelor vamale, precum și măsurile necesare realizării controlului vamal.

Măsurile luate pentru stocarea mărfurilor în antrepozitele vamale, inventarierea acestora și ținerea evidențelor contabile trebuie aprobate de vamă.

Admiterea mărfurilor

5. Practică recomandată

În antrepozitele vamale publice ar trebui admise toate categoriile de mărfuri importate, supuse drepturilor și taxelor de import sau unor prohibiții sau restricții, altele decât cele impuse pe considerente privind:

- ordinea și morala publică, securitatea publică, sănătatea și igiena publice sau orice alte prevederi de ordin veterinar sau fitosanitar, sau

- protecția brevetelor, mărcilor de fabrică și drepturile de autor, oricare ar fi cantitatea mărfurilor, țara lor de origine sau de destinație.

Mărfurile care prezintă un pericol, care pot afecta alte mărfuri sau care necesită instalații speciale, pot fi admise doar în antrepozite vamale special amenajate pentru primirea lor.

6. Standard

Vama stabilește categoriile de mărfuri care pot fi admise într-un antrepozit vamal privat.

7. Practică recomandată

Mărfurile, care la export, beneficiază de restituirea drepturilor și taxelor de import, pot fi admise în antrepozite vamale pentru a putea beneficia imediat de această restituire, cu condiția să fie ulterior exportate.

8. Practică recomandată

Admiterea în antrepozitele vamale cu scopul exportului ulterior sau altei destinații autorizate poate fi permisă pentru mărfurile aflate sub regim de admitere temporară, obligațiile aferente acestui regim fiind astfel suspendate sau stinse.

9. Practică recomandată

Admiterea în antrepozitele vamale poate fi permisă pentru mărfurile destinate exportului pasibile de plata unor drepturi și taxe interne, astfel încât acestea să poată beneficia de exonerarea sau restituirea acestor drepturi și taxe interne, cu condiția ca mărfurile să fie ulterior exportate.

Operațiuni autorizate

10. Standard

Orice persoană care are dreptul de a dispune de mărfurile antrepozitate, din motive pe care vama le consideră întemeiate, poate:

a) să le examineze;

b) să preleve mostre din ele, cu plata drepturilor și taxelor de import, dacă este cazul;

c) să efectueze operațiunile necesare pentru a le asigura păstrarea; și

d) să efectueze orice alte operațiuni normale de manipulare necesare pentru îmbunătățirea ambalajului sau a calității lor comerciale, sau pentru pregătirea în vederea transportului, cum ar fi divizarea în loturi, gruparea pe colete, sortarea și aranjarea pe categorii de mărfuri sau reambalarea.

Durata șederii

11. Standard

Vama stabilește durata maximă de antrepozitare în funcție de nevoile comerțului și, în cazul mărfurilor neperisabile, acordă un termen nu mai mic de un an.

Transferul proprietății

12. Standard

Mărfurile antrepozitate pot fi obiectul transferului de proprietate.

Deteriorarea mărfurilor

13. Standard

Mărfurile deteriorate sau avariate ca urmare a unui accident sau unui caz de forță majoră pe perioada în care se găsesc sub regimul de antrepozitare vamală pot fi puse în liberă circulație ca fiind importate în starea în care se află, cu condiția ca deteriorarea sau avarierea să poată fi constatată corespunzător de vamă.

Scoaterea mărfurilor

14. Standard

Orice persoană care are dreptul să dispună de mărfuri este autorizată să le scoată din antrepozitul vamal în totalitate sau parțial, pentru a le transfera în alt antrepozit vamal sau pentru a le plasa sub un alt regim vamal, cu obligația îndeplinirii condițiilor și formalităților aplicabile în fiecare din aceste cazuri.

15. Standard

Legislația națională stabilește procedura care trebuie urmată în cazurile în care mărfurile nu sunt scoase din antrepozitul vamal în termenul stabilit.

Închiderea unui antrepozit vamal

16. Standard

În cazul închiderii unui antrepozit vamal, persoanele interesate trebuie să dispună de un termen suficient pentru a-și transfera mărfurile într-un alt antrepozit vamal sau a le plasa sub un alt regim vamal, cu obligația îndeplinirii condițiilor și formalităților aplicabile în fiecare din aceste cazuri.

Anexa specifică D

Capitolul 2

Zone libere

Anexa specifică D

Capitolul 2

Zone libere

Definiție

În scopul aplicării prezentului Capitol, se înțelege:

F1./ E1. **"zonă liberă":** o parte din teritoriul unei Părți contractante în care mărfurile introduse sunt în general considerate ca nefiind pe teritoriul vamal din punct de vedere impunerii cu drepturi și taxe de import.

Principiu

1. Standard

Reglementări vamale aplicabile zonelor libere sunt reglementate de prevederile prezentului Capitol și, în măsura în care sunt aplicabile, de prevederile Anexei generale.

Înființare și control

2. Standard

Legislația națională stabilește condițiile în care pot fi înființate zonele libere; sunt stabilite, de asemenea, categoriile de mărfuri care pot fi admise în aceste zone, precizându-se și natura operațiunilor la care mărfurile pot fi supuse pe durata staționării lor în zona liberă.

3. Standard

Vama stabilește condițiile în care se efectuează controlul vamal, inclusiv cele referitoare la sustenabilitatea, construirea și amenajarea zonelor libere.

4. Standard

Vama are dreptul să controleze în orice moment mărfurile aflate într-o zonă liberă.

Admiterea mărfurilor

5. Standard

Admiterea mărfurilor într-o zonă liberă este autorizată nu numai pentru mărfurile aduse din străinătate și introduse direct, ci și pentru mărfurile care vin din teritoriul vamal al Părții contractante în cauză.

6. Practică recomandată

Admiterea într-o zonă liberă a unor mărfuri aduse din străinătate nu poate fi refuzată prin faptul că mărfurile care urmează să fie introduse sunt supuse unor prohibiții sau restricții, altele decât cele:

- legate de moralitatea și ordinea publică, securitatea publică, igiena sau sănătatea publică sau de considerente de ordin veterinar sau fitosanitar, sau

- care se referă la protecția brevetelor, mărcilor comerciale și drepturilor de autor, oricare ar fi țara lor de origine, expediție sau destinație.

Mărfurile care prezintă un pericol, care pot afecta alte mărfuri, sau care necesită instalații speciale, pot fi admise doar în zonele libere special amenajate pentru primirea acestora.

7. Standard

Mărfurile admisibile într-o zonă liberă și care, la export, beneficiază de exonerare sau restituire de drepturi și taxe de import, beneficiază de aceste exonerări sau restituiri imediat ce au fost introduse în zona liberă.

8. Standard

Mărfurile admisibile într-o zonă liberă care, la export, beneficiază de exonerare sau restituirea de drepturi și taxe interne, beneficiază de această exonerare sau restituire după ce au fost introduse în zona liberă.

9. Practică recomandată

Vama nu trebui să ceară o declarație cu privire la mărfuri pentru mărfurile introduse într-o zonă liberă direct din străinătate, dacă informațiile necesare sânt disponibile în documentele care însoțesc aceste mărfuri.

Garanție

10. Practică recomandată

Vama nu trebui să ceară garanție pentru admiterea mărfurilor într-o zonă liberă.

Operațiuni autorizate

11. Standard

Mărfurile admise într-o zonă liberă pot face obiectul unor operațiuni necesare păstrării sau manipulării lor obișnuite, efectuate pentru îmbunătățirea ambalajului, calității comerciale sau pregătirii acestora pentru transport, cum ar fi divizarea în loturi, gruparea lor pe colete, sortarea și aranjarea pe categorii de mărfuri sau reambalarea.

12. Standard

În cazul în care autoritățile competente acceptă ca operațiunile de perfecționare sau de transformare să fie efectuate într-o zonă liberă, acestea trebuie să specifice în mod expres operațiunile la care pot fi supuse mărfurile, fie în termeni generali, fie într-o formă detaliată într-un regulament aplicabil în întreaga zonă liberă sau într-o autorizație eliberată întreprinderii care efectuează aceste operațiuni.

Mărfuri consumate în interiorul zonei libere

13. Standard

Legislația națională determină cazurile în care mărfurile care sunt consumate în interiorul zonelor libere pot fi admise cu scutire de plata drepturilor și taxelor și fixează condițiile care trebuie îndeplinite pentru a beneficia de aceste scutiri.

Durata staționării

14. Standard

În afara unor cazuri excepționale, durata aflării mărfurilor într-o zonă liberă nu este limitată.

Transferul proprietății

15. Standard

Mărfurile admise într-o zonă liberă pot face obiectul unui transfer de proprietate.

Scoaterea mărfurilor

16. Standard

Mărfurile admise sau produse într-o zonă liberă trebuie să poată fi scoase sau transferate într-o altă zonă liberă, ori plasate sub un regim vamal, în totalitate sau parțial, cu respectarea condițiilor și formalităților aplicabile în fiecare caz în parte.

17. Standard

La scoaterea mărfurilor dintr-o zonă liberă, este necesară numai declarația cu privire la mărfuri cerută în mod normal pentru plasarea acestora sub regimul vamal acordat.

18. Practică recomandată

În cazul în care se prezintă vămii un document pentru mărfurile care, la ieșirea dintr-o zonă liberă sunt transportate direct în străinătate, vama nu trebuie să ceară mai multe informații decât cele care sânt disponibile în documentele ce însoțesc mărfurile respective.

Stabilirea drepturilor și taxelor

19. Standard

Legislația națională determină condițiile care trebuie luate în considerare pentru stabilirea valorii și cantității mărfurilor care pot fi importate definitiv la scoaterea dintr-o zonă liberă, precum și nivelul drepturilor și taxelor de import sau al drepturilor și taxelor interne aplicabile, după caz.

20. Standard

Legislația națională stabilește regulile care trebuie aplicate pentru stabilirea cuantumului drepturilor și taxelor de import sau al drepturilor și taxelor interne aplicabile, după caz, mărfurilor plasate în liberă circulație după ce au fost supuse prelucrării sau unor operațiuni de perfecționare într-o zonă liberă.

Închiderea unui zone libere

21. Standard

În cazul închiderii unei zone libere, persoanele interesate trebuie să dispună de un termen suficient pentru a-și transfera mărfurile într-o altă zonă liberă sau a le plasa sub un regim vamal, cu obligația îndeplinirii condițiilor și formalităților aplicabile în fiecare caz în parte.

Anexa specifică E

Tranzitul

Anexa specifică E

Capitolul 1

Tranzitul vamal

Anexa specifică E

Capitolul 1

Tranzitul vamal

Definiții

În scopul aplicării prezentului Capitol:

E1./ F4. **"destinatar agreat":** persoana împuternicită de vamă să primească direct mărfurile în sediile sale fără obligația de a le prezenta la biroul vamal de destinație;

E2./ F5. **"expeditor agreat":** persoana împuternicită de vamă să expedieze direct mărfurile din sediile sale fără obligația de a le prezenta la biroul vama de plecare;

E3./ F1. **"birou de control":** birou vamal responsabil pentru unu sau mai mulți "expeditori agreați" sau "destinatari agreați", care exercită, datorită acestui fapt, o funcție de control specific pentru toate operațiunile de tranzit vamal;

E4./ E7. **"tranzit vamal":** regimul vamal sub care sunt plasate mărfurile transportate sub controlul vamal de la un birou vamal, la un alt birou vamal;

E5./ **"operațiunea de tranzit vamal":** transportul mărfurilor în tranzit vamal de

F6. la un birou de plecare, la un birou de destinație;

E6./ F2. **"birou de plecare":** orice birou vamal la care începe o operațiune de tranzit vamal;

E7./ F3. **"birou de destinație":** orice birou vamal în care se încheie o operațiune de tranzit vamal;

E8./ F8. **"unitate de transport":**

a) containerele cu o capacitate de un metru cub sau mai mare, inclusiv caroseriile auto demontabile;
b) vehiculele rutiere, inclusiv remorcile și semi-remorcile;
c) vagoanele de cale ferată;
d) șlepurile, barje și alte ambarcațiuni; și
e) aeronave.

Principiu

1. Standard

Tranzitul vamal este reglementat de prevederile prezentului Capitol și, în măsura în care sunt aplicabile, de prevederile Anexei generale.

Domeniu de aplicare

2. Standard

Vama autorizează pe teritoriul său, transportul de mărfuri în tranzit vamal:

a) de la un birou de intrare la un birou de ieșire;

b) de la un birou de intrare la un birou intern;

c) de la un birou intern la un birou de ieșire; și

d) de la un birou intern la un alt birou intern.

3. Standard

Mărfurile transportate în tranzit vamal nu sunt supuse plății drepturilor și taxelor, cu condiția respectării condițiilor stabilite de vamă și constituirii în prealabil a garanției.

4. Standard

Legislația națională stabilește persoane responsabile față de vama pentru îndeplinirea obligațiilor care reiese din tranzitul vamal, în special pentru a se asigura prezentarea mărfurilor intacte la biroul de destinație în conformitate cu condițiile stabilite de vamă.

5. Practică recomandată

Vama trebuie să acorde persoanelor în cauză statutul de expeditor sau de destinatar agreat în cazul în care acestea îndeplinesc condițiile stabilite de vamă.

Formalități la biroul de plecare

a) Declarația mărfurilor pentru tranzitul vamal

6. Standard

Orice document comercial sau de transport, care oferă clar informațiile necesare, este acceptat ca parte descriptivă a declarației mărfurilor pentru tranzitul vamal, această acceptare fiind menționată pe document.

7. Practică recomandată

Vama trebuie să accepte ca declarația cu privire la mărfuri pentru tranzitul vamal orice document comercial sau de transport referitor la transportul respectiv care răspunde condițiilor stabilite de vamă. Această acceptare este menționată pe document.

b) Sigilarea și identificarea expedierilor

8. Standard

Vama de la biroul de plecare ia toate măsurile necesare pentru a permite biroului de destinație să identifice expedierile și să identifice orice interferență neautorizată.

9. Practică recomandată

Sub rezerva respectării prevederilor din alte convenții internaționale, în general, vama nu trebui să ceară ca unitățile de transport să fie agreate în prealabil pentru transportul mărfurilor sub sigiliu vamal.

10. Standard

În cazul în care un lot de marfă este expediat într-o unitate de transport și este necesară aplicarea sigiliilor vamale, ele vor fi aplicate pe unitatea de transport, cu condiția ca aceasta să fie construit și amenajat astfel încât:

a) sigiliile vamale să poată fi aplicate simplu și eficient;
b) nici o marfă să nu poată fi scoasă sau introdusă în părțile sigilate ale unității de transport fără să se lase urme vizibile de manipulare sau fără ruperea sigiliului vamal;
c) să nu conțină nici un spațiu ascuns care să permită ascunderea unor mărfuri; și

d) toate spațiile care pot conține mărfuri să fie accesibile ușor pentru controlul vamal.

Vama decide dacă unitățile de transport sunt sigure din punct de vedere al tranzitului vamal.

11. Practică recomandată

În cazul în care documentele însoțitoare permit o identificare sigură a mărfurilor, transportul ar trebui efectuat în general fără aplicarea sigiliu vamal.
Cu toate acestea, se cere aplicarea sigiliul vamal în cazul în care:

- biroul vamal de plecare îl consideră necesar, reieșind din managementul riscurilor;

- se facilitează operațiunea de tranzit vamal în ansamblu; sau

- aplicarea lui este prevăzută într-un acord internațional.

12. Standard

Dacă, în principiu, o expediere trebuie transportată sub sigiliu vamal și dacă unitatea de transport nu poate fi sigilată în mod eficient, identificarea va fi asigurată, iar manipulările neautorizate pot fi detectate prin:

- examinarea completă a mărfurilor cu menționarea rezultatului controlului în documentul de tranzit;

- aplicarea de sigilii vamale pe fiecare colet în parte;

- descrierea exactă a mărfurilor cu referiri la mostre, planuri, desene, fotografii sau orice alt mijloc similar, anexate la documentul de tranzit;

- fixarea unui itinerariu strict şi a unor termene precise; sau

- transportul sub escortă vamală.

Decizia privind neaplicarea de sigilii vamale pe unitatea de transport revine exclusiv vămii.

13. Standard

În cazul în care vama stabileşte un termen pentru tranzitul vamal, acesta trebuie să fie suficient pentru realizarea operaţiunii de tranzit.

14. Practică recomandată

La cererea persoanei interesate şi din motive considerate întemeiate pentru vamă, aceasta va prelungi termenul stabilit iniţial.

15. Standard

Vama va impune următoarele măsuri numai când le consideră necesare:

a) obligaţia ca mărfurile să fie transportate numai pe un itinerariu stabilit; sau

b) obligaţia ca mărfurile să fie transportate sub escortă vamală.

Sigilii vamale

16. Standard

Sigiliile vamale utilizate pentru tranzitul vamal trebuie să corespundă condiţiilor minime prevăzute în Apendicele la prezentul Capitol.

17. Practică recomandată

Sigiliile vamale şi mărcile de identificare aplicate de o vamă străină trebuie acceptate pentru operaţiunea de tranzit vamal, cu excepţia când acestea:

- sunt considerate insuficiente;

- nu sânt sigure; sau

- vama procedează la verificarea mărfurilor.

În cazul în care sigiliile vamale și fixajele străine au fost acceptate pe un teritoriu vamal, ele ar trebui să beneficieze pe acest teritoriu de aceeași protecție juridică ca sigiliile și fixaje naționale.

18. Practică recomandată

În cazul în care birourile vamale verifică sigiliile vamale și fixajele sau examinează mărfurile, acestea trebuie să înscrie pe documentul de tranzit rezultatele controalelor.

Formalitățile pe parcurs

19. Standard

Schimbarea biroului de destinație poate fi acceptată fără o notificare prealabilă cu excepția cazurilor în care vama a specificat faptul că este necesară o aprobare un în prealabil.

20. Standard

Mărfurile pot fi transferate dintr-un mijloc de transport, în altul, fără autorizația vămii cu condiția ca sigiliile vamale sau fixajele să nu fie rupte sau manipulate.

21. Practică recomandată

Vama trebuie să autorizeze transportul mărfurilor în tranzit vamal într-o unitate de transport care transportă concomitent alte mărfuri, în măsura în care se asigură că poate identifica mărfurile aflate în tranzit vamal și sub rezerva ca toate celelalte condiții să fie îndeplinite.

22. Practică recomandată

Vama va cere persoanei interesate să informeze imediat despre accidentele și alte evenimente neprevăzute, care afectează direct operațiunea de tranzit vamal, cel mai apropiat birou vamal sau alte autorități competente.

Încheierea tranzitului vamal

23. Standard

Referitor la încheierea unei operațiuni de tranzit vamal, legislația națională nu trebuie să prevadă altă condiție, decât prezentarea mărfurilor și declarației lor respective la biroul de destinație în termenul care a fost stabilit în acest scop, fără ca mărfurile a fi suferit vreo modificare sau să fi fost folosite, totodată sigiliile vamale, fixaje sau mărcile de identificare rămânând intacte.

24. Standard

După ce mărfurile sunt plasate sub controlul biroului de destinație, ultimul ia imediat toate măsurile necesare pentru încheierea operațiunii de tranzit vamal, după ce s-a asigurat că toate condițiile au fost îndeplinite.

25. Practică recomandată

Nerespectarea itinerariului prescris sau a termenului stabilit nu trebuie să aducă la recuperarea drepturilor și taxelor eventual exigibile, cu condiția ca toate celelalte condiții au fost îndeplinite în raport cu vama.

Acorduri internaționale referitoare la tranzitul vamal

26. Practică recomandată

Părțile contractante trebuie să prevadă posibilitatea aderării la instrumentele internaționale referitoare la tranzitul vamal. Părțile contractante care nu sunt în măsură să adere la aceste instrumente internaționale, ar trebui, în cadrul acordurilor bilaterale sau multilaterale pe care le-ar putea încheia în vederea stabilirii unui regim de tranzit vamal internațional, să țină cont de standardele și practicile recomandate în prezentul Capitol.

APENDICE

Condițiile minime la care trebuie să răspundă sigiliile vamale

A. Sigiliile vamale și fixaje trebuie să corespundă următoarelor condiții minime:

1. Condiții generale referitoare la sigilii și fixaje:

Sigiliile vamale trebuie:

a) să fie rezistente și durabile;

b) să poată fi aplicate rapid și ușor;

c) să poată fi ușor controlate și identificate;

d) să nu poată fi îndepărtate sau desfăcute fără să fie rupte sau manipulate fără a lăsa urme;

e) să nu permită folosirea aceluiaşi sigiliu decât o singură dată, în afara sigiliilor cu utilizări multiple (de exemplu: sigilii electronice);

f) să fie astfel fabricate încât să nu poată fi copiate sau contrafăcute decât cu mare dificultate.

2. Caracteristicile fizice ale sigiliilor:

a) forma şi dimensiunile sigiliului trebuie să permită distingerea cu uşurinţă a mărcilor lor de identificare;

b) fiecare ochi din sigiliu trebuie să aibă dimensiunile corespunzătoare celor din legătura folosită şi trebuie să fie dispuse astfel încât legătura să se păstreze fixă în locul în care este închis sigiliul;

c) materialul folosit trebuie să fie suficient de rezistent pentru a evita ruperile accidentale, deteriorări premature (datorită de exemplu unor acţiuni atmosferice sau chimici) sau manipulări nedetectabile;

d) materialul folosit trebuie ales în funcţie de sistemul de sigilare folosit.

3. Caracteristicile fizice ale fixăjului:

a) legăturile trebuie să fie solide şi durabile şi rezistente la intemperii şi la coroziune;

b) lungimea legăturii trebuie folosită astfel încât să fie imposibil ca o deschizătură sigilată să poată fi deschisă, parţial sau în întregime, fără să se rupă sigiliul sau fixajul, sau fără vreo altă deteriorare vizibilă a acestora;

c) materialul folosit trebuie ales în funcţie de sistemul de închidere folosit.

4. Mărci de identificare:

Sigiliul sau fixaje trebuie să fie marcate astfel:

a) pentru a indica clar că este un sigiliu vamal, prin aplicarea însemnului "vamă", de preferat într-una din limbile oficiale ale Consiliului (franceză sau engleză);

b) pentru a indica numele țării care a aplicat sigiliul, prin folosirea de semne distincte cum ar fi cele utilizate pe vehicule în circulația internațională, care indică țara de înmatriculare;

c) pentru a identifica biroul vamal de către care sau sub autoritatea căruia a fost aplicat sigiliul, să fie identificat, de exemplu, prin intermediul literelor și cifrelor de cod.

B. Sigiliile aplicate de expeditorii agreați sau alte persoane agreate în vederea tranzitului vamal pentru garantarea securității vamale trebuie să ofere securitatea fizică comparabilă cu cea a sigiliilor aplicate de vamă și să permită identificarea persoanei care le-a aplicat prin intermediul numerelor înscrise pe documentul de tranzit.

Anexa specifică E

Capitolul 2

Transbordarea

Anexa specifică E

Capitolul 2

Transbordarea

Definiție

În scopul aplicării prezentului Capitol:

F1./ E1. **"transbordare":** procedură vamală sub care mărfurile sunt transferate sub supravegherea vamală din mijlocul de transport utilizat la import și încărcate în cel utilizat la export, acest transfer fiind efectuat în zona de competență a unui birou vamal, care este atât birou de import, cât și de export.

Principii

1. Standard

Transbordarea este reglementată de prevederile prezentului Capitol şi, în măsura în care sunt aplicabile, de prevederile Anexei generale.

2. Standard

Mărfurile admise pentru transbordare nu sunt supuse plăţii drepturilor şi taxelor, cu condiţia respectării condiţiilor stabilite de vamă.

3. Practică recomandată

Transbordarea nu poate fi refuzată pe motivul că mărfurile care urmează să fie transbordate au o anumită origine, proveniență sau destinaţie.

Admiterea pentru transbordare

a) Declararea

4. Standard

Pentru transbordare se cere numai o singură declaraţie a mărfurilor.

5. Standard

Orice document comercial sau de transport, care oferă clar toate informaţiile necesare, este acceptat ca parte descriptivă a declaraţiei mărfurilor pentru transbordare, acceptarea fiind menţionată în document.

6. Practică recomandată

Vama trebuie să accepte în calitate de declaraţie a mărfurilor pentru transbordare, orice document comercial sau de transport referitor la lotul în cauză, care conţine toate datele necesare vămii. Acceptarea este menţionată în document.

b) Examinarea şi identificarea mărfurilor

7. Standard

În cazul în care vama consideră necesar, se iau măsuri, la import, pentru a se asigura că mărfurile care urmează să fie transbordate vor putea fi identificate la export sau orice manipulare neautorizată va putea fi depistată ușor.

c) Măsuri suplimentare de control

8. Standard

În cazul în care vama stabilește un termen pentru exportul mărfurilor declarate pentru transbordare, acesta trebuie să fie suficient pentru transbordare.

9. Practică recomandată

La cererea persoanei interesate, și din motive considerate întemeiate, vama poate prelungi termenul stabilit inițial.

10. Practică recomandată

Nerespectarea termenului nu trebuie să atragă recuperarea drepturilor și taxelor eventual exigibile, în cazul în care vama consideră că toate celelalte condiții au fost îndeplinite.

d) Operațiuni autorizate

11. Practică recomandată

La cererea persoanei interesate, vama va permite în anumite condiții stabilite și în măsura posibilității, ca mărfurile transbordate să facă obiectul unor operațiuni menite să le faciliteze exportul.

Anexa specifică E

Capitolul 3

Anexa specifică E

Capitolul 3

Transportul mărfurilor prin cabotaj

Definiție

În scopul aplicării prezentului Capitol, se înțelege:

F1./ **"procedura de cabotaj":** procedura vamală aplicabilă:
E1.

a) mărfurilor în circulație liberă, și

b) mărfurilor importate care nu au fost declarate, cu condiția ca acestea să fie transportate la bordul unei nave, altei nave decât cele folosite la import, care a ajuns pe teritoriul vamal

care sunt încărcate la bordul unei nave într-un loc în teritoriul vamal și sânt transportate într-un alt loc în același teritoriu vamal în care au fost descărcate.

Principiu

1. Standard

Procedura de cabotaj este reglementat de prevederile prezentului Capitol și, în măsura în care sunt aplicabile, de prevederile Anexei generale.

Domeniu de aplicare

2. Standard

Vama autorizează transportul de mărfuri sub procedura de cabotaj la bordul unei nave care transportă în același timp și alte mărfuri, cu condiția să se poată stabili dacă aceste mărfuri pot fi identificate și dacă celelalte condiții stabilite vor fi îndeplinite.

3. Practică recomandată

Vama trebuie să ceară ca mărfurile în circulație liberă, transportate sub procedura de cabotaj, să fie separate de celelalte mărfuri care se găsesc la bordul navei numai când consideră necesar acest lucru în vederea controlului.

4. Practică recomandată

La cererea persoanei interesate și sub rezerva îndeplinirii condițiilor considerate de vamă necesare, ea va permite ca mărfurile să fie transportate sub procedura de cabotaj la bordul unei nave care trebuie să facă escală într-un port străin pe durata cabotajului.

5. Practică recomandată

În cazul în care o navă, care trebuie să facă escală în unu sau mai multe locuri aflate în afara teritoriului vamal, este autorizată să transporte mărfuri sub procedura de cabotaj, aceste mărfuri nu trebuie plasate sub sigiliu decât la cererea persoanei interesate sau în cazul în care vama consideră că operațiunea este necesară pentru a se asigura că mărfurile nu vor putea fi scoase sau alte mărfuri nu vor putea fi introduse fără ca acest lucru să fie depistat imediat.

6. Practică recomandată

În cazul în care o navă care transportă mărfuri sub procedura de cabotaj a fost nevoită să se abată de la itinerariul prevăzut și să facă escală într-un locul situat în afara teritoriului vamal, vama va considera că aceste mărfuri rămân plasate sub procedura de cabotaj cu condiția că este posibil de a stabili că mărfurile respective au fost inițial plasate sub această procedură.

Încărcare și descărcare

7. Standard

Legislația națională stabilește locurile autorizate pentru încărcarea și descărcarea mărfurilor plasate sub procedura de cabotaj, precum și zilele și orele în care pot fi efectuate încărcarea și descărcarea.

8. Practică recomandată

La cererea persoanei interesate, vama va permite, în cazul în care navele transportă numai mărfuri aflate în circulație liberă fiind plasate sub procedura de cabotaj, ca aceste mărfuri să fie încărcate sau descărcate în orice loc și în orice moment.

9. Practică recomandată

La cererea persoanei interesate, vama va permite ca mărfurile plasate sub procedura de cabotaj să fie încărcate sau descărcate într-un alt loc, decât cel aprobat în mod normal în acest scop, chiar și în cazul în care nava transportă în același timp și mărfuri importate care nu au fost declarate, sau mărfuri plasate sub un alt regim vamal. Eventualele plăți aparente se limitează la costul aproximativ al serviciilor prestate.

10. Practică recomandată

În cazul în care o navă care transportă mărfuri sub procedura de cabotaj sa abătut de la ruta sa, la cererea persoanei interesate, vama va permite descărcarea acestor mărfuri sub procedura de cabotaj într-un alt loc decât cel prevăzut inițial. Eventualele plăți aparente se limitează la costul aproximativ al serviciilor prestate.

11. Standard

În cazul în care un transport de mărfuri sub procedura de cabotaj este întrerupt, ca urmare a unui accident sau unui caz de forță majoră, vama va cere căpitanului sau oricărei alte persoane interesate să ia toate măsurile necesare pentru a evita ca mărfurile să circule în condiții neautorizate, totodată să informeze vama sau celelalte autorități competente în legătură cu natura accidentului sau a împrejurărilor care au condus la întreruperea transportului.

12. Standard

În cazul în care o navă, care transportă mărfuri sub procedura de cabotaj, transportă și mărfuri importate, care nu au făcut obiectul unei declarații de mărfuri sau mărfuri plasate sub un alt regim vamal, vama permite încărcarea și descărcarea mărfurilor sub procedura de cabotaj, imediat ce acest lucru este posibil după sosirea navei la locul de încărcare sau descărcare.

Documentație

13. Standard

Vama cere căpitanului, sau oricărei alte persoane interesate, prezentarea documentului unic în care să figureze atât informațiile referitoare la navă, lista mărfurilor care urmează să fie transportate sub procedura de cabotaj, cât și numele porturilor situate în teritoriul vamal în care mărfurile trebuie să fie descărcate. Acest document, o dată vizat de vamă, autorizează transportul mărfurilor sub procedura de cabotaj.

14. Practică recomandată

Vama va elibera o autorizație generală de transport de mărfuri sub procedura de cabotaj al navelor care asigură o legătură regulată între anumite porturi.

15. Practică recomandată

Când nava beneficiază de o autorizație generală, vama va solicita numai lista mărfurilor care urmează să fie transportate sub procedura de cabotaj până la încărcarea acestora.

16. Practică recomandată

În legătură cu mărfurile care urmează să fie descărcate dintr-o navă acoperită de o autorizație specială, vama va cere căpitanului sau oricărei alte persoane interesate numai o copie a listei mărfurilor autorizate care vor fi descărcate în port. Pentru navele care beneficiază de o autorizație generală, se va cere numai lista mărfurilor descărcate.

Garanție

17. Standard

Garanția este cerută numai în cazul, în care vama consideră acest lucru este absolut indispensabil pentru mărfurile în circulație liberă, transportate sub procedura de cabotaj, pasibile de drepturi și taxe la export, sau care sunt supuse unor prohibiții sau restricții la export.

Anexa specifică F

Transformarea

Anexa specifică F

Capitolul 1

Perfecționarea activă

Anexa specifică F

Capitolul 1

Perfecționarea activă

Definiții

În scopul aplicării prezentului Capitol:

E1./ F3. **"produse compensatoare":** produsele rezultate din transformarea, prelucrarea sau repararea mărfurilor pentru care a fost autorizată utilizarea regimului de perfecționare activă.

E2./ F1. **"mărfuri echivalente":** mărfurile naționale sau importate, identice în descriere, calitate sau caracteristici tehnice cu cele importate în vederea unei operațiuni de perfecționare activă pe care acestea le înlocuiesc.

E3./ F2 **"perfecționare activă":** regimul vamal conform căruia anumite mărfuri sânt introduse într-un teritoriu vamal, cu scutire condiționată de drepturi și taxe de import, fiind supuse unei transformări, prelucrări sau reparații și exportului lor ulterior;

Principiu

1. Standard

Perfecționarea activă este reglementată de prevederile prezentului Capitol și, în măsura în care sunt aplicabile, de prevederile Anexei generale.

Domeniu de aplicare

2. Standard

Mărfurile admise pentru perfecționare activă beneficiază de scutire totală condiționată de drepturi și taxe de import. Totuși, anumite produsele, inclusiv deșeurile care provin din prelucrarea sau transformarea mărfurilor admise pentru perfecționare activă și care nu sunt exportate sau tratate astfel încât să-și piardă orice valoare comercială, pot fi supuse plății drepturilor și taxelor de import.

3. Standard

Perfecționarea activă nu se limitează la mărfurile care sunt importate direct din străinătate, ci este autorizată și pentru mărfurile care sunt deja plasate sub un alt regim vamal.

4. Practică recomandată

Perfecționarea activă nu poate fi refuzată pe motivul că mărfurile în cauză au o anumită origine, țara de proveniență sau destinație.

5. Standard

Dreptul de a importa mărfuri pentru perfecționare activă nu este rezervat numai proprietarului mărfurilor importate.

6. Practică recomandată

În cazul în care în cadrul executării unui contract încheiat cu o anumită persoană stabilită în străinătate, mărfurile care urmează să fie utilizate sunt furnizate de această persoană, perfecționarea activă nu poate fi refuzată pe motivul că mărfuri identice ca tip, calitate și caracteristici tehnice sunt disponibile pe teritoriul vamal de import.

7. Practică recomandată

Posibilitatea de a determina prezența mărfurilor importate în produsele compensatoare nu poate fi impusă drept condiție obligatorie pentru acordarea perfecționării active în cazul în care:

a) identitatea mărfurilor poate fi stabilită:

- pe baza informațiilor furnizate privind materiale folosite și procesul de producție a produselor compensatoare; sau

- în cursul operațiunilor de perfecționare, printr-un control vamal,

sau

b) procedura se încheie prin exportul produselor obținute în urma prelucrării mărfurilor identice ca tip, calitate și caracteristici tehnice cu cele admise pentru perfecționare activă.

Plasarea mărfurilor sub regimul de perfecționare activă

a) Autorizarea perfecționării active

8. Standard

Legislația stabilește situațiile în care este necesară o autorizație prealabilă pentru perfecționarea activă, cât și autoritățile abilitate să elibereze această autorizație.

9. Standard

Autorizația de perfecționare activă stabilește condițiile în care sunt efectuate operațiunile permise sub regimul de perfecționare activă.

10. Practică recomandată

În cazul în care o cerere pentru perfecționare activă este înaintată după importul mărfurilor și corespunde criteriilor de autorizare, autorizația trebuie acordată retroactiv.

11. Practică recomandată

Persoanele care efectuează în mod frecvent operațiuni de perfecționare activă trebuie să beneficieze, la cerere, de o autorizație generală pentru aceste operațiuni.

12. Standard

În cazul în care mărfurile admise pentru perfecționare activă trebuie supuse unei prelucrări sau transformări, autoritățile competente stabilesc sau acceptă rata de randament a operațiunii în baza condițiilor reale în care este efectuată această operațiune. Rata de randament este stabilită sau acceptată în funcție de natura, calitatea și cantitatea diferitelor produse compensatoare.

13. Practică recomandată

În cazul în care operațiunile de perfecționare activă:

- se referă la mărfurile cu caracteristici relativ constante,

- sunt efectuate în mod obișnuit, în condiții tehnice bine stabilite, și

- duc la obținerea de produse compensatoare de calitate constantă,

autoritățile competente trebuie să stabilească rate standarde de randament aplicabile acestor operațiuni.

b) Măsuri de identificare

14. Standard

Cerințele referitoare la identificarea mărfurilor pentru perfecționare activă sunt stabilite de vamă. În acest scop se ține cont de natura mărfurilor, de operațiunea care urmează să fie efectuată și de importanța intereselor implicate.

Aflarea mărfurilor pe teritoriul vamal

15. Standard

Vama stabilește, în fiecare caz în parte, termenul pentru perfecționarea activă.

16. Practică recomandată

La cererea persoanei interesate și din motive considerate întemeiate, vama poate să prelungească termenul stabilit inițial.

17. Practică recomandată

Perfecționarea activă poate fi continuată în cazul în care mărfurile importate și produsele compensatoare sunt transferate în proprietate unui terț, cu condiția ca acesta să preia obligațiile persoanei care a obținut autorizația.

18. Practică recomandată

Autoritățile competente pot permite ca operațiunile de perfecționare să fie efectuate de o altă persoană decât cea care beneficiază de perfecționarea activă. Cesionarea acestor mărfuri admise pentru perfecționare activă, nu este necesară, dacă, pe toată durata operațiunilor, persoana care beneficiază de perfecționarea activă va rămâne responsabilă, în raport cu vama, de respectarea condițiilor stabilite în autorizație.

19. Standard

Produsele compensatoare pot fi exportate printr-un alt birou vamal decât cel de import al mărfurilor plasate sub regimul de perfecționare activă.

Încheierea perfecționării active

a) Export

20. Standard

Se vor aproba prevederi pentru a permite încheierea procedurii de perfecționarea activă prin exportul produselor compensatoare într-un unul sau mai multe expedieri.

21. Standard

La cererea beneficiarului, autoritățile competente autorizează reexportul mărfurilor în aceeași stare în care au fost importate, cu încheierea perfecționării active.

b) Alte cazuri de încheiere

22. Practică recomandată

Suspendarea sau încheierea perfecționării active poate fi obținută prin plasarea mărfurilor importate sau a produselor compensatoare sub un alt regim vamal, sub rezerva îndeplinirii condițiilor și formalităților aplicabile în fiecare caz în parte.

23. Practică recomandată

Legislația națională trebuie să prevadă ca suma drepturilor și taxelor de import, în cazul în care produsele compensatoare nu sunt exportate, să nu fie mai mare decât suma drepturilor și taxelor de import aplicabile mărfurilor importate pentru perfecționare activă.

24. Standard

Se va prevedea încheierea perfecționării active pentru mărfurile a căror pierdere este o consecință a naturii lor, în măsura în care produsele compensatoare sunt exportate și cu condiția ca această pierdere poate fi stabilită în mod corespunzător de vamă.

25. Practică recomandată

Produsele obținute în urma prelucrării mărfurilor echivalente trebuie considerate ca produse compensatoare în scopul prezentului Capitol (compensare de mărfuri echivalente).

26. Practică recomandată

În cazul în care este acceptată compensarea echivalentă, vama trebuie să autorizeze exportul produselor compensatoare înainte de importul mărfurilor pentru perfecționare activă.

Anexa specifică F

Capitolul 2

Perfecționarea pasivă

Anexa specifică F

Capitolul 2

Perfecționarea pasivă

Definiții

În scopul aplicării prezentului Capitol:

E1./ F2. **"produse compensatoare":** produsele obținute în străinătate, rezultate din transformarea, prelucrarea sau repararea mărfurilor pentru care a fost autorizată utilizarea regimului de perfecționare pasivă.

E2./ F1. **"perfecționare pasivă":** regimul vamal conform căruia mărfurile aflate în circulație liberă pe teritoriul vamal, pot fi exportate temporar în vederea transformării, prelucrării sau reparării lor în străinătate și apoi reimportate cu exonerare totală sau parțială de plata drepturilor și taxelor de import;

Principiu

1. Standard

Perfecționarea pasivă este reglementată de prevederile prezentului Capitol și, în măsura în care sunt aplicabile, de prevederile Anexei generale.

Domeniu de aplicare

2. Practică recomandată

Perfecționarea pasivă nu poate fi refuzată pentru motivul că mărfurile trebuie transformate, prelucrate sau reparate într-o anumită țară.

3. Standard

Exportul temporar al mărfurilor pentru perfecționare pasivă nu este rezervat numai proprietarului acestor mărfuri.

Plasarea mărfurilor sub regimul de perfecționare pasivă

a) Formalități anterioare exportului temporar al mărfurilor

4. Standard

Legislația națională stabilește cazurile în care este necesară o autorizație prealabilă pentru perfecționare pasivă, cât și autoritățile abilitate cu dreptul să elibereze această autorizație. Aceste cazuri trebuie să fie cât mai puține.

5. Practică recomandată

Persoanele care efectuează în mod frecvent operațiuni de perfecționare pasivă trebuie să beneficieze, la cerere, de o autorizație generală pentru aceste operațiuni.

6. Practică recomandată

Autoritățile competente trebuie să stabilească rata de randament pentru operațiunea de perfecționare pasivă în cazul în care consideră necesar sau pentru a facilita operațiunea. Rata de randament este stabilită în funcție de natura, calitatea și cantitatea diferitelor produse compensatoare.

b) Măsuri de identificare

7. Standard

Cerințele referitoare la identificarea mărfurilor pentru perfecționare pasivă sunt stabilite de vamă. În acest scop, se ține seama de natura mărfurilor, de operațiunea care urmează să fie efectuată și de importanța intereselor implicate.

Aflarea mărfurilor în afara teritoriului vamal

8. Standard

Vama stabilește, în fiecare caz în parte, termenul pentru perfecționarea pasivă.

9. Practică recomandată

La cererea persoanei interesate și din motive întemeiate, vama trebuie să prelungească termenul stabilit inițial.

Importul produselor compensatoare

10. Standard

Se va prevedea posibilitatea ca produsele compensatoare să fie importate printr-un alt birou vamal decât cel de export temporar al mărfurilor pentru perfecționare pasivă.

11. Standard

Se va prevedea posibilitatea ca produsele compensatoare să fie importate în una sau mai multe expedieri.

12. Standard

La cererea beneficiarului, autoritățile competente autorizează, cu exonerare de plata drepturilor şi taxelor de import, reimportul mărfurilor exportate temporar pentru perfecționare pasivă dacă acestea sunt returnate în aceeaşi stare.

Această exonerare nu se aplică drepturilor şi taxelor de import pentru care s-a acordat o restituire sau reducere cu ocazia exportului temporar al mărfurilor pentru perfecționare pasivă.

13. Standard

Cu excepția cazurilor în care legislația națională impune reimportul mărfurilor exportate temporar pentru perfecționare pasivă, încheierea perfecționării pasive se va obține prin declararea mărfurilor pentru export definitiv, sub rezerva îndeplinirii condițiilor şi formalităților aplicabile în acest caz.

Drepturi şi taxe aplicabile produselor compensatoare

14. Standard

Legislația națională stabileşte aria exonerărilor de drepturi şi taxe de import care sunt acordate la plasarea în liberă circulație ale produselor compensatoare, precum şi modul de calcul al acestor scutiri.

15. Standard

Exonerarea de drepturi şi taxe de import, prevăzută în legătură cu produsele compensatoare, nu se aplică drepturilor şi taxelor pentru care s-a acordat o restituire sau reducere cu ocazia exportului temporar al mărfurilor pentru perfecționare pasivă.

16. Practică recomandată

Mărfurile exportate temporar pentru perfecționare pasivă, care au fost reparate gratuit în străinătate, trebuie să poată fi reimportate cu exonerare totală de drepturi și taxe de import, în condițiile stabilite de legislația națională.

17. Practică recomandată

Exonerarea de drepturi și taxe de import trebuie acordată dacă produsele compensatorii au fost plasate sub un alt regim vamal înainte de a fi declarate pentru plasare în liberă circulație.

18. Practică recomandată

Exonerarea de drepturi și taxe de import se acordă până la importul definitiv și în cazul când produsele compensatorii au făcut obiectul unei cesiuni.

Anexa specifică F

Capitolul 3

Drawback

Anexa specifică F

Capitolul 3

Drawback

Definiții

În scopul aplicării prezentului Capitol:

E1./ **"drawback":** cuantumul drepturilor și taxelor de import restituit la aplicarea
F1. regimului de drawback;

E2./ **"regim drawback":** regimul vamal care permite, la exportul mărfurilor,
F3. să se obțină restituirea (totală sau parțială) a drepturilor și taxelor de import aplicate acestor mărfuri sau produselor conținute în mărfurile exportate sau consumate în cursul procesului de producție.

E3./ **"mărfuri echivalente":** mărfuri autohtone sau importate, identice după
F2. descriere, calitate sau caracteristici tehnice cu cele plasate sub un regim de drawback pe care le înlocuiesc;

Principiu

1. Standard

Regimul de drawback este reglementat de prevederile prezentului Capitol și, în măsura în care sunt aplicabile, de prevederile Anexei generale.

Domeniu de aplicare

2. Standard

Legislația națională stabilește cazurile în care poate fi solicitat regimul drawback.

3. Practică recomandată

Legislația națională trebuie să conțină prevederi privind punerea în aplicare a regimului drawback în cazul în care mărfurile ce au fost supuse unor drepturi și taxe de import au fost înlocuite cu mărfuri echivalente utilizate pentru producerea mărfurilor exportate.

Condiții necesare a fi îndeplinite

4. Standard

Vama nu suspendă plata pentru drawback numai pentru că în momentul importului mărfurilor destinate consumului final, importatorul nu a anunțat faptul că intenționa să ceară regimul drawback la export. La fel, exportul mărfurilor nu este obligatoriu în cazul în care așa cerere a fost înaintată la import.

Durata aflării mărfurilor pe teritoriul vamal

5. Practică recomandată

În cazul în care a fost stabilit un termen limită pentru exportul mărfurilor, dincolo de care acesta nu mai poate beneficia de drawback, la cerere, termenul trebuie prelungit, dacă motivele sânt considerate de vama întemeiate.

6. Practică recomandată

În cazul în care cererile privind drawback nu mai sunt acceptate la expirarea termenului stabilit, trebuie să fie prevăzut un regulament care va permite prelungirea termenului din motive de ordin comercial sau din alte motive, pe care vama le va considera întemeiate.

Plata pentru drawback

7. Standard

Drawback-ul este plătit (restituit) cât mai curând posibil, după verificarea motivelor din cerere.

8. Practică recomandată

Legislația națională trebuie să prevadă utilizarea de transferuri de fonduri electronice pentru achitarea drawback-ului.

9. Practică recomandată

Drawback-ul trebuie, de asemenea, să fie plătit (restituit) la plasarea într-un antrepozit vamal a mărfurilor sau la introducerea acestora într-o zonă liberă, cu condiția ca acestea să fie ulterior exportate.

10. Practică recomandată

La cerere, vama trebuie să plătească (restituie) periodic drawback-ul pentru mărfurile exportate în cursul unei perioade determinate.

Anexa specifică F

Capitolul 4

Perfecționarea mărfurilor destinate plasării în liberă circulație

Anexa specifică F

Capitolul 4

Perfecționarea mărfurilor destinate plasării în liberă circulație

Definiție

În scopul aplicării prezentului Capitol:

E1./ **"perfecționarea mărfurilor destinate plasării în liberă circulație":**
F1. regimul vamal sub care mărfurile importate pot fi fabricate, prelucrate sau supuse unor operațiuni de transformare înainte de punerea în liberă circulație și sub control vamal în așa măsură încât cuantumul drepturilor și taxelor de import aplicabile produselor obținute să fie mai mic decât cel care ar fi fost aplicat mărfurilor importate.

Principii

1. Standard

Perfecționarea mărfurilor destinate plasării în liberă circulație este reglementată de prevederile prezentului Capitol și, în măsura în care sunt aplicabile, de prevederile Anexei generale.

2. Standard

Regimul de transformare a mărfurilor destinate plasării în liberă circulație este acordat dacă:

- vama poate stabili că produsele rezultate din perfecționarea mărfurilor destinate plasării în liberă circulație au fost obținute din mărfuri importate; și

- starea inițială a mărfurilor nu poate fi economic restabilită după transformare, procesare sau prelucrare.

Domeniu de aplicare

3. Standard

Legislația națională stabilește categoriile de mărfuri și operațiunile autorizate pentru perfecționarea mărfurilor destinate plasării în liberă circulație.

4. Standard

Perfecționarea mărfurilor destinate plasării în liberă circulație nu este limitată numai pentru mărfurile importate direct din străinătate, dar și pentru mărfurile care au făcut deja obiectul unui alt regim vamal.

5. Standard

Dreptul de a perfecționa mărfurile destinate plasării în liberă circulație nu este rezervat numai proprietarului mărfurilor importate.

6. Practică recomandată

Persoanele care efectuează frecvent operațiuni de perfecționare a mărfurilor destinate plasării în liberă circulație trebuie să beneficieze, la cerere, de o autorizație generală care să acopere aceste operațiuni.

Încheierea operațiunii de transformare a mărfurilor destinate plasării în liberă circulație

7. Standard

Operațiunea de perfecționare a mărfurilor destinate plasării în liberă circulație este încheiată cu vămuirea pentru plasarea în liberă circulație ale produselor rezultate din perfecționare.

8. Standard

La cererea motivată a persoanei interesate, vama trebuie să autorizeze încheierea regimului în cazul în care produsele rezultate din perfecționare, procesare sau prelucrare sunt plasate sub un alt regim vamal, cu condiția îndeplinirii condițiilor și formalităților aplicabile în fiecare caz în parte.

9. Standard

Deşeurile şi resturile rezultate din perfecţionarea mărfurilor destinate plasării în liberă circulaţie sunt supuse, la vămuirea pentru import definitiv, drepturilor şi taxelor de import aplicabile acestor deşeuri şi resturi în cazul în care ar fi fost importate în această stare.

Anexa specifică G

Admiterea temporară

Anexa specifică G

Capitolul 1

Admiterea temporară

Anexa specifică G

Capitolul 1

Admiterea temporară

Definiție

În scopul aplicării prezentului Capitol:

E1./ F1. **"admitere temporară":** regimul vamal care permite admiterea într-un teritoriu vamal, cu suspendarea totală sau parțială a drepturilor și taxelor de import, a unor mărfuri importate într-un anumit scop, și care urmează să fie reexportate, într-o anumită perioadă, fără să fi suferit vreo modificare, cu excepția uzurii normale datorate folosirii lor.

Principiu

1. Standard

Admiterea temporară este reglementată de prevederile prezentului Capitol și, în măsura în care sunt aplicabile, de prevederile Anexei generale.

Domeniu de aplicare

2. Standard

Legislația națională stabilește cazurile în care poate fi acordată admiterea temporară.

3. Standard

Mărfurile admise temporar beneficiază de suspendarea totală a drepturilor și taxelor de import, în afara cazurilor în care legislația națională prevede că suspendarea nu poate fi decât parțială.

4. Standard

Admiterea temporară nu este limitată numai la mărfuri importate direct din străinătate, ci este autorizată și pentru mărfurile plasate deja sub un alt regim vamal.

5. Practică recomandată

Admiterea temporară trebuie acordată indiferent de țara de origine, proveniență sau țării de destinație a mărfurilor.

6. Standard

Mărfurile admise temporar pot fi supuse unor operațiuni necesare care să le asigure păstrarea lor pe durata aflării lor pe teritoriul vamal.

Formalitățile anterioare acordării admiteri temporare

7. Standard

Legislația națională stabilește cazurile în care admiterea temporară depinde de emiterea unei autorizații prealabile și specifică autoritățile abilitate în eliberarea acestei autorizații. Numărul acestor cazuri trebuie să fie cât mai puțin posibile.

8. Practică recomandată

Vama solicita prezentarea mărfurilor la un anumit birou vamal numai în cazul în care această prezentare poate facilita admiterea temporară.

9. Practică recomandată

Vama va autoriza admiterea temporară fără a declara în scris mărfurile al căror reexport nu provoacă îndoieli.

10. Practică recomandată

Părțile contractante trebuie să examineze cu atenție posibilitatea aderării la instrumentele internaționale referitoare la admiterea temporară, pentru a putea

accepta documentele și garanțiile emise de organismele internaționale în locul garanției și a documentelor vamale naționale.

Măsuri de identificare

11. Standard

Admiterea temporară a mărfurilor este acordată în condiția în care vama este convinsă că poate identifica mărfurile în momentul încheierii regimului.

12. Practică recomandată

În scopul asigurării identificării mărfurilor plasate în admitere temporară, vama trebuie să-și ia propriile măsuri de identificare numai în cazurile în care mijloacele comerciale de identificare nu sunt suficiente.

Termenul de reexport

13. Standard

Vama stabilește, în fiecare caz în parte, termenul pentru admiterea temporară.

14. Practică recomandată

La cererea persoanei interesate, și din motive consideră întemeiate, vama trebuie să prelungească termenul prevăzut inițial.

15. Practică recomandată

În cazul în care mărfurile plasate în admitere temporară nu pot fi reexportate ca urmare a sechestrării, altei decât celei care a fost aplicată la cererea unor persoane fizice, obligația reexportării se suspendă pe durata sechestrului.

Transferul admiterii temporare

16. Practică recomandată

La cerere, vama trebuie să autorizeze transferul dreptului la admiterea temporară oricărei alte persoane terțe, în cazul în care aceasta:

a) răspunde condițiilor prevăzute, și

b) preia obligațiile beneficiarului inițial al admiterii temporare.

Încheierea admiterii temporare

17. Standard

Mărfurile în admitere temporară pot fi reexportate prin alt birou vamal decât cel de import.

18. Standard

Necesitatea existenții reglementărilor care vor prevedea că mărfurile plasate în admitere temporară să poată fi reexportate în unu sau mai multe transporturi.

19. Practică recomandată

Suspendarea încheierii admiterii temporare poate fi obținută prin plasarea mărfurilor importate sub un alt regim vamal, cu respectarea îndeplinirii condițiilor și formalităților aplicabile în fiecare caz.

20. Practică recomandată

Dacă prohibițiile sau restricțiile aflate în vigoare la admiterea temporară sunt abrogate pe perioada de valabilitate a documentului de admitere temporară, vama trebuie să accepte o cerere de încheiere prin plasare în liberă circulație.

21. Practică recomandată

Dacă a fost constituită o garanție sub forma unui depozit în numerar, trebuie aprobate reglementări privind posibilitatea restituirii acestora garanții de biroul de ieșire, chiar dacă acest birou este altul decât cel de intrare.

Cazuri de admitere temporară

a) Suspendarea totală a drepturilor și taxelor de import

22. Practică recomandată

Admiterea temporară cu suspendarea totală a drepturilor și taxelor de import trebuie acordată mărfurilor la care fac referire următoarele anexe ale Convenției privind admiterea temporară (Convenția de la Istanbul) din 26 iunie 1990:

1) "Mărfurile destinate să fie prezentate sau utilizate la expoziții, târguri, întruniri sau manifestări similare" prevăzute în Anexa B.1.

2) "Echipamentul profesional" prevăzute în Anexa B.2.

3) "Containerele, paletele, ambalajele, mostrele și alte mărfuri importate în cadrul unei operațiuni comerciale" prevăzute în Anexa B.3.

4) "Mărfurile importate în scop educativ, științific sau cultural" prevăzute în Anexa B.5.

5) "Efectele personale ale călătorilor şi bunurile importate în scop sportiv" prevăzute în Anexa B.6.

6) "Materialul de reclamă turistică" prevăzute în Anexa B.7.

7) "Mărfurile importate în cadrul micului trafic de frontieră" prevăzute în Anexa B.8.

8) "Mărfurile importate în scop umanitar" prevăzute în Anexa B.9.

9) "Mijloacele de transport" prevăzute în Anexa C.

10) "Animale" prevăzute în Anexa D.

b) Suspendarea parțială a drepturilor și taxelor de import

23. Practică recomandată

Mărfurile care nu sunt acoperite de Practica recomandată nr.22 şi mărfurile înscrise la Practica recomandată nr. 22 care nu îndeplinesc toate condițiile necesare pentru a beneficia de o suspendare totală, trebui să beneficieze cel puțin de admitere temporară cu suspendarea parțială a drepturilor și taxelor de import.

Anexa specifică H

Fraude

Anexa specifică H

Capitolul 1

Fraude vamale

Anexa specifică H

Capitolul 1

Fraude vamale

Definiții

În scopul aplicării prezentului Capitol:

E1./ **"soluționarea administrativă a unei fraude vamale":** procedura
F2. stabilită de legislația națională conform căreia vama este abilitată să regularizeze o fraudă vamală, sau să prescrie asupra acesteia sau prin soluționare pe bază de compromis;

E2./ **"soluționare pe bază de compromis":** convenția prin care vama, în limitele
F3. competenței sale, renunță la efectuarea procedurii de urmărire a fraudei vamale cu condiția ca persoana / persoanele implicate se conformează anumitor cerințe.

E3./ **"fraudă vamală":** orice încălcare sau tentativă de încălcare a legislației
F1. vamale;

Principii

1. Standard

Cercetarea, constatarea și soluționarea administrativă de către vamă a fraudelor vamale sunt reglementate de prevederile prezentului Capitol și, în măsura în care sunt aplicabile, de prevederile Anexei generale.

2. Standard

Legislația națională stabilește care sunt fraudele vamale și precizează condițiile în care acestea sunt cercetate, constatate și, eventual, pot fi obiectul unei soluționări pe cale administrativă.

Domeniu de aplicare

3. Standard

Legislația națională stabilește persoanele care pot fi considerate responsabile în cazul comiterii unei fraude vamale.

4. Standard

Legislația națională stabilește termenul de prescripție pentru fraude vamale și stabilește data de la care acest termen începe să curgă.

Cercetarea și constatarea fraudelor vamale

5. Standard

Legislația națională stabilește condițiile în care vama este abilitată să:

- examineze mărfurile și mijloacele de transport;

- solicite prezentarea unor documente și a corespondenței;

- solicite accesul la bazele de date informatizate;

- prevadă controale corporale și efectuarea unor controale la domiciliu; și

- obțină probe sigure.

6. Standard

Controlul corporal în scop vamal nu se efectuează decât dacă există motive suficiente de suspiciune privind existența unui caz de contrabandă sau a oricărei alte fraude vamale considerate grave.

7. Standard

Vama nu efectuează controale la domiciliu dacă nu există motive suficiente de suspiciune privind existența unui caz de contrabandă sau a oricărei alte fraude vamale considerată gravă.

8. Standard

Vama aduce la cunoștință persoanei interesate, cât mai curând posibil, natura fraudei de care aceasta este bănuită a fi comis-o, prevederile legale care pot fi aplicate într-un astfel de caz, cât și posibile sancțiuni.

Procedurile necesare a fi îndeplinite în cazul constatării unei fraude vamale

9. Standard

Legislația națională stabilește procedura pe care vama trebuie să o urmeze în cazul în care s-a constatat o fraudă vamală și precizează măsurile care pot fi luate în acest sens.

10. Practică recomandată

Vama trebuie să întocmească procese verbale sau rapoarte administrative în care să menționeze fraudele vamale și măsurile luate.

Sechestrarea și reținerea mărfurilor sau a mijloacelor de transport

11. Standard

Vama sechestrează mărfurile sau mijloacele de transport, sau ambele, numai în cazul în care:

- acestea sunt pasibile de a face obiectul unei confiscări; sau

- dacă pot fi prezentate ca probe într-un stadiu ulterior al procedurii.

12. Standard

În cazul în care o fraudă vamală se referă numai la o parte de lot din mărfurile dintr-un transport, sechestrarea sau reținerea mărfurilor trebuie să se aplice numai părții în cauză, în măsura în care vama să fie convinsă că cele alte loturi de mărfuri transportate nu a putut fi folosite direct sau indirect la comiterea fraudei.

13. Standard

În cazul în care vama procedează la sechestrarea sau reținerea mărfurilor și/sau a mijloacelor de transport, aceasta remite persoanei interesate un document în care sunt specificate:

- descrierea și cantitatea mărfurilor și a mijloacelor de transport sechestrate sau reținute;

- motivul sechestrării sau reținerii; și

- natura fraudei.

14. Practică recomandată

Vama trebuie să acorde liberul de vamă pentru mărfurile sechestrate sau reținute în urma depunerii unei garanții suficiente, cu condiția ca mărfurile să nu fie supuse unor măsuri de prohibiție sau restricționare sau să nu fie prezentate drept probe într-un stadiu ulterior al procedurii.

15. Practică recomandată

Vama trebuie să ridice sechestrul sau să renunțe la reținerea mijloacelor de transport care au fost utilizate pentru comiterea unor infracțiuni vamale, în cazul în care a stabilit că:

- mijloacele de transport nu au fost construite, amenajate, adaptate sau echipate pentru a putea tăinui mărfuri; și

- mijloacele de transport nu vor fi prezentate drept probe materiale într-un stadiu ulterior al procedurii; și

- la solicitare s-a constituit o garanție corespunzătoare.

16. Practică recomandată

Mijloacele de transport trebuie confiscate numai în cazul în care:

- în momentul faptei, proprietarul, operatorul sau orice altă persoană responsabilă de mijlocul de transport a participat, într-o anumită măsură, la comiterea fraudei vamale, sau nu a luat toate măsurile necesare pentru a evita comiterea fraudei; sau

- mijlocul de transport a fost special construit, amenajat, adaptat sau echipat pentru a putea ascunde mărfuri; sau

- mijlocul de transport special amenajat nu poate fi restabilit în starea inițială.

17. Practică recomandată

Cu excepția cazurilor când mărfurile reținute sânt ușor alterabile sau în cazul în care mărfurile, reieșind din natura lor, nu pot fi stocate de către vama, vama nu trebuie să procedeze la vânzarea acestor mărfuri sau să dispună de acestea într-un alt mod înainte de definitivarea lor în modul stabilit pentru confiscarea sau abandonarea lor în beneficiul public.

Arest preventiv

18. Standard

Legislația națională stabilește drepturile vămii în domeniul de aplicare a detenției și specifică condițiile, în special perioada după care detenția trebuie să aibă loc în bază hotărârii judecătorești.

Soluționarea administrativă a infracțiunilor vamale

19. Standard

Vama ia măsurile necesare, dacă este cazul, în cel mai scurt timp de la constatarea fraudei vamale:

- să poată fi inițiată o soluționare a acesteia pe cale administrativă; și

- contravenientul să fie informat în legătură cu condițiile și modalitățile soluționării, căile de recurs la care are dreptul, precum și a termenelor prevăzute în acest scop.

20. Practică recomandată

În cazul în care la vămuirea mărfurilor s-a constatat o fraudă vamală considerată de importanță minoră, soluționarea pe cale administrativă a acestei fraude poate fi realizată de biroul vamal care a descoperit-o.

21. Practică recomandată

În cazul în care frauda vamală considerată ca prezentând o importanță minoră și este comisă de un călător, soluționarea acestei fraude pe cale administrativă trebuie realizată de biroul vamal care a depistat-o.

22. Standard

Legislația națională stabilește sancțiuni aplicabile fiecărei categorii de fraude care pot fi obiectul unei soluționări pe cale administrativă și desemnează birourile vamale care au competență să le aplice.

23. Standard

Gradul de severitate sau cuantumul sancțiunilor aplicate, eventual, la soluționarea pe cale administrativă a unei fraude vamale depinde de gravitatea sau de importanța fraudei comise și de antecedentele persoanei în cauză în raport cu vama.

24. Standard

În cazul furnizării unor informații inexacte la declararea mărfurilor și dacă declarantul poate dovedi că a luat toate măsurile necesare pentru a garanta exactitatea informațiilor furnizate, vama ia în considerare acest lucru în momentul în care se hotărăște cu privire la aplicarea unei sancțiuni.

25. Standard

Când o fraudă vamală a avut loc ca rezultat al unui caz de forță majoră sau al unor împrejurări independente de voința persoanei interesate, fără semnalarea vreunei neglijențe sau intenții de fraudă din partea acestei persoane, nu se va aplica nici o sancțiune, cu condiția ca faptele să poată fi stabilite corespunzător acceptabil de vamă.

26 Standard

Mărfurile care au fost sechestrate sau reținute, sau sumele rezultate din vânzarea acestor mărfuri, după ce au fost deduse drepturile și taxele aplicabile ca și celelalte cheltuieli sau redevențe, trebuie să fie:

- restituite persoanei, care are dreptul la aceasta, cât mai curând posibil, după soluționarea definitivă a fraudei vamale; sau

- când acest lucru nu este posibil, păstrate pentru a pune la dispoziția acestora pe o perioadă stabilită,

cu condiția ca respectiva confiscare să nu fi fost pronunțată și mărfurile să nu fi fost abandonate în folos public în urma soluționării infracțiunii.

Dreptul la recurs

27. Standard

Orice persoană implicată într-o fraudă vamală care face obiectul unei soluționări pe cale administrativă are dreptul la recurs către o altă autoritate decât vama, în afara cazului în care vama a acceptat soluționarea pe bază de compromis.

Anexa specifică J

Proceduri speciale

Anexa specifică J

Capitolul 1

Călători

Anexa specifică J

Capitolul 1

Călători

Definiții

În scopul aplicării prezentului Capitol:

E1./ F2. **"sistemul coridorului dublu":** sistemul de control vamal simplificat care permite călătorilor, la sosire, să facă o declarare prin alegerea între două tipuri de coridoare. Unul, identificat prin simboluri de culoare verde, este destinat călătorilor care nu transportă mărfuri a căror cantitate sau valoare nu depășesc pe cele admise cu scutire, al căror import nu este interzis, și nu este supus unor restricții. Altul, identificat prin simboluri de culoare roșie, este destinat celorlalți călători;

E2./ F4. **"mijloace de transport de uz personal":** vehiculele rutiere și remorcile, nave și aeronavele, precum și piesele lor de schimb, accesoriile și echipamentele lor ordinare, importate sau exportate de persoana interesată exclusiv pentru uz personal, cu excepția oricărui transport cu plată pentru persoane și a transporturilor industriale sau comerciale de mărfuri, cu sau fără plată;

E3./ **"călător":**

F5. 1) orice persoană care intră temporar pe teritoriul unei țări unde aceasta nu-și are în mod normal domiciliul ("nerezident"), sau care părăsește acest teritoriu,

și

2) orice persoană care părăsește teritoriul unei țări unde are domiciliu (rezident care-și părăsește țara") sau care se întoarce în teritoriul țării sale ("rezident reîntors în țara sa").

E4./ F3. **"bunuri personale":** toate obiecte, noi sau uzate, de uz personal, de care un călător poate avea nevoie, în cantități rezonabile, pe durata călătoriei, ținându-se cont de toate circumstanțele călătoriei, cu excepția oricăror mărfuri importate sau exportate în scop comercial;

E5./ F1. **"admitere temporară":** regimul vamal conform cărui anumite mărfuri pot fi admise pe un teritoriu vamal, cu scutirea condiționată de achitarea drepturilor și taxelor de import și cu un anumit scop, și care urmează să fie reexportate, într-o anumită perioadă stabilită, fără a suferi vreo modificare, cu excepția uzurii normale datorate folosirii lor;

Principii

1. Standard

Facilitățile vamale aplicabile călătorilor sunt reglementate de prevederile prezentului Capitol și, în măsura în care sunt aplicabile, de prevederile Anexei generale.

2. Standard

Facilitățile vamale prevăzute de prezentul Capitol sunt acordate călătorilor indiferent de cetățenia/naționalitatea lor.

Domeniu de aplicare

3. Standard

Vama stabilește birourile vamale în care sunt îndeplinite formalitățile vamale referitoare la călători. La determinarea competenței și amplasării acestor birouri, precum și a programului de funcționare, vama va ține cont îndeosebi de situația geografică sau de importanța traficului actual de călători.

4. Standard

Sub rezerva respectării controalelor vamale în vigoare, călătorii care se deplasează cu mijloace de transport de uz personal, sunt autorizaţi, atât la sosire cât şi la plecare, să îndeplinească toate formalităţile vamale necesare, conform regulii generale, fără să părăsească mijloacele de transport în care se deplasează.

5. Practică recomandată

Călătorilor care se deplasează cu vehicule rutiere de uz comercial, sau pe calea ferată, conform regulii generale, trebuie să li se permită să îndeplinească toate formalităţile vamale necesare, la sosire sau plecare, fără să fie obligaţi să părăsească mijlocul de transport pe care-l utilizează.

6. Practică recomandată

Sistemul coridoarelor duble trebuie utilizat pentru controlul vamal al călătorilor, vămuirea mărfurilor pe care aceştia le transportă şi, dacă este cazul, al mijloacelor lor de transport de uz personal.

7. Practică recomandată

Nu se va solicita în scopuri vamale o listă separată a călătorilor sau a bagajelor care îi însoţesc, indiferent de modul de transport utilizat.

8. Practică recomandată

Vama, în colaborare cu alte servicii, şi participanţi ai activităţii comerciale trebuie să se străduiască să folosească informaţiile internaţionale standardizate prealabile cu privire la călători, în cazul în care astfel de informaţii sunt disponibile, în vederea facilitării controlului vamal al călătorilor şi vămuirii mărfurilor pe care aceştia le transportă.

9. Practică recomandată

Călătorilor trebuie să li se permită declararea verbală a mărfurilor pe care le transportă. Totuşi, vama poate cere declararea în forma scrisă sau în format electronic pentru mărfurile pe care aceştia le transportă, în cazul în care acestea fac obiectul unui import sau export de natură comercială sau când valoarea sau cantitatea lor depăşeşte limitele stabilite în legislaţia naţională.

10. Standard

La controlul corporal al călătorilor în scopuri vamale nu se procedează decât în cazuri excepționale și când există suspiciuni întemeiate privind un posibil act de contrabandă sau altor fraude.

11. Standard

În cazurile enumerate mai jos, mărfurile transportate de călători sunt depozitate sau păstrate în condițiile stabilite de vamă, în așteptare să fie vămuite, în funcție de regimul vamal corespunzător, reexportate sau să fie plasate în orice altă destinație în conformitate cu legislația națională:

- la cererea călătorului;
- când mărfurile în cauză nu pot fi vămuite imediat; sau
- când nu se pot aplica celelalte prevederi din prezentul Capitol.

12. Standard

Bagajele neînsoțite (respectiv bagajele care sosesc sau care părăsesc țara înainte sau după călător), sunt vămuite conform procedurii aplicabile bagajelor însoțite sau conform unei alte proceduri simplificate.

13. Standard

Orice persoană autorizată poate prezenta, spre vămuire, bagaje neînsoțite, în numele unui călător.

14. Practică recomandată

Trebuie de aplicat un sistem de taxare forfetară pentru mărfurile declarate pentru a fi plasate în liberă circulație cu acordare facilităților acordate călătorilor, cu condiția ca importul să nu fie efectuat în scopul comercial, totodată valoarea sau cantitatea generală a mărfurilor să nu depășească limitele stabilite de legislația națională.

15. Practică recomandată

Când este posibil, trebuie acceptată utilizarea cardurilor de credit sau a celor bancare ca mijloc de plată pentru serviciile prestate de vamă, cât și pentru plata drepturilor și taxelor.

Intrare

16. Practică recomandată

Produsele din tutun, vinurile, băuturile spirtoase şi parfumurile pot fi importate de călători, cu scutire de plata drepturilor şi taxelor de import, în următoarele cantităţi:

a) 200 ţigarete, sau 50 trabucuri, sau 250 grame de tutun, sau un sortiment din aceste produse a căror greutate să nu depăşească 250 de grame;
b) 2 litri de vin sau 1 litru de băuturi spirtoase;
c) 1/4 litru de apă de toaletă şi 50 grame de parfum.

Facilităţile prevăzute în legătură cu produsele din tutun şi băuturile alcoolice pot fi acordate numai persoanelor care au atins o anumită vârstă, şi pot fi refuzate, sau acordate, numai în cantităţi reduse, persoanelor care trec frecvent frontiera, sau celor care au stat în afara ţării mai puţin de 24 de ore.

17. Practică recomandată

În afara produselor consumabile pentru care sunt fixate cantităţi limitate cu scutire de drepturi şi taxe de import, călătorii au dreptul să importe cu scutire de drepturi şi taxe de import, mărfuri fără valoare comercială a căror valoare nu depăşeşte 75 drepturi speciale de tragere (DTS). Această sumă poate fi mai mică pentru persoanele care nu au atins o anumită vârstă sau care trec în mod frecvent frontiera, sau care au stat în afara ţării mai puţin de 24 de ore.

18. Standard

Persoanele rezidente care se întorc în ţara lor au dreptul să reimporte cu scutire de drepturi şi taxe de import obiectele lor personale şi mijloacele de transport de uz personal pe care le-au luat anterior, la plecarea lor din ţară şi care sau aflat în circulaţie liberă în ţara lor.

19. Standard

Vama nu va cere un document vamal sau o garanţie pentru admiterea temporară pentru obiectele personale ale persoanelor nerezidente decât în cazul în care:

- valoarea sau cantitatea lor depăşeşte limitele stabilite de legislaţia naţională; sau
- vama consideră că acestea prezintă un risc pentru venituri publice.

20. Standard

În afara articolelor de îmbrăcăminte, de toaletă sau a altor obiecte cu caracter personal, sunt considerate obiecte personale ale nerezidenţilor în special următoarele obiecte:

- bijuterii personale;
- aparate foto și camere de luat vederi însoțite de o cantitate rezonabilă de video (foto) mediu de stocare, casete și accesorii pentru acestea;
- aparate portabile de proiecție diapozitive sau de diafilme și accesorii ale acestora, precum și o cantitate rezonabilă de diapozitive sau diafilme;
- binocluri;
- instrumente muzicale portabile;
- aparate portabile de reprodus sunete, inclusiv magnetofoane, cititoare de compact discuri și dictafoane cu casete, mediu de stocare și discuri;
- aparate radio portabile;
- telefoane celulare sau mobile;
- televizoare portabile;
- mașini de scris portabile;
- computere personale portabile și accesorii;
- calculatoare portabile;
- cărucioare pentru copii;
- scaune rulante pentru invalizi;
- echipament sportiv.

21. Standard

În cazul în care este necesar să se depună o declarație de admitere temporară pentru obiecte personale ale nerezidenților, termenul de admitere temporară se stabilește în funcție de durata ședерii călătorului în țară, fără a depăși limita stabilită de legislația națională.

22. Standard

La cererea călătorului, și din motive considerate întemeiate de vamă, aceasta prelungește perioada de admitere temporară stabilită inițial pentru obiectele personale ale unui nerezident, fără să depășească limita stabilită de legislația națională.

23. Standard

Persoanele nerezidente beneficiază de admitere temporară pentru mijloacele lor de transport de uz personal.

24. Standard

Carburantul care se găsește în rezervorul cu care este echipat în mod ordinar mijlocul de transport de uz personal este admis cu scutire de drepturi și taxe de import.

25. Standard

Facilitățile acordate în legătură cu mijloacele de transport de uz personal se aplică mijloacelor de transport care aparțin persoanelor nerezidente, închiriate sau împrumutate, și în cazul în care acestea sosesc în același timp cu călătorul, sau sunt introduse înainte sau după sosirea acestuia.

26. Practică recomandată

Vama nu va solicita prezentarea care-va document vamal sau a garanții pentru admiterea temporară ale mijloacelor de transport de uz personal ale persoanelor nerezidente.

27. Practică recomandată

În cazul în care sunt solicitate documente vamale sau garanții pentru admiterea temporară ale mijloacelor de transport de uz personal ale nerezidenților, vama trebuie să accepte garanțiile și documentele internaționale standardizate.

28. Standard

În cazul în care este necesar să se depună o declarație de admitere temporară pentru mijloacele de transport de uz personal ale nerezidenților, termenul de admitere temporară este stabilit în funcție de durata șederii nerezidenților în țară, dar nu poate depăși limita stabilită de legislația națională.

29. Standard

La cererea persoanei interesate, și din motive acceptate de vamă, aceasta prelungește termenul de admitere temporară stabilit inițial pentru mijlocul de transport de uz personal al unui nerezident, fără însă să depășească limita stabilită de legislația națională.

30. Standard

Piesele de schimb necesare pentru repararea unui mijloc de transport de uz personal care se află temporar în țară la fel beneficiază de admitere temporară.

Reexport

31. Standard

Vama autorizează reexportul mărfurilor admise temporar de către nerezidenți, printr-un alt birou vamal decât cel de import.

32. Standard

Vama nu va impune nerezidenților să-și reexporte propriile mijloace de transport sau efectele personale grav deteriorate sau distruse în urma unui accident sau a unui caz de forță majoră.

Plecare

33. Standard

Formalitățile vamale aplicabile călătorilor care părăsesc țara sunt cât mai simple posibile.

34. Standard

Călătorii pot exporta mărfuri în scopul comercializării, cu condiția îndeplinirii formalităților necesare și achitării eventualelor drepturi și taxe de export exigibile.

35. Standard

La cererea unui rezident care părăsește țara, vama ia măsuri de identificare pentru anumite articole dacă, prin aceasta, se poate facilita reimportul lor cu scutire de drepturi şi taxe.

36. Standard

Numai în cazuri excepționale vama va solicita un document privind export temporar pentru obiectele personale şi mijloacele de transport de uz personal care aparțin nerezidenților ce părăsesc țara.

37. Practică recomandată

Dacă garanția a fost constituită sub forma unui depozit în numerar, necesită existența reglementărilor care vor permite restituirea acestuia de către biroul de reexport, chiar dacă este un alt birou decât cel de intrare.

Călători în tranzit

38. Standard

Călători în tranzit care nu părăsesc zona de tranzit nu sunt supuși niciunui control vamal. Totuși, vama este în drept să efectueze supraveghere generală în zonele de tranzit și poate lua măsurile necesare în cazul în care există suspiciuni privind comiterea unei fraude vamale.

Informații privind facilitățile vamale aplicabile călătorilor

39. Practică recomandată

Informațiile privind facilitățile vamale aplicabile călătorilor trebuie puse la dispoziție în limba sau în limbile oficiale ale țării respective și în orice altă limbă considerată utilă.

Anexa specifică J

Capitolul 2

Traficul poștal

Anexa specifică J

Capitolul 2

Traficul poștal

Definiții

În scopul aplicării prezentului Capitol:

E1./ F1. **"CN22/23":** formularele speciale de declarație aplicabile trimiterilor poștale descrise în Actele Uniunii Poștale Universale care sunt în prezent în vigoare;

E2./ F3. **"formalități vamale aplicabile trimiterilor poștale":** toate operațiunile necesare de îndeplinit de către partea interesată și de vamă referitor la traficul poștal;

E3./ F2 **"trimiteri poștale":** expedieri de scrisori și colete transportate de poștă sau pentru aceasta, conform prevederilor Actelor Uniunii Poștale Universale în vigoare;

E4./ **"serviciu poștal":** organizație publică sau privată autorizată de guvern să

F5. acorde serviciile internaţionale prevăzute de Actele Uniunii Poştale Universale în vigoare;

E5./ **"Uniunea Poştală Universală":** Organizaţia interguvernamentală fondată în
F4. anul 1874 prin Tratatul de la Berna sub numele de "Uniunea Generală a Poştelor", care în anul 1878 a fost redenumită în "Uniunea Poştală Universală"
(UPU)" şi care, după 1948, a devenit o instituţie specializată a Naţiunilor Unite;

Principii

1. Standard

Formalităţile vamale aplicabile trimiterilor poştale sunt reglementate de prevederile prezentului Capitol şi, în măsura în care sunt aplicabile, de prevederile Anexei generale.

2. Standard

Legislaţia naţională stabileşte responsabilităţile şi obligaţiile vămii şi ale serviciului poştal în legătură cu tratamentul vamal al trimiterilor poştale.

Vămuirea trimiterilor poştale

3. Standard

Trimiterile poştale sunt vămuite cât mai rapid posibil.

a) Statutul vamal al mărfurilor

4. Standard

Exportul mărfurilor prin trimiteri poştale este autorizat în cazul în care mărfurile sunt în circulaţie liberă sau în caz dacă sunt plasate sub un regim vamal.

5. Standard

Importul mărfurilor prin intermediul trimiterilor poştale este autorizat fără a ţine cont dacă acestea sânt destinate plasării în liberă circulaţie sau sub un regim vamal.

b) Prezentarea la vamă

6. Standard

Vama indică serviciului poştal care sunt trimiterile poştale care trebuie prezentate în scopul controlului vamal, precum şi metodele de control ale acestora trimiteri.

7. Standard

Vama nu va cere ca trimiterile poştale să fie prezentate pentru control vamal la export, decât în cazurile:

- dacă acestea conţin mărfuri al căror export trebuie confirmat;

- dacă acestea conţin mărfuri supuse unor prohibiţii sau restricţii la export sau sunt pasibile de drepturi şi taxe de export;

- dacă acestea conţin mărfuri cu o valoare mai mare decât cea stabilită în legislaţia naţională; sau

- dacă trimiterile sunt alese pentru control vamal în baza de selecţie sau pe bază aleatorie.

8. Practică recomandată

De regulă general, vama nu trebuie să ceară prezentarea spre control ale următoarelor categorii de trimiteri poştale importate:

a) cărţi poştale şi scrisori care conţin numai mesaje personale;

b) cărţi pentru nevăzători;

c) publicaţii tipărite care nu sunt pasibile de drepturi şi taxe de import.

c) Vămuirea în cazul prezentării formularelor CN22 sau CN23 sau în baza unei declaraţii cu privire la mărfuri

9. Standard

În cazul în care informaţiile solicitate de vamă se conţin în formularul CN22 sau CN23 şi în documentele justificative, formularele CN22 sau CN23 constituie declaraţia cu privire la mărfuri, cu excepţia următoarelor cazuri când:

- mărfurile au o valoare mai mare decât cea stabilită în legislaţia naţională;

- mărfurile sânt supuse unor prohibiţii sau restricţii la export sau pasibile de drepturi şi taxe de export;

- mărfurile al căror export trebuie confirmat;

- mărfurile importate sânt destinate a fi plasate sub un alt regim vamal decât punerea în liberă circulaţie.

În aceste cazuri se cere o declaraţie separată cu privire la mărfuri.

Trimiteri poştale în tranzit

10. Standard

Formalităţile vamale nu sunt aplicabile trimiterilor poştale în tranzit.

Încasarea drepturilor şi taxelor

11. Standard

Vama stabileşte procedee cât mai simple posibile pentru încasarea drepturilor şi taxelor aplicabile mărfurilor conţinute în trimiteri poştale.

Anexa specifică J

Capitolul 3

Mijloacele de transport de uz comercial

Anexa specifică J

Capitolul 3

Mijloacele de transport de uz comercial

Definiții

În scopul aplicării prezentului Capitol:

E1./ **"formalități vamale aplicabile mijloacelor de transport de uz comercial":**

F1. ansamblul operațiunilor necesare a fi îndeplinite de către partea interesată și de către vamă la sosire, la plecare din teritoriul vamal, precum și pe durata aflării mijlocului de transport de uz comercial pe acest teritoriu vamal;

E2./ **"declarație de sosire" sau "declarație de plecare"**, după caz**:** orice

F1. declarație întocmită sau prezentată la solicitarea vămii, la sosire sau la plecare a mijlocului de transport de uz comercial, de către persoana responsabilă pentru acest mijloc de transport, și care conține informațiile

necesare privind mijlocul de transport de uz comercial, referitoare la itinerarul, încărcătura, proviziile de bord, echipaj sau pasageri;

E3./ F3. **" mijlocul de transport de uz comercial":** orice navă (inclusiv șlepuri și barje, chiar și cele transportate la bordul unei nave, și hidroglisoare), orice aeroglisor, aeronavă, vehicul rutier (inclusiv remorcile, semiremorcile și ansambluri de vehicule) sau obiect feroviar rulant, utilizate, în trafic internațional, pentru transportul cu plată de persoane sau transportul industrial sau comercial de mărfuri, cu sau fără plată, precum și piesele lor de schimb, accesoriile și echipamente ordinare, lubrifianții, și combustibilul conținut în rezervoarele lor ordinare, care se găsesc la bordul mijlocului de transport de uz comercial.

Principii

1. Standard

Formalitățile vamale aplicabile mijloacelor de transport de uz comercial sunt reglementate de prevederile prezentului Capitol și, în măsura în care sunt aplicabile, de prevederile Anexei generale.

2. Practică recomandată

Formalitățile vamale referitoare la mijloacele de transport de uz comercial trebuie aplicate în aceleași condiții, indiferent de țara de înmatriculare sau dreptului de proprietate asupra mijlocului de transport de uz comercial, de țara de sosire sau de destinație.

Admiterea temporară a mijloacelor de transport de uz comercial

3. Practică recomandată

Mijloacele de transport de uz comercial, încărcate sau nu, trebuie admise temporar pe teritoriul vamal cu suspendarea condiționată de la achitarea drepturilor și taxelor de import, cu condiția ca aceste mijloace de transport să nu fie utilizate pentru transporturi interne pe teritoriul vamal al țării de admitere temporară. Ele trebuie reexportate fără să fi suferit vreo modificare, excepție fiind uzura lor normală datorată folosirii acestora, consumului ordinar de lubrifianți și combustibili, precum și a reparațiilor necesare efectuate.

4. Standard

Vama va cere o garanție sau un document de admitere temporară pentru mijloacele de transport de uz comercial înmatriculate corespunzător în străinătate numai în cazul în care consideră necesar acest lucru în scopul controlului vamal.

5. Standard

În cazul în care vama stabilește un termen pentru reexportul unui mijloc de transport de uz comercial, se ține cont de circumstanțele operațiunilor de transport respective.

6. Practică recomandată

La cererea persoanei interesate și din motive considerate întemeiate de vamă, aceasta poate prelungi termenul stabilit inițial.

Admiterea temporară de piese și echipamente

7. Practică recomandată

În cazul în care este importat împreună cu un mijloc de transport de uz comercial echipamentul special utilizat la încărcarea, descărcarea, manipularea și protecția mărfurilor, utilizabil chiar și separat de mijlocul de transport de uz comercial, care urmează a fi reexportat împreună cu mijloc de transport, acesta trebuie admis temporar pe teritoriul vamal cu suspendare condiționată de drepturi și taxe la import.

8. Practică recomandată

Piesele și echipamentele destinate a fi utilizate pentru o reparație sau o lucrare de întreținere în vederea înlocuirii pieselor sau echipamentelor încorporate sau utilizate într-un mijloc de transport de uz comercial, admis deja temporar pe teritoriul vamal, trebuie admise temporar pe acest teritoriu cu suspendare condiționată de drepturi și taxe de import.

Sosire

9. Standard

În cazul în care o declarație de sosire trebuie depusă la vamă la intrare în țară a mijlocului de transport de uz comercial, informațiile care trebuie indicate în aceasta se limitează la minimum necesar pentru a asigura aplicarea legislației vamale.

10. Standard

Vama reduce, în măsura posibilității, numărul de exemplare de declarații de sosire a cărei prezentare este cerută.

11. Standard

Niciunul din documente necesare a fi prezentate sau depuse la vamă în legătură cu sosirea unui mijloc de transport de uz comercial nu trebuie în mod obligatoriu să fie legalizat, controlat sau autentificat în prealabil de către un reprezentant al țării străine în care intră mijlocul de transport de uz comercial.

Escale pe teritoriul vamal

12. Standard

În cazul în care mijlocul de transport de uz comercial face mai multe escale pe teritoriul vamal fără escală intermediară într-o altă țară, formalitățile vamale aplicabile sunt cât mai simple posibil, ținându-se cont de măsurile de control vamal deja aplicate.

Plecare

13. Standard

Formalitățile vamale aplicabile în cazul în care un mijloc de transport de uz comercial părăsește teritoriul vamal se limitează la măsurile referitor la:

a) depunerea declarației de plecare la biroul vamal competent, când aceasta este cerută;

b) aplicarea sigiliilor vamale, dacă este cazul;

c) respectarea rutei stabilite de vamă necesare pentru control; și

d) neadmiterea întârzierii neautorizate la plecarea mijlocului de transport de uz comercial.

14. Practică recomandată

Vama trebuie să permită utilizarea declarațiilor de plecare identice cu acele declarații prescrise pentru sosirea, cu condiția să fie specificat clar că sunt utilizate pentru ieșire.

15. Standard

Mijlocul de transport de uz comercial poate să părăsească teritoriul vamal printr-un alt birou vamal decât cel de intrare.

Anexa specifică J

Capitolul 4

Proviziile de bord

Anexa specifică J

Capitolul 4

Proviziile de bord

Definiții

În scopul aplicării prezentului Capitol:

E1./ F6. **"transportator":** persoana care transportă de facto mărfurile, sau gestionează sau care este responsabil pentru exploatarea mijlocului de transport în cauză.

E2./ F1. **"formalități vamale aplicabile proviziilor de bord":** ansamblul operațiunilor care sânt îndeplinite de către partea interesată și de vamă referitoare la aceste produse;

E3./ **"tratamentul vamal al proviziilor de bord":** ansamblul facilităților

F5. acordate, precum și ansamblul formalităților vamale aplicabile acestor produse;

E4./ **" provizii de bord":**

F2. - proviziile de bord destinate consumului; și
- proviziile de bord pentru a fi luate în scopul consumului ulterior;

E5./ **" provizii de bord destinate consumului ":**

F3. - mărfurile destinate a fi consumate de pasageri și de către membrii echipajului de bord al navelor, aeronavelor sau trenurilor, fie sânt vândute acestea sau nu; și

- mărfurile necesare deservirii și întreținerii navelor, aeronavelor sau trenurilor, inclusiv combustibilul și lubrifianți, cu excepția pieselor de schimb
și a echipamentului;

care se găsesc deja la bord la sosire, sau sunt încărcate la bord pe durata staționării pe teritoriul vamal a navelor, aeronavelor sau a trenurilor utilizate sau destinate a fi utilizate în trafic internațional pentru transportul de persoane (cu plată) sau pentru transportul industrial sau comercial de mărfuri, cu sau fără plată;

E6./ **"provizii de bord care urmează a fi luate în scopul consumului ulterior":**

F4. mărfurile destinate a fi vândute pasagerilor și membrilor echipajului navelor și aeronavelor care urmează să acosteze/aterizeze, și care se găsesc deja la bord la sosire, sau care sunt încărcate pe durata staționării pe teritoriul vamal la bordul navelor sau aeronavelor utilizate sau care vor fi utilizate în trafic internațional pentru transport de persoane (cu plată) sau pentru transportul industrial sau comercial de mărfuri, cu sau fără plată;

Principii

1. Standard

Tratamentul vamal aplicat proviziilor de bord este reglementat de prevederile prezentului Capitol și, în măsura în care sunt aplicabile, de prevederile Anexei generale.

2. Practică recomandată

Tratament vamal al proviziilor de bord trebuie aplicat în aceleaşi condiţii, indiferent de ţara de înmatriculare sau de dreptul de proprietate ale navei, aeronavei sau a trenului în cauză.

Proviziile de bord aflate la bordul navelor, aeronavelor sau trenurilor la sosirea acestora

a) Scutire de drepturi şi taxe de import

3. Standard

Proviziile de bord care se găsesc la bordul unei nave sau aeronave la sosirea pe teritoriul vamal sunt admise cu scutire de drepturi şi taxe de import, cu condiţia ca ele să rămână la bord.

4. Practică recomandată

Proviziile de bord destinate consumului călătorilor şi a echipajului, importate în calitate de provizii pentru consum în trenuri de tip expres-internaţionale sânt scutite de drepturi şi taxe de import, cu condiţia ca:

a) aceste mărfuri să fie cumpărate în exclusivitate din ţările traversate de trenul internaţional în cauză; şi

b) ca aceste mărfuri au fost supuse drepturilor şi taxelor respective în ţara de cumpărare.

5. Standard

Scutirea de drepturi şi taxe de import este acordată pentru proviziile de bord destinate consumului necesar funcţionării şi întreţinerii navelor, aeronavelor şi trenurilor, şi care se găsesc deja la bordul acestor mijloace de transport la sosirea pe teritoriul vamal, cu condiţia să fie păstrate la bord atât timp cât aceste mijloace de transport rămân pe teritoriul vamal.

b) Documentaţie

6. Standard

În cazul în care vama cere o declarație pentru proviziile de bord care se găsesc la bordul navelor care sosesc pe un teritoriu vamal, informațiile solicitate trebuie să se limiteze la minimum necesar controlului vamal.

7. Practică recomandată

Cantitățile de provizii de bord, permise de vamă a fi ridicate din stocurile existente la bord, obligatoriu se indică în declarația referitoare la proviziile de bord prezentată la vamă la sosirea navei pe teritoriul vamal, vama nu va solicita depunerea unui formular separat în acest sens.

8. Practică recomandată

Cantitățile de provizii de bord care sunt furnizate navelor pe durata staționării pe teritoriul vamal trebuie indicate în declarația privind proviziile de bord solicitată de vamă.

9. Standard

Vama nu va cere prezentarea declarației separate pentru proviziile de bord care rămân la bordul unei aeronave.

(c) Livrarea proviziilor de bord destinate consumului

10. Standard

Vama autorizează livrarea proviziilor de bord destinate consumului care se găsesc la bordul navei pe durata aflării acesteia pe teritoriul vamal, în anumite cantități rezonabile, în funcție de numărul de pasageri și de membri ai echipajului, precum și de durata aflării navei pe teritoriul vamal.

11. Practică recomandată

Vama va autoriza livrarea către membrii echipajului, proviziilor de bord destinate consumului aflat la bordul unei nave în cazul în care acesta este supusă unor reparații într-un doc sau într-un șantier naval, cu condiția ca durata staționării în doc sau într-un șantier naval să fie considerată rezonabilă.

12. Practică recomandată

În cazul în care o aeronavă face escală pe unul sau mai multe aeroporturi situate pe un teritoriu vamal, vama va autoriza livrarea proviziilor de bord destinate consumului care se găsesc la bordul aeronavei pe durata staționării acesteia în aeroporturile intermediare și a zborului între aceste aeroporturi.

d) Controlul vamal

13. Standard

Vama cere ca transportatorul să ia toate măsurile necesare pentru a preveni utilizarea neautorizată a proviziilor de bord, inclusiv sigilarea acestor produse, dacă este cazul.

14. Standard

Vama va cere ca proviziile de bord care se găsesc la bordul unei nave, aeronave sau a unui tren să fie retrase din acestea, pentru a fi stocate pe durata staționării acestor mijloace de transport pe teritoriul vamal, numai în cazul în care consideră că măsura este necesară.

Aprovizionarea cu provizii de bord cu scutire de drepturi și taxe

15. Standard

În navele și aeronavele care pleacă pentru o destinație finală în străinătate, sunt autorizate îmbarcarea, cu scutire de drepturi și taxe:

a) proviziilor de bord, în cantități considerate de vamă rezonabile, în funcție de numărul pasagerilor și de membrilor echipajului, de durata traversării sau a zborului și de cantitățile aflate deja la bord; și

b) proviziile de bord destinate consumului necesar funcționării și întreținerii, în cantități considerate rezonabile pentru funcționare și întreținere pe durata traversării sau a zborului, ținându-se cont și de cantitățile aflate deja la bord.

16. Standard

Reaprovizionarea cu provizii de bord a navelor și aeronavelor sosite pe un teritoriu vamal și care trebuie să se reaprovizioneze pentru deplasarea până la locul de destinație finală pe teritoriul vamal, este permisă cu scutire de drepturi și taxe.

17. Standard

Vama permite ca proviziile de bord, destinate consumului, furnizate navelor și aeronavelor pe durata staționării acestora pe teritoriul vamal să fie livrate în aceleași condiții cu cele prevăzute în prezentul Capitol referitoare la proviziile de bord destinate consumului care se găsesc deja la bordul navelor și aeronavelor la sosire.

Plecare

18. Practică recomandată

La plecarea navelor de pe un teritoriu vamal nu se va solicita o declarație separată referitor la proviziile de bord.

19. Standard

În cazul în care se solicită o declarație a proviziilor de bord încărcate la bordul unei nave sau aeronave care părăsește teritoriul vamal, informațiile cerute se va limita la minimum necesar controlului vamal.

Alte dispoziții referitoare la proviziile de bord

20. Standard

Proviziile de bord care se găsesc la bordul navelor, aeronavelor sau trenurilor sosite pe un teritoriu vamal pot fi:

a) importate definitiv sau plasate sub un alt regim vamal, dacă sunt îndeplinite condițiile și formalitățile respective în fiecare caz în parte; sau

b) transbordate pe alte nave, aeronave sau trenuri aflate în trafic internațional, cu autorizarea prealabilă a vămii.

Anexa specifică J

Capitolul 5

Loturi de ajutoare

Anexa specifică J

Capitolul 5

Livrarea de ajutoare

Definiție

În scopul aplicării prezentului Capitol:

E1./ **"Loturi de ajutoare":**

F1. - mărfurile, inclusiv vehiculele sau alte mijloace de transport, produsele alimentare, medicamente, îmbrăcămintea, pături, corturi, case prefabricate, echipamente pentru purificarea şi stocarea apei sau alte mărfuri de primă necesitate, transportate pentru ajutorarea victimelor unor catastrofe; şi

- orice alte echipamente, vehicule şi alte mijloace de transport, animalele dresate în anumite scopuri, proviziile, furniturile, obiecte personale şi alte

mărfuri destinate personalului care acordă ajutorul respectiv, precum și alte bunuri necesare în scopul îndeplinirii misiunilor sau care asigură condiții de trai și de muncă pe durata misiunii în teritoriu afectat de dezastru.

Principii

1. Standard

Vămuirea loturilor de ajutoare este reglementată de prevederile prezentului Capitol și, în măsura în care sunt aplicabile, de prevederile Anexei generale.

2. Standard

Vămuirea ajutoarelor pentru export, tranzit, admitere temporară și import se efectuează în regim prioritar.

Domeniu de aplicare

3. Standard

În cazul livrării ajutoarelor, vama solicită (asigura):

- depunerea pentru mărfuri (bunuri) unei declarații simplificate, provizorie sau incompletă, cu condiția că declarația să fie completată într-un termen stabilit;

- depunerea, înregistrarea și examinarea declarației cu privire la mărfuri și a documentelor însoțitoare înainte de sosirea lor, și acordarea liberului de vamă la sosirea acestora;

- vămuirea în afara orelor extra program sau într-un alte locuri decât birouri vamale, fără percepere căror va taxe solicitate în legătură cu acestea cazuri; și

- efectuarea controlului mărfurilor și/sau prelevarea de probe numai în cazuri excepționale.

4. Practică recomandată

Vămuirea ajutoarelor trebuie efectuată indiferent de țara de origine, expediție sau destinație a mărfurilor.

5. Practică recomandată

În cazul livrării ajutoarelor nu vor fi aplicate prohibiții sau restricții de ordin economic la export, totodată nu se va percepe careva drepturi și taxe de export, percepute în mod standard.

6. Practică recomandată

Ajutoarele care constituie donații unei organizației agreate și care sunt destinate a fi utilizate sau distribuite gratuit de această organizație sau sub controlul ei, trebuie admise cu scutire de drepturi și taxe de import și fără aplicarea oricăror prohibiții sau restricții de ordin economic la import.

Anexa specifică K

Origine

Anexa specifică K

Capitolul 1

Reguli de origine

Anexa specifică K

Capitolul 1

Reguli de origine

Definiții

În scopul aplicării prezentului Capitol:

E1./ F2. **" țara de origine a mărfurilor":** țara în care mărfurile au fost produse sau fabricate, în funcție de criteriile stabilite în scopul aplicării tarifului vamal, restricțiilor cantitative, precum şi a oricăror alte măsuri referitoare la comerț;

E2./ **" reguli de origine ":** prevederile speciale elaborate în baza principiilor

F3 stabilite de legislația națională sau de acordurile internaționale (criterii de origine) aplicate de către stat la determinarea originii mărfurilor.

E3./F1. **"criteriul transformării substanțiale":** criteriul conform căruia originea mărfurilor este determinată considerând țară de origine țara în care a fost efectuată ultima transformare sau prelucrare substanțială considerată suficientă pentru a conferi mărfii caracterul său esențial;

Principiu

1. Standard

Regulile de origine necesare implementării măsurilor, de care vama este responsabilă de aplicarea acestora atât la import cât și la export, și care sunt stabilite în conformitate cu prevederile prezentului Capitol și, în măsura în care sunt aplicabile, de prevederile Anexei generale.

Reguli de origine

1. Standard

Mărfurile obținute în totalitate într-o țară au ca origine această țară. Sunt considerate obținute în totalitate într-o țară numai:

a) produsele minerale extrase din: solul, apele teritoriale proprii sau din fundul mării;

b) produsele din regnul vegetal recoltate sau crescute în această țară;

c) animalele vii născute și crescute în această țară;

d) produsele obținute din animale vii în această țară;

e) produsele obținute din vânătoarea sau pescuitul practicate în această țară;

f) produsele obținute din pescuit maritim și alte produse, extrase din mare de flota din această țară;

g) mărfurile obținute la bordul navelor-uzină ale acestei țări, exclusiv din produsele stabilite în punctul f);

h) produsele extrase din solul sau subsolul maritim situat în afara apelor teritoriale, în măsura în care această țară își exercită drepturile exclusive de exploatare ale acelui sol sau subsol;

ij) rebuturile și deșeurile rezultate din operațiunile de transformare sau prelucrare și articolele scoase din uz, colectate în acea țară, și care nu pot servi decât la recuperarea de materiei prime;

k) mărfurile care sunt obținute în această țară exclusiv din produsele vizate la paragrafele a) până la ij).

3. Practică recomandată

În cazul în care două sau mai multe țări participă la producerea unor mărfuri, originea acestora trebuie stabilită conform criteriului transformării substanțiale.

4. Practică recomandată

La aplicarea criteriului transformării substanțiale, este necesar de a se conduce de prevederile Convenției internaționale privind sistemul armonizat de determinare și codificare a mărfurilor.

5. Practică recomandată

În cazul în care criteriul transformării substanțiale este exprimat prin regula procentului ad-valorem, valorile luate în calcul trebuie să fie:

- referitor la materialele importate, valoarea lor în vamă la import sau în cazul materialelor cu origine nedeterminată, primul preț constatabil plătit pentru aceste produse pe teritoriul țării în care a avut loc fabricarea, și

- în cazul mărfurilor produse, fie prețul franco-fabrică, fie prețul la export, conform prevederilor legislației naționale.

6. Practică recomandată

Nu se consideră transformare sau prelucrare substanțială, operațiunile care nu contribuie cu nimic, sau care influențează în mică măsură la caracteristicile mărfurilor sau la proprietățile lor esențiale, și în special operațiunile care se limitează la una sau mai multe operațiuni enumerate mai jos, care nu trebuie să fie considerate ca operațiuni suficiente de prelucrare sau transformare:

a) operațiunile necesare asigurării conservării mărfurilor pe durata transportului sau stocării lor;

b) operaţiunile necesare îmbunătăţirii ambalării sau calităţii comerciale a produselor sau pregătirii lor pentru transportare, cum ar fi divizarea, gruparea pe colete, sortarea şi marcarea, re-ambalarea;

c) operaţiunile simple de asamblare;

d) amestecurile de mărfuri de origini diferite, în măsura în care caracteristicile produsului obţinut să nu fie esenţial diferite de caracteristicile mărfurilor care au fost amestecate.

Cazuri speciale de atribuire a originii

7. Practică recomandată

Accesoriile, piesele de schimb şi utilajele destinate a fi folosite cu un echipament, o maşină, un aparat sau un vehicul trebuie considerate ca având aceeaşi origine cu echipamentul, maşina, aparatul sau vehiculul, în măsura în care sunt importate şi de obicei sânt vândute împreună cu acesta şi dacă corespund ca tip şi din punct de vedere numeric cu acest echipamentul standard.

8. Practică recomandată

La cererea importatorului, trebuie considerate ca un singur şi unic articol, pentru stabilirea originii la articolele demontate sau nemontate care sunt importate într-unul sau mai multe transporturi deoarece nu pot, din motive ce ţin de transport sau de procesul de producţie, să fie importate într-un singur lot.

9. Practica recomandată

În scopul stabilirii originii, ambalajele trebuie să fie considerate ca având aceeaşi origine ca şi mărfurile pe care le conţin, cu excepţia cazurilor în care legislaţia naţională a ţării importatoare cere ca ambalajele să fie declarate separat în scopuri tarifare, în acest caz originea lor trebuie stabilită independent de cea a mărfurilor.

10. Practică recomandată

La stabilirea originii mărfurilor, în cazul în care ambalajele sunt considerate ca având aceeaşi origine, se ia în calcul, în special, metoda cotei procentuale, numai pentru ambalajele în care mărfurile sunt de obicei vândute cu amănuntul.

11. Standard

La stabilirea originii mărfurilor, nu se ține cont de originea energiei electrice, instalațiilor, mașinilor și utilajelor utilizate în procesul transformării sau prelucrării acestora.

Regula transportului direct

12. Practică recomandată

În cazul în care există prevederi prin care este stabilită obligativitatea organizării unui transport direct al mărfurilor din țara de origine, trebuie acordate derogări, în special din motive de ordin geografic (de exemplu în țările fără litoral), precum și în cazul mărfurilor care rămân sub control vamal în țări terțe (de exemplu mărfurile expuse la târguri sau expoziții sau cele plasate într-un antrepozit vamal).

Informații privind regulile de origine

13. Standard

Modificările regulilor de origine sau ale procedurilor de aplicare vor intră în vigoare la expirarea unui termen suficient, care să permită celor interesați, atât pe pieţele de export cât și în țările furnizoare, să țină cont de noile prevederi aplicabile.

Anexa specifică K

Capitolul 2

Documente care atestă originea

Anexa specifică K

Capitolul 2

Atestarea documentară a originii

Definiții

În scopul aplicării prezentului Capitol:

E1./ F2. **" certificat de origine":** un formular special care identifică mărfurile și în care autoritatea sau organ abilitat să-l emită certifică, în mod expres, că mărfurile la care se referă certificatul sunt originare dintr-o anumită țară. Acest certificat poate să mai conțină și o declarație a producătorului, furnizorului, exportatorului sau altei persoane competente;

E2./ F3. **" declarația certificată de origine ":** o "declarație de origine" certificată de o autoritate sau de un organ abilitat în acest sens;

E3./ " **declarația de origine ":** o declarație corespunzătoare referitoare la originea

F4. Mărfurilor, întocmită în legătură cu exportul, de către producător, furnizor, exportator sau de orice altă persoană competentă, indicată în factura comercială sau în orice alt document referitor la mărfuri;

E4./ " **document care atestă originea ":** un certificat de origine, o declarație

F5. certificată a originii sau o declarație de origine;

E5./ **"certificat cu privire la confirmarea unei denumiri regionale":**

F1. certificat eliberat după regulile stabilite de o autoritate sau de organizație abilitată, care atestă faptul că mărfurile descrise în el corespund condițiilor prevăzute pentru a beneficia de o denumire proprie unei anumite regiuni (de exemplu: Champagne, vin de Porto, brânză de Parmigiano, etc.);

Principiu

1. Standard

Cerințele referitoare la întocmirea și emiterea documentelor care atestă originea mărfurilor sunt reglementate de prevederile prezentului Capitol și, în măsura în care sunt aplicabile, de prevederile Anexei generale.

Solicitarea confirmării documentare ale originii

2. Practică recomandată

Documentul care atestă originea trebuie solicitat numai în cazul necesar pentru aplicarea unor taxe vamale preferențiale, a unor măsuri economice sau comerciale adoptate unilateral sau în cadrul unor acorduri bilaterale sau multilaterale sau al oricăror altor măsuri care țin de ordinea și sănătatea publică.

3. Practică recomandată

Documentul care atestă originea nu se va solicita în următoarele cazuri:

a) dacă mărfurile sânt expediate în livrări mici, adresate unor persoane particulare sau aflate în bagajele călătorilor, cu condiția că astfel de importuri nu au caracter comercial a căror valoare totală de import nu depășește o valoare de minimum 100 de dolari SUA;

b) dacă mărfurile care fac obiectul unor loturi comerciale a căror valoare totală nu depășește o sumă de minimum 60 de dolari SUA;

c) pentru mărfurile aflate în admitere temporară;

d) pentru mărfuri transportate sub regimul vamal de tranzit;

e) mărfuri însoțite de un certificat pentru atestarea unei denumiri regionale, cât și anumite mărfuri, în cazul în care condițiile impuse țărilor furnizoare, conform acordurilor bilaterale sau multilaterale care vizează aceste mărfuri, nu impune prezentarea documentelor în acest sens.

În cazul în care mai multe loturi menționate la alineatele a) și b) din paragraful precedent sunt expediate simultan, pe aceeași cale, aceluiași destinatar, de același expeditor, valoarea generală a loturilor va constituie valoarea totală ale acestora.

4. Practică recomandată

În cazul când regulile referitoare la obligativitatea prezentării documentelor care atestă originea sunt stabilite unilateral, acestea trebuie revăzute la cel puțin trei ani, pentru a constata că corespund schimbărilor condițiilor de dezvoltare economice și comerciale în cadrul cărora au fost impuse.

5 Practică recomandată

Confirmarea documentară poate fi solicitată de la autoritățile competente din țara de origine numai în cazul în care vama din țara importatoare are suspiciuni de fraudă.

Depunerea cererilor și forma diferitelor documente care atestă originea

a) Certificatul de origine

Formă și conținut

6. Practică recomandată

În cazul în care Părțile contractante revizuiesc formularele existente sau elaborează formulare noi ale certificatelor de origine, acestea trebuie să corespundă modelului de formular stabilit în apendicele I al prezentului Capitol, în

conformitate cu Notele din Apendicele II și în funcție de regulile menționate în Apendicele III.

Părțile contractante care și-au armonizat formularele certificatul de origine conform modelului stabilit în apendicele I al prezentului Capitol, trebuie să notifice acest lucru Secretarului General al Consiliului.

Limbile utilizate

7. Practică recomandată

Formularele certificatelor de origine trebuie tipărite în limba/limbile alese de țara exportatoare și, dacă aceste limbi nu sunt nici engleza, nici franceza, acestea trebuie tipărite în engleză sau în franceză.

8. Practică recomandată

În cazul în care limba utilizată la completarea certificatului de origine este alta decât cea (cele) din țara importatoare, autoritățile vamale din această țară de regulă nu trebuie să solicite traducerea datelor înscrise în certificatul de origine.

Autorități și alte organe abilitate cu dreptul să elibereze certificate de origine

9. Standard

Părțile contractante care acceptă prezentul Capitol indică, fie în notificarea lor de acceptare, fie ulterior, care sunt autoritățile sau organele abilitate să elibereze certificate de origine.

10. Practică recomandată

În cazul în care mărfurile nu sunt importate direct din țara de origine, traversând teritoriul unei țări terțe, trebuie să fie permisă posibilitatea eliberării certificatelor de origine de către autoritățile sau organele abilitate în acest sens în țara terță, în baza certificatului de origine eliberat anterior în țara de origine a mărfurilor.

11. Practică recomandată

Autoritățile sau organele abilitate să elibereze certificate de origine trebuie să păstreze, pentru o perioadă de cel puțin doi ani, cererile sau copiile oficiale ale certificatelor de origine pe care le-au eliberat.

b) Documente care atestă originea, altele decât certificatul de origine

12. Practică recomandată

Când se solicită prezentarea unui document care să ateste originea, în următoarele cazuri poate fi acceptată și declarația de origine:

a) mărfuri expediate în colete mici, adresate unor persoane particulare sau aflate în bagajele călătorilor, cu condiția că astfel de importuri nu au caracter comercial și dacă valoarea totală a lotului importat nu depășește sumă de 500 $ SUA;

b) mărfurile care fac obiectul unui lot comerciale a cărui valoare totală nu depășește suma de 300 de dolari SUA.

În cazul în care mai multe loturi de natura celor menționate la alineatele a) sau b) din paragraful precedent sunt expediate simultan, pe aceeași cale, aceluiași destinatar, de același expeditor, valoarea acestor loturi constituie valoarea lor totală.

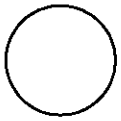
Sancțiuni

13. Standard

Este necesar de a prevedea reglementări referitoare la sancțiuni pentru orice persoană care eliberează sau a dispus pregătirea unui document conținând date inexacte în scopul obținerii unui document care să ateste originea.

APENDICELE I

1. Exportator (nume, adresă, țară)	2. Număr **CERTIFICAT DE ORIGINE**
3. Destinatar (nume, adresă, țară)	

4. Informații referitoare la transport (dacă este cazul)			
5. Mențiuni și Numărul: Numărul și tipul coletelor; Descrierea mărfurilor		6. Greutate brută	7.
8. Alte informații Stampila - Timbru	Se certifică prin prezenta că mărfurile menționate mai sus sunt originare din : --- ORGANUL CARE ELIBEREAZĂ CERTIFICATUL. --- Locul și data emiterii		

	---------- ---------- Semnătura persoanei autorizate

APENDICELE II

Notele

1. Formatul certificatului trebuie să fie formatul internațional ISO mărimea A_4 (210 x 297 mm, 8.27x11.69 inci). Formularul trebuie să aibă o margine de 10 mm din partea de sus și de 20 mm din partea de stânga, pentru a putea fi îndosariat. Distanța dintre linii trebuie să fie multiplă la 4,24 mm (1/6 inci) iar spațiile transversale să fie multiple la 2,54 mm (1/10 inci). Aspectul trebuie să fie în conformitate cu formularul cadru al CEE, al cărui model este stabilit în Apendicele I. Sânt acceptabile unele mici abateri în legătură cu dimensiunile exacte ale rubricilor, etc., precum pentru a corespunde unor cerințe din țara emitentă, cum ar

fi existența altor sisteme de măsură decât cel metric, particularitățile sistemului național de standardizare documentară, etc.

2. Când este necesar de asigurat prezentarea unui certificat de origine, formularul cererii și formularul certificatului trebuie să fie compatibile astfel încât să poată fi completate concomitent.

3. Țările pot stabili standarde referitor la greutatea pe m^2 a hârtiei și să utilizeze hârtie auto-copiantă pentru evitarea falsificărilor.

4. În scopul aducerii la cunoștința utilizatorilor, regulile referitoare la completarea certificatului de origine pot fi imprimate în spatele certificatului.

5. În cazul în care, în conformitate cu prevederile unui acord de asistență administrativă reciprocă, sunt înaintate cereri pentru efectuarea unor controale ulterioare, acest lucru poate fi specificat într-o rubrică specială prevăzută în acest sens în spatele certificatului.

6. Următoarele comentarii se referă la rubricile care figurează în modelul formularului:

Rubrica nr.1: Mențiunea "exportator" poate fi înlocuită cu cea de "expeditor", "producător", "furnizor", etc.

Rubrica nr.2 Trebuie să existe numai un singur exemplar al certificatului de origine identificat prin mențiunea de "original" înscrisă imediat după titlul documentului. Dacă certificatul de origine este eliberat în scopul înlocuirii certificatului original, care a fost pierdut, exemplarul care va înlocui originalul, trebuie să fie identificat prin mențiunea "duplicat" plasată lângă titlul documentului. Pe copiile exemplarelor originale sau ale duplicatului certificatului de origine trebuie să figureze mențiunea "copie" înscrisă după titlul documentului.
În această rubrică se înscrie numele (logotipul, sigla, etc.) autoritatea emitentă, lăsându-se și spațiu pentru alte scopuri oficiale.

Rubrica nr.3: Datele prevăzute la această rubrică pot fi înlocuite prin mențiunea
"a comanda" și, eventual, de țară de destinație.

Rubrica nr. 4: Această rubrică poate fi utilizată pentru a furniza informații suplimentare despre mijlocul de transport, rută, etc., care pot fi înscrise, de exemplu la solicitarea autorității emitente.

Rubrica nr.5: Dacă este necesar de a specifica "numărul articolului" acesta poate fi înscris de preferință în marginea sau la începutul fiecărui rând, în aceeași rubrică. Rubrica "Marcarea și numărul coletelor" poate fi separată de rubricile "Numărul și tipul coletelor" și "Denumirea mărfurilor" de o linie verticală. În lipsa acestei linii verticale, aceste mențiuni trebuie separate prin intervale suficiente. Denumirea mărfurilor poate fi completată de numărul poziției corespunzătoare din Sistemul armonizat, de preferat în partea dreaptă a coloanei. Dacă este necesar, particularitățile referitoare la criteriile de origine trebuie să fie indicate în această rubrică și vor fi separate de celelalte înscrieri printr-o linie verticală.

Rubrica nr.6: În mod normal, greutatea brută trebuie să fie suficientă pentru identificarea mărfurilor.

Rubrica nr.7: Această coloană este lăsată liberă pentru orice alte informații suplimentare cum ar fi dimensiuni, sau pentru trimiteri la alte documente (de exemplu factura comercială).

Rubricile nr.6 și 7:, Alți parametrii cantitativi pe care exportatorul îi poate indica pentru a facilita identificarea mărfurilor pot fi înscrise, după caz, într-una din rubricile nr.6 sau nr.7

Rubrica nr. 8: Această rubrică este rezervată înscrierilor privind certificarea de către autoritatea competentă (înscrieri de certificare, ștampile, semnături, data, locul emiterii, etc.). Redactarea exactă a textelor, etc. este lăsată la discreția autorității emitente, redactarea modelului de formular fiind dată doar ca exemplu. Această rubrică poate conține, de asemenea, o declarație semnată de exportator (furnizor sau producător).

APENDICELE III

Reguli de completare a certificatului de origine

Regulile cu privire la completarea certificatelor de origine (și unde aceasta se aplică și eventuala solicitare acestora) sunt lăsate la discreția autorităților naționale, luând în considerație prescripțiilor sus indicate. Totodată, poate apărea necesitatea asigurării respectării următoarelor prevederi:

1. Formularul poate fi completat prin orice procedeu, cu condiția ca mențiunile înscrise să fie lizibile și să nu poată fi șterse.

2. Certificatul și eventuala solicitare nu trebuie să conțină ștersături sau adausuri. Modificările aduse trebuie efectuate prin bifarea indicațiilor eronate și prin adăugarea indicațiilor dorite. Orice modificare operată astfel trebuie aprobată de persoana care a efectuat-o și vizată de autoritățile sau organele abilitate.

3. Pe spațiile neutilizate se trage o linie, astfel încât să nu se mai poată face ulterior nici o adăugare.

4. Dacă este justificat de necesitățile comerțului exterior, se pot emite una sau mai multe copii, în plus față de exemplarul original.

Anexa specifică K

Capitolul 3

Controlul documentelor care atestă originea

Definiții

În scopul aplicării prezentului Capitol:

E1./ F1. **" certificat de origine":** un formular specific care permite identificarea mărfurilor și în care autoritatea sau organul abilitat să-l emită certifică în mod expres că mărfurile la care se referă certificatul sunt originare dintr-o anumită țară. Acest certificat poate să mai conțină și o declarație a producătorului, furnizorului, exportatorului sau oricărei altei persoane competente;

E2./ F2. **" declarația certificată a originii ":** o "declarație de origine" certificată de o autoritate sau de un organ împuternicit să facă acest lucru;

E3./ F3. **" declarația de origine ":** o declarație corespunzătoare referitoare la originea mărfurilor întocmită, cu ocazia exportului mărfurilor de către producător, furnizor, exportator sau de orice altă persoană competentă, în factura comercială sau pe orice alt document referitor la mărfuri;

E4./ F4. **" document care atestă originea ":** un certificat de origine, o declarație certificată a originii sau o declarație a originii;

Principiu

1. Standard

Asistența administrativă pentru controlul documentelor care atestă originea este reglementată de prevederile prezentului Capitol și, în măsura în care sunt aplicabile, de prevederile Anexei generale.

Reciprocitate

2. Standard

Autoritatea competentă a Părții contractante care a primit o cerere cu privire la control nu este obligată să dea curs cererii respective în cazul în care autoritatea competentă a Părții contractante solicitante nu este capabilă să furnizeze, la rândul ei, o asistență similară celei solicitate în cazul dacă Părțile contractante se vor schimba cu locurile.

Cereri de control

3. Practică recomandată

Administrația vamală a unei Părți contractante care a acceptat prezentul Capitol poate cere autorității competente a celeilalte Părți contractante, care a acceptat de asemenea prezentul Capitol și pe teritoriul căreia a fost eliberat documentul care atestă originea, să procedeze la controlarea acestui document:

a) în cazul în care există suspiciuni rezonabile referitoare la autenticitatea documentului;

b) în cazul în care există suspiciuni rezonabile referitor la exactitatea informațiilor pe care documentul le conține;

c) prin sondaj aleatoriu.

4. Standard

Solicitare de verificare prin sondaj aleatoriu, vizate la practica recomandată 3, paragraful c) de mai sus trebuie să conțină această referință și să se limiteze la minimum necesar pentru asigurarea unui control adecvat.

5. Standard

Solicitare de verificare va:

a) indica motivele pentru care administrația vamală solicitantă are suspiciuni referitor la autenticitatea documentului prezentat sau la veridicitatea informațiilor înscrise în acesta, în afara cazului în care se solicită verificare prin sondaj aleatoriu;

b) preciza, când este necesar, regulile de origine aplicabile mărfurilor în țara importatoare, cât și informațiile suplimentare solicitate de această țară;

c) fi însoțită de documentul care confirmă originea mărfurilor ce urmează a fi controlate, sau de o fotocopie a acestuia, cât și de alte documente cum ar fi facturi, corespondență, etc. care pot să faciliteze verificarea.

6. Standard

Oricare autoritate competentă care primeşte o solicitare de verificare de la o Parte contractantă care a acceptat prezentul Capitol va răspunde la această solicitare după ce a procedat ea însăşi la controlul solicitat sau după investigaţiile necesare efectuate de către alte autorităţi administrative sau organe abilitate în acest scop.

7. Standard

Autoritatea care a primit solicitarea de verificare răspunde la întrebările formulate în solicitarea administraţiei vamale solicitante şi furnizează orice alte informaţii care le consideră relevante.

8. Standard

Răspunsurile la solicitările de verificare sunt furnizate în termen stabilit, care nu va depăşi şase luni. În cazul în care autoritatea solicitată nu poate să răspundă într-un termen de şase luni, ea informează despre aceasta autoritatea vamală solicitantă.

9. Standard

Solicitarea de verificare trebuie expediată în termen stabilit care, în afara unor cazuri excepţionale, nu trebuie să depăşească un an de la data prezentării documentului la biroul vamal al Părţii contractante solicitante.

Liberul de vamă pentru mărfuri

10. Standard

Solicitarea de verificare nu va împiedica acordarea liberului de vamă pentru mărfuri, în cazul dacă acestea nu sunt considerate ca fiind obiectul unor prohibiţii, sau restricţii la import şi dacă nu există suspiciuni de fraudă.

Dispoziţii diverse

11. Standard

Orice informaţii comunicate în aplicarea prevederilor prezentului Capitol sunt considerate confidenţiale şi trebuie să fie aplicate numai în scopuri vamale.

12. Standard

Documentele necesare pentru verificarea documentară a confirmării originii emise de autoritățile competente sau de organe abilitate sunt păstrate de acestea pe o perioadă cuvenite care nu trebuie să fie mai mică de doi ani din data emiterii acestor documente.

13. Standard

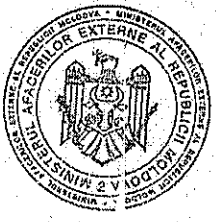
Părțile contractante care acceptă prezentul Capitol stabilesc autoritățile competente de a primi solicitările de verificare și comunică adresa acestora Secretarului General al Consiliului care la rândul său va transmite notificările respective celor altor Părți contractante care au acceptat prezentul Capitol.

Prin prezenta confirm că textul alăturat este copia autentică de pe traducerea oficială a Convenţiei internaţionale pentru simplificarea şi armonizarea regimurilor vamale, adoptată la Kyoto, la 18 mai 1973, şi a Protocolului de modificare a Convenţiei internaţionale pentru simplificarea şi armonizarea regimurilor vamale, adoptat la Bruxelles, la 26 iunie 1999, originalul căreia este depozitat la Arhiva Tratatelor a Ministerului Afacerilor Externe.

Anatol ŢEBUC,
Şef al Direcţiei Drept Internaţional a
Ministerului Afacerilor Externe

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE AL REPUBLICII MOLDOVA

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE AL REPUBLICII MOLDOVA

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE AL REPUBLICII MOLDOVA